

รายงานการประชุมสภาผู้แทนราษฎร

ครั้งที่ ๑๖/๒๕๒๓ (สมัยวิสามัญ)

วันพฤหัสบดีที่ ๑๐ มกราคม พุทธศักราช ๒๕๒๓

ณ. ตึกรัฐสภา

เริ่มประชุมเวลา ๙.๒๕ นาฬิกา

จำนวนสมาชิกที่มาประชุมทั้งหมดที่ลงชื่อไว้ เมื่อเลิกประชุม ๒๖๐ คน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านสมาชิกมาประชุมครบองค์ประชุมแล้ว

ณ.ขอ เปิดประชุม

ระเบียบวาระที่ ๑ เรื่องที่ประธานจะแจ้งต่อที่ประชุม เนื่องจากว่ามี การเลือกตั้งซ่อมที่จังหวัดพัทลุงแล้ว ปรากฏผลว่าคุณธีรศักดิ์ อัครบวร เป็นผู้ที่ได้รับ เลือกตั้ง เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดพัทลุง คุณธีรศักดิ์ อยู่ในที่ประชุมหรือไม่ ครบ ถ้าอยู่ที่ปรกติขึ้นแล้ว ขอให้ปฏิญาณตนตามที่ผมจะกล่าวมานี้ครบ

"ข้าพเจ้า (ชื่อผู้ปฏิญาณ) ขอปฏิญาณว่า ข้าพเจ้าจะปฏิบัติหน้าที่ด้วยความซื่อสัตย์สุจริตเพื่อประโยชน์ส่วนรวมของปวงชนชาวไทยทั้งจะรักษาไว้และปฏิบัติตามซึ่งรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยทุกประการ"

(นายธีรศักดิ์ อัครบวร ได้ยืนขึ้นและกล่าวคำปฏิญาณในที่ประชุมตามที่ ประธานได้กล่าวนำ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เรื่องที่ ๒ ประธานวุฒิสภาแจ้งว่า ใน คราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๑๑/๒๕๒๓ (สมัยวิสามัญ) เมื่อวันศุกร์ที่ ๘ มกราคม ๒๕๒๓ ที่ประชุมได้ลงมติเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติเครื่องแบบผู้พิพากษาสมทบ ซึ่งสภา ผู้แทนราษฎรมิเห็นชอบแล้ว ก็ขอเรียนให้ที่ประชุมทราบ

(ที่ประชุมรับทราบ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๒ รับรองรายงานการประชุม ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๓ กระทู้ถาม มีกระทู้ถามค้างมาตั้งแต่ คราวประชุมคราวก่อนอยู่ ๒ กระทู้ กระทู้ถามลำดับที่ ๑ ของคุณสมบุรณ์ จีระมะกร เรื่องป้องกัน การปลอมปน และหาตลาดผลิตภัณฑ์สำปะหลัง เวียดนาม รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ เชิญคุณสมบุรณ์ครับ

นายสมบุรณ์ จีระมะกร (นครราชสีมา) : ขอประทานกราบเรียนท่านประธานที่เคารพ กระผม นายสมบุรณ์ จีระมะกร ส.ส. นครราชสีมา พรรค ประชาธิปัตย์ กระผมขอกราบขอบคุณ ท่านประธานและท่านรัฐมนตรี ที่ได้กรุณามาคอบรรเทาทุกข์ของกระผมในวันนี้ กระผมของกระผมนั้นได้กราบเรียนถามท่านรัฐมนตรี ว่า การกระทรวงพาณิชย์คงจะไป

เป็นที่ทราบกันโดยทั่วไปแล้วว่ามีสำปะหลัง เป็นสินค้าออก ที่สำคัญอย่างหนึ่งที่น่ารายได้เข้าสู่ประเทศคิดเป็นรายได้ปีละมาก ๆ แต่ก็มีผู้ส่งออกบางรายได้พยายามปลอมปนสินค้าประเภทนี้ด้วยวิธีการต่าง ๆ กัน โดยปราศจากความรับผิดชอบใด ๆ ทั้งปวง จนทำให้ราษฎรที่เป็นชาวโรมันสำปะหลังได้รับความกระทบกระเทือนต่อการปลอมปนของพ่อค้าเหล่านี้ นอกจากนั้นพ่อค้าคนกลางบางคนได้พยายาม อย่างไม่ลืมนึกที่จะเอารัดเอาเปรียบการซื้อสินค้าสำปะหลังจากมือของชาวไร่วิถีการต่าง ๆ กัน เช่น การหักสิ่งเจือปน การโกงตาชั่ง เป็นต้น จึงขอกราบเรียนถามว่า

๑. ท่านมีโครงการจะช่วยเหลือชาวโรมันสำปะหลังอย่างไรบ้าง
๒. ขอทราบแนวโน้มของตลาดต่างประเทศ ของสินค้ามันสำปะหลัง เป็นอย่างไรบ้าง

๓. ท่านมีมาตรการอย่างไรต่อการปลอมปนมันสำปะหลัง ที่เกิดขึ้น

ทุกวันนี้ให้ได้ผลโดยรวดเร็วและถาวร กระผมขอกราบเรียนถามท่านก่อนครับ

นายอบ วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานสภาที่เคารถ ผมขอตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

ตอบคำถามข้อที่ ๑ คือว่า มีมาตรการอย่างไร ในการที่จะหาตลาดในการช่วยเหลือชาวไร่มันสำปะหลัง เพราะมันสำปะหลัง คือสินค้าที่ทำรายได้เข้าประเทศไทยปีหนึ่ง เป็นจำนวนมาก ปีนี้ก็ทำรายได้ประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ปี ๒๕๒๑ ทำรายได้ประมาณ ๑๐,๐๐๐ ล้านบาท ผมขอเรียนต่อไปดังนี้คือว่ามันสำปะหลังนี้เป็นที่ตระหนักว่าได้ทำเงินเข้าประเทศมาก กระทรวงพาณิชย์ได้ร่วมกับ กระทรวงเกษตร ฯ เพื่อจะหาทางที่จะประกันหรือพยุงราคามันสำปะหลัง

ข้อต่อไปก็คือ ได้พยายามหาตลาดเพิ่มขึ้น ท่านจะเห็นได้ว่าเราพยายามหาตลาดเพิ่มขึ้น นอกจากประชาคมของยุโรปแล้ว ซึ่งเราได้ส่ง เป็นหลักเป็นตลาดประจำแล้ว เราได้ส่งไปที่ตลาดประเทศสาธารณรัฐประชาชนจีน ประเทศรัสเซีย ประเทศญี่ปุ่น ดังนี้ เป็นต้น

ข้อที่ ๓ เนื่องจากมีการปลอมปนนี้ เราได้มีการเจรจากับประเทศประชาคมยุโรป แล้วก็ขอร้อง เขาวางยาได้ลดจำนวนนำเข้า เพราะนำเข้าประเทศยุโรปอยู่ในระหว่างปีละ ๕ ล้านตันเศษ ต่อ ๑ ปี ซึ่งประเทศประชาคมยุโรป ก็ยอมเรา เว้นแต่ได้มีการคัดค้านมาจากประเทศฝรั่งเศสอย่างรุนแรง และได้ทำการตกลงกันว่ามันสำปะหลัง เราจะส่งให้ประชาคมยุโรปไม่เกินกว่าจำนวนขึ้นต่อไป สิ่งที่จะปลูกเกินมานั้นก็ไปประเทศอื่น และประเทศประชาคมยุโรปก็ให้เงินเราทดลองปลูกพืชไร่นานาชาติที่จะไปทดแทนได้ ถ้าเราปลูกพืชไร่นานาชาติขึ้นแล้ว สมมุติว่าเราสามารถจะส่งไปไต่ประมาณ ๒ แสนตัน จะลดมันสำปะหลังลง ๒ แสนตัน ส่งออกไป ๔ แสนตัน จะลดมันสำปะหลังลง ๔ แสนตัน

สำหรับคำถามข้อที่ ๒ ว่า ตลาดภายนอกของมันสำปะหลังจะเป็นอย่างไร

ในปี ๒๒ นั้น อย่งที่ผมกราบเรียนแล้วว่า เราส่งน้อยลงไปจาก ๕ ล้านกว่าตัน ส่งออกไปประมาณเกือบ ๔ ล้านตัน เว้นแต่มูลค่าไม่ได้ลดครึ่ง มูลค่ายังสูงขึ้นอย่าง เป็นประวัติการอย่างที่ผมกราบเรียนไปเมื่อกัน มูลค่าถึง ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในปี ๒๕๒๒ ส่วนในปี ๒๕๒๓ นี้ ทางกระทรวงพาณิชย์คาดว่าเราจะส่งออกได้ประมาณ ๕ ล้านตัน การจะส่งมันสำปะหลังออกไปประชาคมยุโรปซึ่ง เป็นตลาดสำคัญของ เรานั้น ก็อยู่ที่ดุลพืชของเขา ที่ว่าจะมีหนาวจัดหรือหนาวไม่จัด ถ้าหนาวไม่จัด ก็จะมีดุลพืชของ เขาปลูกดีขึ้น เขาก็ซื้อน้อยลง อย่างนี้เป็นต้น แต่เราก็ไม่ได้มีเงื่อนงำอย่างที่ผมได้ กราบเรียนไว้ตั้งแต่ตอนนั้นแล้วว่า เราพยายามที่จะหาตลาดอื่นชดเชยให้ ส่วนในการ ปลอมปนนั้น ผมขอกราบเรียนว่า มีการปลอมปน พอค้ามีมาทรายคล้ายกัน ได้มีการทำ โทษและได้เพิ่มโทษมีพระราชบัญญัติมาตรฐานสินค้าออกอยู่ฉบับหนึ่ง และในฉบับที่ ๒ นี้ เราได้เพิ่มโทษขึ้นไปปรับถึง ๒ แสนบาท และจำคุกถึง ๓ ปี และในพระราชบัญญัติ ฉบับนี้ยังให้อำนาจแก่เจ้าหน้าที่ยกสินค้าขึ้นหรือยึดถืออุปกรณ์ต่าง ๆ นานา ก็เป็นการทำ โทษอย่างหนัก และยังไม่ใช้หลายต่าง ๆ นานา กระทรวงพาณิชย์ก็ได้ดำเนินมาตรการ ที่จะลงโทษรุนแรง ยิ่งกว่านั้น คือตอนใบอนุญาตการส่งออกในการปราบปรามการ ปลอมปนนี้มีหลายขั้นตอน ขณะนี้กระทรวงพาณิชย์ก็ให้ผู้ตรวจสอบสินค้า เอกชน และตรวจสอบ สินค้าของทางราชการซึ่งได้มีการท้าวต่อชานกันอยู่เสมอ กระทรวงพาณิชย์ก็ได้ เพิ่ง เล็งในเรื่องนี้ และเดี๋ยวนี้ยังไม่ให้สำนักงานมาตรฐานสินค้าของทางราชการออกไปทำการตรวจสอบมาตรฐานให้เป็นการควบคุมการตรวจสอบของภาคเอกชนเท่านั้น และได้สั่งลงโทษเจ้าหน้าที่กำลังสอบสวนเจ้าหน้าที่ไปแล้วหลายสิบคน ส่วนสำนักงาน มาตรฐานสินค้าของ เอกชนหรือบริษัทมาตรฐานสินค้าของ เอกชนนั้น ถ้าปรากฏว่าผู้ใด ตรวจสอบและออกใบอนุญาตไม่ตรงตามคุณภาพนั้น เราก็จะทำโทษอย่างหนักจนกระทั่ง บิกร้านหรือบริษัทนั้นไป วิธีการที่จะทำนั้นเดี๋ยวนี้ให้บริษัทเอกชนเป็นผู้ตรวจสอบมาตรฐาน สำนักงานมาตรฐานเป็นของรัฐบาล เป็นผู้ไปควบคุมการตรวจสอบนั้น ๆ แล้วก็ให้

สภาหอการค้าเป็นผู้ออกใบอนุญาต มีถึง ๓ เล้า เพราะฉะนั้นการปลอมปนนมกล้าเรียน
ในทีประชุมนี้ได้ว่า จะลดน้อยลงไปได้ และเราได้รับหนังสือยืนยันชมเชยมาจาก ต่าง
ประเทศ ผู้ที่ได้นำมันสำปะหลัง เข้าประเทศแล้วว่าคุณภาพของเราเริ่มดีขึ้น และราคา
ก็ดีขึ้น ยิ่งกว่านั้นกระทรวงพาณิชย์ก็ได้แจ้งให้สมาคมมันสำปะหลัง ส่งผู้แทนไปเจรจากับ
กับประชาคมยุโรปซึ่ง เป็นผู้ซื้อรายใหญ่ให้เขาเข้าใจในวิธีที่เราทำ ผมขอขอบคุณครับ

นายสมบุญ จีระมะกร (นครราชสีมา) : กระผมขอขอบพระคุณ
พณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ คำตอบของ พณฯ นั้นก็ยังไม่เป็นที่กระจ่าง
แจ้ง ในข้อ ๑ ซึ่งกระผมได้กราบเรียนถามว่า ท่านมีโครงการที่จะช่วยเหลือชาวไร
มันสำปะหลังอย่างไรบ้างนั้น ท่านยังไม่ได้ตอบกระผม กระผมก็ขอทราบเรียนถามข้อที่
ค้างนี้อยู่ด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งอีกข้อหนึ่งก็คือ เกี่ยวกับ เรื่องมีบริษัทในประเทศ
ยุโรปบริษัทหนึ่ง ซึ่งอยู่ในประเทศเนเธอร์แลนด์ ได้ซื้อมันสำปะหลังของเราไป และ
จากการปลอมปนที่พ่อค้าได้ปลอมปนไปนั้น ได้มีสิ่งเจือปนหลายสิ่งหลายอย่างด้วยกันเช่น
กากน้ำตาล ชังข้าวโพค และสิ่งอื่น ๆ ซึ่งจากพิศคัตตราชาเขา ๕๓๐๖ นั้น ซึ่งเขา
เรียกเก็บภาษีเขาเข้ามาอินวอยซ์ (Invoice) ร้อยละ ๖ แต่จากการปลอมปนสิ่ง
เหล่านี้เข้าไป ประเทศผู้รับซื้อเขากล่าวว่า เราส่งอาหารสัตว์สำเร็จรูปเข้าไป เขา
จึงตั้งพิศคัตตราเข้ามาเป็น ๕๓๐๗ ซึ่งต้องเสียถึงตันละ ๓,๐๐๐ ล้านบาทซึ่งสิ่งเหล
นี้กระผมอยากจะเรียนถามว่า พณฯ รัฐมนตรีได้ทราบหรือเปล่า และก็จะหาทาง
แก้ไขอย่างไร กระผมขอทราบเรียนถามเพียง ๒ ข้อนี้ก่อน ขอกราบขอบคุณครับ

นายอบ วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธาน
สภาที่เคารพ ผมได้กราบเรียนท่านสมาชิกผู้ที่มีเกียรติไปแล้วว่า ในการช่วยเหลือ
ชาวไร่ผู้ปลูกมันสำปะหลังนั้นกระทรวงพาณิชย์ได้ร่วมกับกระทรวงเกษตร ฯ กำลัง
พิจารณาเห็นว่าเราจะช่วยในการพยุงราคาหรือประกันราคาได้อย่างไร เราก็มองว่าจะ
นำมาตรการนี้มาใช้ในการผลิตในปี ๒๕๒๓ ปี ๒๕๒๔ นี้ ในการประกันราคา

หรือพุงราคานั้น เป็นหน้าที่ของกระทรวง เกษตร ฯ ซึ่งกระทรวงพาณิชย์ จะได้ร่วมมือกันให้จริงจังอย่างเต็มที่ ในการส่งมันสำปะหลังออกไปต่างประเทศนั้น ผมขอเรียนในที่ว่ามีบริษัทต่างประเทศซึ่งมีตัวแทนอยู่ในประเทศไทยนั้น บริษัทไหนที่สู้กับบริษัทไหน ซึ่งซื้อมันสำปะหลังเป็นล้าน ๆ ตัน บริษัทไหนได้ใช้กลวิธีที่รับซื้อราคาถูก กคราคาลงไป เนื่องจากพวกพ่อค้าผู้ส่งออกของเราไม่ได้อยู่ร่วมกันอย่างจริงจังแย่งกันไปขาย ก็ตัดราคาลงมา อันนี้แหละครับ เป็นเหตุอันหนึ่งที่มีซึ่งชาวโศปปลอมลงไป เพราะยิ่งขายราคาถูก เมื่อไม่มีกำไรก็ไปไล่พวกนี้เข้าไประหว่าง ๆ นานา อันนี้ทางกระทรวงพาณิชย์ ได้เชิญบริษัทนั้นมาพบแล้ว ขอรองอย่าได้ใช้พฤติกรรมอย่างนี้ ท่านจะเห็นได้ว่าในเมื่อ ๒๕๒๑ ครับ เราส่งมันสำปะหลังออกไปราว ๆ ๒ ล้านตัน เราได้มูลค่าเข้าประเทศไทยประมาณ ๑๐,๐๐๐ กว่าล้านบาท ในเมื่อ ๒๕๒๒ นี้ส่งไปเพียงประมาณ ๘ ล้านตัน คิดกันถึง ๒ ล้านตัน มูลค่าได้ถึง ๑๐,๐๐๐ ล้านบาทเท่ากัน เพราะฉะนั้นตัวเลข ๒ ตัวนี้ก็ยอมพิสูจน์ให้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้เห็นว่าคุณภาพของเราได้ดีขึ้น เป็นความจริงอย่างที่ท่านสมาชิก ท่านผู้มีเกียรติได้พู่ความมันสำปะหลัง เข้าประเทศประชาคมยุโรป เสียภาษีเพียง ๖ เปอร์เซ็นต์ เว้นแต่ถ้ามีสิ่งเจือปนแล้วก็จะคิดว่าเป็นอาหารสำเร็จรูป เขาจะคิดภาษี ๓๐ - ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เป็นความจริงครับ อันนี้ทางกระทรวงพาณิชย์ได้เจรจากับผู้นำเข้าในยุโรปและจะส่งผู้แทนไปเจรจากับเขา เราได้ขอรองเขาว่าขอให้คุณลงงานของเราไปอีก ๖ เดือน เพราะเวลานี้การปลอมลดน้อยลงไปมาก ผมไม่ได้ว่าไม่มีเลยน้อยลงไปมากแล้ว ภายใน ๖ เดือนนี้เราเชื่อว่าเราจะทำสำเร็จ ให้คุณภาพดีขึ้น การเสียภาษี ๓๐ เปอร์เซ็นต์ ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เข้าประชาคมยุโรปแล้ว จะเป็นการทำลายชาวไร่ เป็นการทำลายสินค้าส่งออกอันสำคัญยิ่งของเรา กระทรวงพาณิชย์คงไม่ทำอย่างเช่นนั้น และผมเชื่อว่าสามารถที่จะส่งเขาไปได้ ในเมื่อผมจึงกล้าเรียนเมื่อผมตอบไปครั้งแรกว่าเราจะส่งออกได้ในเมื่อ ๒๕๒๓ นี้ ประมาณ ๕ ล้านตัน และมูลค่าก็คงจะดีขอขอบคุณครับ

นายสมบุรณ์ จีระมะกร (นครราชสีมา) : ครั้นขอทราบขอบคุณ ๗๗๗
 รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง กระผมยังมีข้อสงสัยอยู่อีก
 บางประการว่า ราคามันสำปะหลังในต่างประเทศขณะนี้ได้ลดลงแต่ประการใด แต่
 จากการซื้อมันสำปะหลังของผู้ส่งออกในประเทศไทยเวลานี้ได้มีการกดราคาจากพ่อค้า
 ผู้นำส่งหรือจากชาวไร่ซึ่งนำมันมาขายให้ถกลานแม่หรือโรงงานมัน ซึ่งมาอีกเป็นเม็ดเงิน
 กระผมจะกราบเรียนสถิติให้ทราบว่า ในเดือนตุลาคมที่ผ่านมามันเม็ด ซึ่งส่งมาขายใน
 กรุงเทพฯ ได้ราคาหาบละ ๒๕๐ บาท ต่อมาก็ลดลงมาเหลือ ๒๐๕ บาท ต่อมาใน
 ขณะนี้ซื้อกันเพียง ๑๐๐ กว่าบาทเศษ ๆ เท่านั้นเอง ซึ่งเรื่องเหล่านี้กระผมคิดว่าทาง
 กระทรวงพาณิชย์มีแนวนโยบายอย่างไรที่จะขอร้องพ่อค้าส่งออกซึ่งรับซื้อมันอยู่ในขณะนี้
 ได้มีการเห็นอกเห็นใจพวกชาวไร่มันซึ่งได้ลงทุนลงรอนไปแล้ว แต่จากผลผลิตที่ผลิต
 ออกมาได้อยู่ในกำมือของพ่อค้าคนกลางเหล่านี้ ซึ่งกระผมคิดว่านอกจากนี้แล้วน้ำหนัก
 ซ้ำขายซึ่งได้มีการชั่งน้ำหนักกันอยู่ในปัจจุบันนี้ เครื่องชั่งส่วนใหญ่ซึ่งรวมทั้งน้ำหนักรถ
 และน้ำหนักมันสำปะหลังนั้น บรรดาเครื่องชั่งเหล่านี้ไปติดตั้งอยู่ในท้องที่ต่าง ๆ บริษัท
 ซึ่งได้รับอนุญาตให้มีการสร้าง เครื่องชั่งนั้นได้รับอนุญาตจากทางราชการถูกต้องจริงแต่
 จากการที่บริษัทนั้นไปติดตั้งเครื่องชั่งแล้วไม่เคยปรากฏว่ามีเจ้าหน้าที่ของ กระทรวง
 พาณิชย์ออกไปตรวจสอบกันเลย ซึ่งสิ่งเหล่านี้ชาวไร่ต้องเสียเปรียบอยู่ตลอดเวลากระผม
 ใครจะกราบเรียนถามว่า กระทรวงพาณิชย์มีแนวนโยบายที่จะไปตั้ง เครื่องชั่งกลาง
 ในท้องที่ที่มีการผลิตมันได้มาก ๆ เช่นที่จังหวัดนครราชสีมา ซึ่งในท้องที่อำเภอสีคิ้ว
 อำเภอคานหูนเขต และอำเภอปักธงชัย และอีกหลายอำเภอในเขตจังหวัดนครราชสีมา
 นั้นผลิตมันมากที่สุด แต่จากน้ำหนักซ้ำขายและการหัก ๑๐ เปอร์เซ็นต์ว่าเป็นสิ่งเจือปน
 นั้น ในบางครั้งชาวไร่ทำมาสะอาดเท่าไร ก็ยังถูกหักอยู่ดี และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง
 ลูกไม้ของผู้ค้าซื้อ เหล่านี้จะเอาเปอร์เซ็นต์แบ่งในหัวมันนั้นมาอ้างว่าเปอร์เซ็นต์แบ่งที่
 เอามาขายตั้งราคา สมมุติว่าตั้งราคาไว้ก็โลกมีละ ๑.๑๐ บาท แคว้นนั้นมันต้อง

มีแปงอยู่ ๓๐ เปอร์เซนต์ แต่เครื่องวัดเปอร์เซนต์นั้น กระผมไม่ทราบว่าผู้ใดเป็นผู้
ออกแบบในการสร้าง เครื่องวัด เปอร์เซนต์นั้นออกมา เขามีเครื่องชั่งของ เขา
เครื่องชั่งนี้ละครับ แต่ว่าใช้หัวมันสับ ๆ แล้วลงไปแช่น้ำ โดยใช้ปริมาณน้ำหนักมัน ๕
กิโลกรัมลงไปแช่น้ำ แช่น้ำแล้วก็มีการรูดลูกตุ้มเหมือนเครื่องชั่งนี้ละครับ แล้วก็ออกมา
ว่าได้เท่านี้เปอร์เซนต์เท่านี้เปอร์เซนต์ ซึ่งชาวโรมันนั้นไม่สามารถจะทราบได้ความ
ที่เขานำมาขายนั้นมีเปอร์เซนต์แบ่งก็เปอร์เซนต์ ซึ่งสิ่งเหล่านี้ทางกระทรวงพาณิชย์
ได้มีการตรวจสอบเครื่องตรวจ เปอร์เซนต์นั้นบ้างหรือเปล่า ขอ พณฯ รัฐมนตรีได้
ตอบด้วย และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับเครื่องชั่งกลางนั้นท่านจะปฏิบัติได้หรือไม่ โดย
เฉพาะอย่างยิ่งที่อำเภอสีคิ้ว ซึ่งกระผมคิดว่าถ้าทางกระทรวงพาณิชย์ ไปติดตั้งเครื่อง
ชั่งกลางแล้ว เราเรียกเก็บค่าชั่งครั้งละ ๕ บาท ซึ่งกระผมคิดว่าผู้นำเอามันมาขายคือ
ชาวโรมันนี่ที่จะจ่ายให้กับทางราชการอย่างแน่นอน และโดยเฉพาะอย่างยิ่งสำหรับ
ปัญหาเรื่องมันสำปะหลังนี้รัฐบาลไม่เคยคุ้มครองหรือช่วยเหลือชาวโรมันเลย ตั้งแต่มีการ
ปลุกมันมา มาเมื่อไม่กี่วันมานี้ทางสรรพากรได้จัดเก็บภาษีศุลกากร ซึ่งกระผมไม่ทราบว่า
ว่ารัฐมนตรีทราบหรือเปล่า เวลาที่ชาวโรมันได้นำมันเอามาขายให้กับผู้รับซื้อนั้น ถ้า
ขายเกิน ๕๐๐ บาท จะต้องถูกกลามันหักเอาไว้ร้อยละ ๙.๕ เปอร์เซนต์ ถ้าเรา
คิดจำนวนนี้ซึ่งส่งออกไปขายต่างประเทศแต่ละปีแล้ว เงินเหล่านี้รัฐจะเก็บภาษีได้ประมาณ
๒๐๐ กว่าล้านบาท ซึ่งความจริงเรื่องนี้กระผมคิดว่าเมื่อ พณฯ นายกรัฐมนตรีได้มา
แถลงในหน้าที่จะมีการขอให้ทางสำนักนั้นผ่านกฎหมายงบประมาณรายจ่ายเพิ่มเติม ถึง
พณฯ ได้กล่าวว่าเรื่องการที่เพิ่มงบประมาณในคราวนี้นั้นจะไม่สร้างความเดือดร้อนให้
แก่ผู้ยากจน แต่ในขณะที่หลังจากที่งบประมาณนั้นผ่านไปแล้วไม่กี่วัน ก็มีคำสั่งของ
กระทรวงการคลังส่งตรงไปยังอธิบดีกรมสรรพากรให้จัดเก็บภาษี ซึ่งกระผมมีเอกสาร
ของกระผมอยู่ที่นี้ นอกจากมันแล้ว มี ๖ ชนิดด้วยกัน มี อ้อย ยางพารา สับปะรด
มันสำปะหลัง แล้วก็ยังมีอีก ๒ สิ่ง ซึ่งกระผมขออภัยนะครับ เกี่ยวกับกระผมขออภัยเอกสาร

ลักษณะหนึ่ง กระผมกราบเรียนว่า ๑. อ้อย ๒. ยางพาราแผ่น และยางชนิดอื่น ๆ ซึ่งผลิตขึ้นหรือได้มาจากส่วนใดของต้นยางพารา ๓. มันสำปะหลัง ไม่ว่าจะจัดทำในลักษณะใด ๆ ๔. สับปะรด ๕. ปอ ๖. ข้าวโพด ซึ่งสิ่งเหล่านี้ตั้งแต่ชาวไร่ได้ทำการปลูกพืชผลเหล่านี้มา รัฐบาลไม่เคยประกันราคาไม่เคยอุดหนุนชาวไร่เหล่านี้ แต่ในขณะเดียวกันรัฐบาลกลับไปอุดหนุนขนาดล้นช้ำกับมีการประกันราคากะเทียม มีการพยุงราคา ฝ่ายมีการพยุงราคา แต่สำหรับมันสำปะหลังซึ่งทำเงินเข้าประเทศมากที่สุด รัฐบาลไม่เคยอุดหนุนชาวไร่มัน ซึ่งชาวไร่มันเคยขายมันชากๆ เมื่อปีที่แล้ว เมื่อต้นมีชากทุนถึงกิโลกรัมละ ๒๐ สตางค์ จากต้นทุนการผลิตซึ่งกระผมทราบสถิติมาจากนักวิชาการของกระทรวงเกษตร ฯ เอง ซึ่งสิ่งเหล่านี้กระผมเคยกราบเรียน ฯพณฯ นายก เอภาไว้ว่าเมื่อสมัยที่มีโอกาสไปพบ ฯพณฯ ในสำนักนายกรัฐมนตรี ได้กราบเรียนเอาไว้ว่าเงินจำนวน ๑๐,๐๐๐กว่าล้านบาทที่ส่งมันออกไปขายต่างประเทศนั้นจากการที่ชาวไร่ต้องขายมันชากทุนกิโลกรัมละ ๑๔ สตางค์ ถึง ๒๐ สตางค์นั้น เงินจำนวน ๑๐,๐๐๐กว่าล้านบาทนี้เป็นน้ำตาของชาวไร่มันรวมอยู่ในนั้นด้วยไม่ต่ำกว่า ๓,๐๐๐ - ๔,๐๐๐ ล้านบาท สิ่งเหล่านี้ที่กระผมใคร่จะกราบเรียนให้ทางรัฐบาล โดยเฉพะอย่างยิ่ง ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ได้หาทางช่วยเหลือพวกชาวไร่มันเหล่านี้ โดยเฉพะอย่างยิ่ง เรื่องภาษีศุลกากรความจริงไม่เข้าเก็บภาษีสักกับเขา เพราะเหตุว่าพ่อค้าซึ่งมีรายได้ผลประโยชน์จากผลกำไรนั้น ทางรัฐบาลควรไปดำเนินการเก็บจากเขาแต่ส่วนชาวไร่มันนั้น หรือชาวไร่ซึ่งถูกเก็บภาษี ๖ ชนิดนี้ รัฐบาลควรจะได้เล็งเห็นถึงความเดือดร้อนของพวกนี้ ก็จะได้เห็นได้จากที่แล้มาแล้ว แม้แต่ภาษีรถไถทางรัฐบาลเองก็ได้เก็บเพียง ๕๐ บาทเท่านั้นเอง เมื่อเป็นอย่างนี้แล้วทำไมในเมื่อรัฐบาลคิดว่าชาวไร่มันหรือชาวไร่ซึ่งถูกเก็บภาษี ๖ ชนิดนี้ก็อยู่ในขอบเขตที่รัฐบาลจะต้องอุดหนุนเขา แต่จากคำสั่งซึ่งสั่งออกมาโดยกระผมไม่ทราบว่าเป็นความริเริ่มของใคร ซึ่งสิ่งเหล่านี้กำลังสร้างความเดือดร้อน และเขากำลังจะมีปฏิกริยา อาจจะรวมกลุ่มกันแล้วก็เดินทางกัน

มายังสำนักนายกรัฐมนตรี เหมือนอย่างที่ถูกคนอื่น เขาระงับเข้ามา ซึ่งกระผมคิดว่าถ้าทางรัฐบาลไม่อยากจะให้เกิดสิ่งเหล่านี้ขึ้นก็ขอให้เขาไปคิดแก้ไขเสียเถอะครับกระผมก็ขอกราบเรียนถามว่า

๑. เครื่องซึ่ง ท่านจะแก้ไขอย่างไร คือขอให้มีการไปตั้ง เครื่องซึ่งกลาง

๒. สำหรับพ่อค้าผู้รับซื้อในกรุงเทพฯ นั้นคือผู้ส่งออก พอมีทางที่จะไปเจรจากับเขาได้ หรือไม่ ก็ขอให้เห็นใจ ในเมื่อราคาต่างประเทศไม่ลงแล้ว เขาควรที่จะซื้อในอัตราซึ่ง เคยซื้อ เป็นปกติคือยากครราคา ขอกราบขอบคูนครับ

นายอบ วสุรัตน์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอเรียนตอบคำถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติดังต่อไปนี้

เรื่องราคานั้น คืออะไรซึ่งมีมากราคาก็ตก อะไรซึ่งมีน้อยการกรราคานั้น กระผมเชื่อว่าทำไปไม่ได้โดยความลำบาก ต้องแย่งกันซื้อราคาก็สูงขึ้น กระผมขอกราบเรียนอย่างนี้ ว่าเรื่องมันสำปะหลังนี้ เมื่อราคาคือหรือพืชอย่างอื่นเมื่อราคาคือท่านกลับไปย้อนดู พยายามนึกคิดดูให้ดี ในปีนี้ถาราคาคือ ปีหน้ามีคนปลูกมากเหลือ เกินพอ เป็นอย่างนี้แล้วปีหน้าราคาจะตกลงไป แล้วคนก็ปลูกน้อย ในปีต่อไปราคาคือขึ้นเหมายอีก เป็นอย่างนี้ สลับกันไปสลับกันมา ราคานั้นอยู่ที่จำนวนที่ปลูก เพราะฉะนั้นทางราชการจึง ได้มีการประชุมถกเถียงกันในเรื่องนี้หลายครั้งหลายหนว่า เนื่องจากเราไม่มีมาตรการอะไรในการที่จะเรทกูเสท โปรกักคั้น (Regulate production) คือจำกัดการปลูกให้เหมาะสมกับตลาด เพราะฉะนั้นตั้งแต่รัฐบาลนี้ได้ริ้งาน เมื่อเดือนพฤษภาคมนี้ ได้มีการร่วมมือกันอย่างใกล้ชิดระหว่าง กระทรวงเกษตรและสหกรณ์กับกระทรวงพาณิชย์ ทางกระทรวงพาณิชย์นั้นรับหน้าที่ที่จะหาตลาดให้ แล้วก็ได้แจ้งจำนวนตลาดที่จะหา ได้พร้อมทั้งปริมาณสินค้าที่จะหาได้ นี้กระผมพูดถึงสินค้าทาง เกษตรนะครับ ก็แจ้งไปยังธนาคารการเกษตร ว่าให้ไปเพาะปลูกจำนวนเท่านั้น เท่านั้นกระผม จะยกตัวอย่างเรื่องข้าวโพคเป็นต้น ข้าวโพคั้นในปีหนึ่งเราปลูกในเนื้อที่ ๕ ล้าน ๒ แสน

กว่าไร่เศษ แร่ลิกไนต์ออกในหนึ่งประมาณ ๓.๓ ล้านตัน ถึง ๓.๕ ล้านตัน เป็นอย่างมากที่สุด ไม่เคยมีมากไปกว่านั้น ใน ๓.๓ ล้านตัน หรือ ๓.๕ ล้านตันนี้ เราใช้ในประเทศเสียประมาณ ๑ ล้านตัน ก็เหลืออีก ๒ ล้านตันเศษที่จะส่งออกนอกประเทศ ในเมื่อต้นนี้หรือ เมื่อปลายเดือนที่แล้วทางกระทรวงพาณิชย์ได้แจ้งให้ธนาคารเพื่อการเกษตร ฯ ปลุกข้าวโพดเพิ่มขึ้นเป็น ๔ ล้านตัน ในฤดูกาลปลูกปี ๒๕๒๓ - ๒๕๒๔ นี้ได้แจ้งให้เพิ่มการปลูกถั่วเหลืองจาก ๑๕๖,๐๐๐ ไร่เป็น ๑๕๐,๐๐๐ ไร่ ได้แจ้งให้เพิ่มการปลูกเมล็ดสะปุ่นจาก ๔๐,๐๐๐ ตันเศษต่อปีเป็น ๕๖,๐๐๐ ตันต่อ ๑ ปี ผมก็ยกกลับมาถึงตัวอย่างมันสำปะหลังที่กำลัง เจริญจากน้อย เวลานั้นมันสำปะหลังนี้ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติซึ่งได้ศึกษาในเรื่องอย่างละเอียดลออคงรู้ดีว่ามีการปลูกมากจนเกินไป มันสำปะหลังนี้ท่านก็คงจะได้ทราบจากข่าวต่าง ๆ นานา แล้วก็หยุดเหลือเกิน เพราะฉะนั้นกระทรวงพาณิชย์จึงได้เริ่มออกกฎหมายตลาดจากทุกการค้าของเราที่ประจำอยู่ในต่างประเทศจากคณะทุกการค้าที่เดินทางไปก็ เราจึงกะได้ว่าในปี ๒๕๒๓ นี้จะส่งไปประชาคมที่ยุโรปได้ประมาณ ๕ ล้านตัน เพราะฉะนั้นในปี ๒๕๒๓ หรือ ๒๕๒๔ นี้ ควรจะปลูกไม่เกิน ๕ ล้าน ๕ แสนตัน ถ้าเราทำได้อย่างนั้นแล้ว เราก็อาจจะให้รัฐบาลเข้าไปพยุงราคาได้และผู้ที่ปลูกนอกขอบเขตการค้า ๆ นานานั้นเราก็ไม่พยุงราคานั้นเป็นการทำช่วย มีฉะนั้นเขาก็ปลูก และก็มีจำนวนมากเกินไปก็มาร้องเรียนรัฐบาลไปปรกติเห็นใจรัฐบาลว่าเงินทองต่าง ๆ ซึ่งมีจำกัดจะหาไปทุกสิ่งทุกอย่างพร้อมกันไปหมดเป็นไปไม่ได้ ถ้าราษฎรได้เชื่อฟังท่านผู้แทนราษฎรมีเกียรติได้ไปชี้แจงราษฎรของท่านเข้าใจว่าปลูกในจำนวนนั้นแล้วราคาก็ไม่ตก ผมขอกราบเรียนเรื่องราคาคับ

สำหรับเรื่องเครื่องจักรนั้น เวลานั้นผมก็ทราบเรียนแล้วว่างบประมาณของประเทศนี้จำกัดเวลานี้เราก็มีหน่วยตรวจเครื่องจักรอยู่ประมาณ ๑๕ หน่วย ในต่างจังหวัดมี ๑๓ หน่วยในต่างจังหวัดเครื่องจักรที่โรงงานต่าง ๆ ซึ่งได้รับการตรวจสอบอย่างน้อยที่สุดปีละ ๑ ครั้ง เวลานั้นได้ของประมาณเพิ่มเติม หน่วยตรวจสอบนี้

ไปอยู่ภูมิภาคต่าง ๆ จะเพิ่มขึ้นจาก ๑๙ หน่วย เป็น ๒๒ หน่วย นี้ผมก็ทราบเรียนต่อสภาที่มีเกียรตินี้ไปแล้ว

ส่วนการที่ท่านขอจะไปตั้งหน่วยเครื่องชั่งกลางขึ้นที่จังหวัดนั้น จะได้หรือไม่ และคิดเช่าครั้งละ ๕ บาท ต่าง ๆ นานานี้ อันนี้ผมรับทราบไว้และก็คงจะต้องไปปรึกษากับกระทรวงการคลังปรึกษา สำนักงานประมาณเขาจะมีเงินที่จะทำได้หรือไม่ฟรีนซีแพ็ค (Frincipal) หรือไม่ ต่าง ๆ นานานะครับ

อีกข้อหนึ่งที่ท่านอยากจะให้ยกเรื่องภาษีของสินค้าที่ส่งไปราชการ เกษตร ๖ ชนิดนี้ ผมขอรับไปเจรจากับกระทรวงการคลัง ขอขอบคุณครับ

นายสมบุรณ์ จีระมะกร (นครราชสีมา) : ครับ ขอขอบคุณ ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงพาณิชย์ไว้ ณ ที่นี้เป็นอย่างสูง ก็ยังมีข้อสงสัยอีกบางสิ่งบางประการ ซึ่งกระผมใคร่จะกราบเรียนให้ทราบว่า จากคำตอบของ ฯพณฯ นั้น กระผมใคร่จะกราบเรียนให้ทราบว่า สำหรับปัญหาเรื่องมันสำปะหลัง ซึ่งเราจะจำกัดจำนวนปริมาณการผลิตคือการปลูกล้น กระผมคิดว่ามีวิธีการที่จะทำได้ ถ้าทางรัฐบาลได้ให้ทุนการผลิตแก่บรรดาเกษตรกรชาวไร่มันเหล่านั้น ในปัจจุบันนี้กระผมใคร่จะ กราบเรียนให้ทราบว่าชาวไร่มันส่วนใหญ่ต้องลงทุนเอง โดยกู้เงินจากธนาคารมา นอกจากจะลงทุนเองแล้ว ผลผลิตที่ผลิตได้ ถ้าปลูกล้นขึ้นก็ขายไม่ได้ นอกจากปลูกล้นสำปะหลังซึ่งความต้องการของตลาดมีมาก นี่เป็นสิ่งหนึ่งซึ่งทำให้ราษฎรหันมาปลูกล้นสำปะหลัง ที่นี้เราจะดูจากข้อเท็จจริง กระผมจะยกตัวอย่างให้เห็นสักหนึ่งว่า ฝ่ายเป็นต้น ทางราชการได้พยายามหันเหให้ชาวไร่มันหันมาปลูกฝ้ายกัน หลังจากที่มีการแนะนำให้มีการปลูกฝ้ายแล้ว ผลผลิตปรากฏว่าได้ผลผลิตมาก เป็นที่น่าชื่นใจเหลือ เกิน แต่จากราคาที่เขาขายได้นั้นกลับตรงกันข้ามกับความดีใจผลผลิตที่ได้มา โดยเฉพาะอย่างยิ่งเวลานี้ในอำเภอปากช่องนั้นพวกชาวไร่ฝ้ายขายฝ้ายได้เพียงก็ ๑ ไร่รับละ ๕ บาท เท่านั้นเองครับ ซึ่ง

จากราคาที่ ออก. ได้ตั้งไว้ ๑๓.๕๐ บาท สิ่งเหล่านี้ คือความจริงซึ่งกรมจะกราบ
 เรียนให้ ทพต. ได้ทราบว่า พิษชนิดใดก็ตาม ถ้าทางรัฐบาลได้คุ้มครองโดยวิชาการให้ต้นทุน
 การผลิตแก่เขาแล้ว ก็ให้ค่ามันสัดส่วนกับเขาวางผลิตออกมาเถอะ รัฐบาลจะซื้อจะขาย
 ประกันราคา และท่านลองทำให้เป็นตัวอย่างสักปีหรือ ๒ ปีก็ครบ กรมคิดว่าชาวไร
 นั้นคงจะไม่เพิ่มผลผลิตจนเกินความต้องการของตลาดอย่างแน่นอนนี้กรมกราบเรียน
 อย่างนี้และโดยเฉพาะอย่างยิ่ง เรื่องเครื่องจักรนี้ครบจำเป็นเหลือเกิน กรมคิดว่า
 งบประมาณแผ่นดินในปี พ.ศ. ๒๕๒๓ ถึง ๑๕,๐๐๐ ล้านบาท เครื่องจักรเครื่องหนึ่ง
 เพียง ๒ แสนกว่าบาทเท่านั้นเอง กรมคิดว่าถ้ากระทรวงพาณิชย์เห็นความเดือดร้อน
 ชาวไรที่ถูกโกงน้ำหนักซื้อขายแล้ว เครื่องจักร ๑ เครื่องก็ต่อเงิน ๒ แสนกว่าบาท ถ้า
 รัฐบาลไม่สามารถจะเจียดมาให้ กรมคิดว่ารัฐบาลอาจจะใจแคบเกินไปสำหรับชาว
 ไร กรมกราบเรียนอย่างนี้ ก็เป็นอันว่าสิ่งที่กรมได้กล่าวไปนี้ก็อยากจะกราบเรียน
 ให้ทางรัฐบาลได้กรุณานำเอาไปแก้ไขเพื่อให้เกิดประโยชน์ที่จะปลูกพืชอย่างอื่นนั้น
 กรมคิดว่ากระทรวงเกษตรฯ ก็มีนักวิชาการ ที่พืชที่จะผลิตออกมานั้น ปลูกหากอยู่ที่
 ต้นทุน อันที่นับถือมากก็คือการพุงราคา ต่อมาเป็นปัญหาเรื่องตลาด ถ้ารัฐบาลได้ทำให้
 เป็นตัวอย่างสักปีหรือ ๒ ปีได้ผลแล้ว กรมคิดว่าคงไม่มีปัญหาอะไร และพวกชาวไร
 เหล่านี้จะอยู่ในความควบคุมของนักวิชาการหรือของรัฐบาลอย่างแน่นอน เมื่อเป็น
 อย่างนี้แล้ว กรมคิดว่าจะรอคอยทางรัฐบาลนั้นจะมีน้ำใจต่อกระดูกสันหลังของ
 ประเทศต่อไปอย่างไรบ้าง กรมก็ขอกราบขอบคุณไว้เท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระบุต่อไป ระบุลำดับที่ ๒ ของ
 คุณณรงค์ บุญสิทธิ์ เรื่อง รถเมล็ด ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม เชิญคุณณรงค์
 ครับ

นายณรงค์ บุญสิทธิ์ (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานสภาผู้แทน -
 ราษฎรที่เคารพ ท่านผู้มีเกียรติทุกท่าน กรม นายณรงค์ บุญสิทธิ์

สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรคประชากรไทย กระผมขอตั้งกระทู้ถาม
เรียนถาม ฯพณฯ รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมดังต่อไปนี้

ได้ทราบว่าองค์การขนส่งมวลชนกรุงเทพมหานคร ซึ่งรัฐบาลเป็นผู้
ดำเนินกิจการอยู่ในขณะนี้ประสบกับการขาดทุนอย่างย่อยยับ มีหนี้สินนับพันล้านบาท
ต้องเสียดอกเบี้ยให้แก่เจ้าหนี้วันละ ๘๗๐,๐๐๐ บาทเศษ ทั้งเป็นที่ทราบกันอยู่โดยทั่ว
ไปแล้วนั้น เคมที่รถเมล์สายต่าง ๆ ทั่วกรุงเทพมหานคร เอกชนเป็นผู้ดำเนินการ ต่อ
มารัฐบาลได้เข้าดำเนินกิจการเอง โดยซื้อสัมปทานการเดินรถเมล์สายต่าง ๆ และ
ซื้อรถโดยสารทั้งหมดจากเอกชน ในการซื้อขายรถกันนั้น เจ้าหน้าทีของรัฐบาลสมคบ
กับเจ้าของรถเมล์กระทำความผิดอย่างที่ว่าให้ภักย์มิได้ โดยเอารถที่ทรูมิใช้การ
ไม่ได้แล้วมาขายให้รัฐบาล ที่ราคาสภาพของรถแพงกว่าความเป็นจริง การกระทำ
ของเจ้าหน้าที่ของรัฐร่วมกับเจ้าของรถเมล์ครั้งนั้นทำให้รัฐต้องมีหนี้สินนับพันบาท
อยู่ในขณะนี้ ซึ่งปัญหาเรื่องนี้รัฐบาลไม่สามารถจะแก้ไขอะไรได้เลย . ขณะนี้เป็นที่
เวทนาเป็นที่สุด ประชาชนต้องทนทุกข์ทรมาน เบียด เสียยศเยี่ยง กันขึ้นรถเมล์มีสภาพ
เสมือนรถบรรทุกเสียไปส่งยังโรงฆ่าสัตว์ก็ปานฉนั้น ทั้งนี้เป็นเหตุผลที่ว่าจำนวนรถกับ
ผู้โดยสารไม่ได้สัดส่วนกันความสะดวกสบายในการโดยสารไม่มี ความปลอดภัยไม่มี
ความสะอาดหาไม่ได้ กิริยามารยาทของพนักงานขับรถและซัดักขายตั๋วก็เป็นที่ยุติ
ใจชาวบ้านเป็นเวลานานมาแล้ว สภาพการณต่าง ๆ ที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ไม่
ตรงกับนโยบายของรัฐบาล ซึ่งได้แถลงไว้ต่อรัฐสภา ซึ่งมีข้อความตอนหนึ่งว่า "จะให้
บริการแก่ประชาชนโดยรวดเร็วและมีประสิทธิภาพ....." ขณะนี้กระผมได้ทราบว่า
รัฐบาลจะผลัการะในเรื่องหนี้สินทั้งหมดเกี่ยวกับรถเมล์มาให้กับประชาชน โดยการ
ขึ้นค่าโดยสารรถเมล์อีกครั้งหนึ่ง ซึ่งเป็นการกระทบกระเทือนขวัญและจิตใจ
ประชาชนเป็นอย่างมาก แผนการของรัฐบาลในครั้งนี้ กระผมคิดว่าเป็นเรื่องที่ไม่ควร
จะกระทำ เพราะเหตุดังนี้ กระผมจึงขอประทานกราบเรียนถาม ฯพณฯ

รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมว่า

๑. รถเมลที่ใช้ตั้งอยู่ในกรุงเทพมหานครขณะนี้มีจำนวนกี่คัน ชำรุดอยู่ใน
อยู่ที่รอซ่อมกี่คัน เป็นเศษเหล็กจอกทิ้งไว้เฉย ๆ กี่คัน

๒. สัดส่วนจำนวนของรถเมลกับผู้โดยสารรถเมลสมควรกันหรือไม่ ถ้าไม่
สมควรรัฐบาลจะจัดให้มีรถเมลเพียงพอกับผู้โดยสารได้เมื่อใด และรัฐจะให้ความ
สะดวก ความปลอดภัยแก่ผู้โดยสารให้ดีขึ้นกว่าที่เป็นอยู่ในขณะนี้ได้อย่างไร

๓. รัฐบาลจะระงับการขึ้นค่าโดยสารรถเมลได้หรือไม่ และจะไม่มี
พยายามออกข่าว เป็นที่สะเทือนขวัญของประชาชนได้หรือไม่ รัฐบาลจะปฏิรูปตำแหน่ง
ต่าง ๆ ซึ่งมีอยู่มากมายในองค์การขนส่งมวลชน ในขณะนี้ให้เหลือน้อยที่สุดและจำเป็น
จริง ๆ เพื่อประหยัดเงินของรัฐจะได้หรือไม่ ถ้าได้จะได้เมื่อใด ถ้าไม่ได้ เป็น
เพราะเหตุใด กระทบขอกราบเรียนถามเพียงเท่านั้นก่อน ขอพระคุณครับ

นายสมพร บุญยุปต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่าน
ประชาชนที่เคารพ สำหรับกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในเรื่องนี้ ความจริงก็
ได้ทุกท่านมาหลายครั้งหลายคราแล้ว วันนี้กระผมจะขอ เริ่มต้นด้วยการเรียนตอบว่า -
ความจริงในข้อความของกระทู้ถามนี้เองก็เป็นคำตอบที่ดีที่สุด โดยสรุปอยู่แล้ว คือว่า
รัฐบาลในสมัยหนึ่งได้ไปรวมเอารถเมลเข้ามาดำเนินการเสียเองเหตุผลในระยะนั้น
กระผมเชื่อว่าคงจะมีอยู่ในลักษณะที่ว่าเกิดวิกฤติการณ์ทางด้านเศรษฐกิจขึ้น ท่าน
ทั้งหลายคงจะย้อนหลังจำได้ ถ้าไม่เป็นคนลืมน่ายนัก ทำให้ราคาของเพิ่มขึ้น ซึ่งส่วน
สำคัญที่สุดก็คือ เรื่องของน้ำมันและเรื่องของเครื่องอะไหล่ ในส่วนที่เกี่ยวข้องกับรถ
โดยสาร เมื่อเป็นเช่นนั้นการดำเนินงานของบริษัทเอกชนซึ่งขณะนั้นมีอยู่ ๒ บริษัท ก็
เริ่มประสบอุปสรรค การที่จะปรับตัวเองให้ดำเนินการต่อไปได้ ในเมื่อเป็นการลงทุน
ของเอกชนเขาก็จำเป็นที่จะต้องหารายได้ให้เพิ่มขึ้นได้สมคูลย์กับรายจ่าย ในทางที่
จะกระทำได้ก็คือ ขึ้นค่าโดยสาร จะเป็นด้วยเหตุผลทางการเมืองก็ดี หรือด้วย

ความเห็นใจราษฎรไม่ต้องการจะให้เพิ่มภาระแก่ผู้มีรายได้น้อยก็ดี ก็เป็นเหตุผลที่
 สมควรในทางรัฐบาลสมัยนั้น กระผมเชื่อว่าคงมีความหวังดีในแนวโน้มนั้น จึงได้คิดขึ้นมา
 ว่าถ้ารัฐเอามาทำเสียเองอาจจะมีหนทางช่วยได้โดยไม่ต้องไปกระทบกระเทือนกับ -
 ความยากลำบากของราษฎรซึ่งก็ขึ้นอยู่กับทั่วไป เพราะถ้าปล่อยให้บริษัทเอกชนอยู่
 ก็มีอยู่ทางเดียวที่จะต้องยอมให้เขาขึ้นราคาค่าโดยสาร ถ้าเราจะไม่ขึ้นราคาค่า
 โดยสารให้เขา เขาก็อยู่ไม่ได้ก็ต้องล้ม ความเดือดร้อนก็จะยิ่งหนักขึ้นไปใหญ่ เมื่อ
 เป็นเช่นนั้นเราจะเอาเงินของรัฐไปให้เอกชน เป็นสิ่งที่ทำไม่ได้ ทางแก้ก็คือให้เป็น
 ของรัฐเสีย แล้วรัฐก็เข้าไปจุนเจือ การจุนเจือนี้ก็เป็นการนำเอาภาษีอากรส่วนหนึ่ง
 เข้าไปจุนเจือที่เราเรียกว่าเป็นซับซิดี้ (subsidy) ก็คงจะคิดกันในรูปแบบนั้น ที่นี้
 กระทรวงคมนาคมในขณะนั้นก็คงจะปรับตัวไม่ทัน แต่อย่าลืมว่าผู้ที่ดำเนินการอยู่ในขณะ
 นั้นมีอยู่ ๒๔ ราย มีบุคคล ๒๔ กลุ่ม ซึ่งรวมทั้งฝ่ายบริหาร ฝ่ายดำเนินการ คนรด
 คนกระเปาะอะไรต่าง ๆ ๒๔ กลุ่ม บัญชีมี ๒๔ ชุด เส้นทางมี ๒๔ จุดเหมือนกันเพราะ
 ว่าในการจัดสัมปทานเราก็ต้องพยายามจัดให้เขาผ่านในจุดซึ่งสามารถจะมีผู้โดยสาร
 เพียงพอกับการดำเนินการของเขา เพราะฉะนั้นท่านจะเห็นได้ว่าเส้นทางทับกัน เคย
 บ่นกันอยู่ว่าทำไมต้องอ้อม อะไรกันนั้นก็เกิดมาจากเหตุนี้แหละครับ คือการให้สัมปทานก็
 ต้องพิจารณาถึงลงไปถึงว่าให้เขาสามารถรับผู้โดยสารได้เพียงพอกับการดำเนินการ
 ของเขา ให้มีกำไรพอสมควรความจริงสิ่งต่าง ๆ เหล่านี้จะต้องระลึกรู้เสมอ ที่นี้เมื่อ
 จะโอนมาเป็นของรัฐเอง เมื่อมีนโยบายของรัฐบาลมาเช่นนั้น กระทรวงคมนาคมใน
 เวลานั้นในสมัยนั้นคงจะปรับตัวไม่ทัน ไม่ได้เตรียมอะไรไว้เลย เมื่อรัฐบาลมีนโยบาย
 เช่นนั้นเอารับก็รับเข้ามาทั้ง ๒๔ ชุดคือ ๆ โดยไม่มีการเตรียมการอะไรไว้เลย
 ไม่ว่าจะเป็นเจ้าบริวารก็ดี คำนการเงินจะทำอย่างไรก็ดี ก็นี้ก็อยู่อย่างเดียวกันว่าต้อง
 การจะไม่ให้ประชาชนเดือดร้อน เอาเข้ามาทำเสียเองแล้วก็เอาเงินยัดเข้าไป ก็คง
 จะแก้ปัญหาทั้งหลายได้ แต่ผู้บริหารคือกระทรวงคมนาคมเองในสมัยนั้น จะต้องมานั่ง

คิดว่าควรจะต้องทำอะไรที่จะเอาคน ๒๔ กลุ่ม ทุกอย่าง ๒๔ ชุด มารวมกันเข้า
 แล้วดำเนินการเองโดยผู้บริหารชุดเดียว ธรรมดาเชื่อเหลือเกินว่าการวางแผนไม่ได้
 ทำอย่างรอบคอบ เมื่อเป็นเช่นนั้นท่านจะโทษว่า แม้กระทั่งฉบับที่จอกรดของตน
 เองก็ไม่มี การบริการต่าง ๆ ก็ประกอบด้วยบุคคลซึ่งยังแตกแยกออกเป็น ๒๔ กลุ่ม
 อาจจะรวมตัวกันได้บ้าง คงที่จะเห็นปรากฏชัดจากการที่เขารวมตัวเป็นสหภาพ จะมี
 ถึง ๒๔ สหภาพ แคว่จำนวนมากพอสมควรที่จะก่อความวุ่นวายให้แก่ผู้บริหารไต่อย่าง
 มาก แทนที่จะเป็นสหภาพเดียว ต่าง ๆ เหล่านี้ธรรมดาอยากจะเรียนเพื่อเป็นฐานของ
 ความเข้าใจ แล้วก็ความจริงที่เราควรจะต้องยอมรับ ถ้าเรามีใจเป็นธรรมพอ
 แล้วมีความเข้าใจในความต้องการของรัฐบาล ทั้งในรัฐบาลสมัยนั้น และรัฐบาลสมัยนี้
 เราไม่ได้อยู่เฉย ๆ แต่พยายามจะแก้ไขอยู่ สำหรับการแก้ไขในเมื่อรัฐบาลต่อ ๆ มา
 ก็มีไต่ตั้งอยู่เฉย ๆ คิดว่าทุกอย่างเดินไปโดยเรียบร้อย ความเคียดแค้นปรากฏมา
 ตั้งแต่แรกเลยที่เดียว ธรรมดาเชื่อว่าทุกรัฐบาลที่ผ่านมาก็ไม่อยู่เฉย ๆ รวมทั้งรัฐบาลนี้
 คุยก็ไต่พยายามแก้ไขกันตลอดมาก็ยังไม่สำเร็จ ก็เพราะว่าการตั้งต้นผิดตั้งแต่แรกและ
 ผิดอย่างขนาดหนักด้วยความประสงค์ที่จะแก้ไขปัญหาเฉพาะหน้าอย่างรวดเร็ว เพราะ
 ว่าวิกฤตการณ์ตอนนั้นเกิดขึ้นอย่างรวดเร็วเหลือเกิน เมื่อเป็นลักษณะนั้นการแก้ไขก็
 ค่อย ๆ คำขนิษฐาโดยที่คงพังกำลังทั้งกำลังเงิน กำลังของความคิดทางฝ่ายบริหาร
 ตลอดจนนโยบายของรัฐบาลสำหรับรัฐบาลที่ผ่านมามสมัยท่านนายกรัฐมนตรี เกอริงศักดิ์
 ครั้งที่ ๑ และครั้งนี้ก็มีนโยบายต่อเนื่องกันมาเรื่อยๆ จะพยายามปรับปรุง แต่อย่าลืม
 ว่าการบริหารรัฐวิสาหกิจ ธรรมดาไม่ได้ดำเนินการได้โดยพลการ เขามีคณะ
 กรรมการของเขาอยู่ การดำเนินการทั้งหลายเหลืออยู่ที่คณะกรรมการ เพราะฉะนั้น
 การที่ธรรมดาจะวางนโยบายไปอย่างไรก็ตาม ความสำเร็จขึ้นอยู่กับการบริหารของ
 คณะกรรมการและตัวผู้อำนวยการ ตลอดจนความร่วมมือของผู้ที่เกี่ยวข้องทั้งหลายที่อยู่
 ในรัฐวิสาหกิจนั้น ข้อนี้เป็นข้อที่สำคัญพอสมควร นโยบายของธรรมดาคมนาคม

กระผมเชื่อเหลือเกินว่าทุกสมัยวางลงไป เพื่อให้เกิดการคล่องตัวขึ้น ให้ความสะดวกแก่ประชาชนขึ้นในทุกแง่ทุกมุม ตามที่ท่านผู้แทนราษฎรมีเกียรติได้คำหิมา แต่ทำไมสำเร็จเพราะเหตุใด ก็ลองศึกษย้อนไป และคิดรวมเข้ากับภาวะที่เป็นอยู่ในปัจจุบัน ก็คงจะพอมองเห็นได้ง่าย ๆ ไม่ยากนัก

สำหรับคำถามที่ตรงไปตรงมาของท่านที่ต้องการทราบตัวเลขว่า รถเมล์ที่ใช้อยู่บนถนนในกรุงเทพมหานครขณะนี้มีจำนวนเท่าใด ชำรุดอยู่เท่าไร และเป็นเศษเหล็กอยู่เท่าไร เศษเหล็กกระแอม^{หลงจง} เชื่อว่าเกิดขึ้นตั้งแต่แรกเริ่มแล้ว เพราะว่าในการซ่อมมันก็เป็นกรเหมากัน / เพราะฉะนั้นมันก็มีเศษเหล็กมากด้วย แล้วก็ที่ว่าภยันตรายไม่ได้ก็ไม่ใช่ว่าผู้บริหารชุกนี้ คงจะต้องไปพบกับผู้บริหารชุกนี้ชื่อนะครับ เพราะว่าเขาซื้อกันมาหลายปีแล้ว ส่วนเจ้าหน้าที่ในยุคนั้นจะเป็นเจ้าหน้าที่ยุคที่อยู่ในชุดเกี่ยวกับชุกนี้หรือไม่ กระผมไม่ได้สอบสวน อย่างไรก็ตามการซื้อก็ได้อ่านผ่านไปแล้ว ก็เป็นความผิดในครั้งหลัง ซึ่งเราก็ได้ร่วมกันต่อมาจนถึงบัดนี้

สำหรับจำนวนดำต้องการจะทราบโดยละเอียด เวลานี้เรามีรถโดยสารธรรมดาอยู่ กระผมได้ให้เช็คจำนวนมาตลอดตั้งแต่ต้นเมื่อเข้ามารับหน้าที่ ก็อยากจะเทียบให้ฟังว่าเมื่อเดือนกรกฎาคมในหลายปี แต่ไม่ใช่ในปี ๒๕๒๒ นี้ มีรถโดยสารธรรมดาอยู่ ๘,๑๕๖ คัน กระผมให้เช็คอีกเมื่อปลายปีนี้คือ เมื่อปลายเดือนธันวาคม ๒๕๒๒ ก็มีรถโดยสารธรรมดาทั้งสิ้น ๘,๑๑๖ คัน หมายความว่ากลายเป็นเศษเหล็กไปอีกล้อบ้าง ส่วนรถโดยสารปรับอากาศเมื่อเดือนกรกฎาคมมี ๓๒๕ คัน ขณะนี้มีเหลืออยู่ ๓๗๓ คัน จากจำนวน ๘,๐๐๐ คัน และ ๓๐๐ กว่าคันที่กล่าวถึงเมื่อกี้ ก็มีวิ่งได้จริงในเดือนกรกฎาคม ๓,๓๖๓ คัน ขณะนี้มีวิ่งได้จริง ๓,๘๘๘ คัน สำหรับรถโดยสารปรับอากาศนั้นก็เมื่อออกใช้งานได้ ๒๗๐ คัน เมื่อเดือนกรกฎาคม ขณะนี้ได้ปรับปรุงขึ้นมาใช้งานในปลายเดือนธันวาคม ๓๒๑ คัน ซึ่งมีจำนวนมากขึ้นทั้งประเภทส่วนที่ออกมารับคนโดยสาร สำหรับรถเสียที่อยู่ในมือรถโดยสารธรรมดา ใน

เดือนกรกฎาคมมีเสียอยู่ในอยู่ ๑๒๒ คัน เมื่อถึงปลายเดือนธันวาคมมีรถเสียอยู่ในอยู่ ๑๖๕ คัน สำหรับรถโดยสารปรับอากาศเสียอยู่ในอยู่ในเดือนกรกฎาคม ๕๕ คัน เมื่อปลายปีไม่มีอยู่ในอยู่เลย ได้แก้ไขออกมาใช้งานได้หมดแล้ว สำหรับรถที่เราอาจจะเรียกได้ว่า เป็นเศษเหล็กก็ได้ คือถึงขนาดที่ว่าซ่อมไปก็ไม่คุ้มแล้ว จะรอเพื่อขายหรือแลกเปลี่ยนมือตอนเดือนกรกฎาคมเรามีอยู่รอที่จะขาย ๓๗๑ คัน ก็ได้ขายไปหมดแล้ว และก็เปลี่ยนเป็นรถท่งไปบ้าง ในปลายเดือนธันวาคมก็ไม่มีเหลือที่เป็นเศษเหล็ก คือเราพยายามจะให้หมดไปจะในลักษณะใดก็ตาม ถ้าตัวก็ยังอยู่ในสภาพที่จะสามารถ แปลงเป็นรถท่งได้ ก็จะทดลองนำมาแปลงเป็นรถท่งเพื่อจะได้นำคนโดยสาร ให้ได้มากขึ้น ก็ได้ทำไปบ้าง ส่วนที่ไม่ไหวแล้วก็ขายไปบ้าง สำหรับปัญหาข้อ ๑ ก็คงจะ ได้คำตอบจากผู้เกี่ยวข้องครบถ้วนแล้ว

สำหรับปัญหาข้อ ๒ ในสัดส่วนรถเมลกับรถโดยสารนี้สมควรยกขึ้นหรือไม่ อันนี้ถ้าคำตอบก็อยู่ในคำถามแล้ว เหมือนกัน กระผมได้ลองคำนวณดูว่ายังขาดอยู่ สักกี่เปอร์เซ็นต์เราต้องคิดอย่างนี้ครับ การใช้รถโดยสารนี้ระยะที่ไ้มากที่สุดเราก็รู้กันอยู่แล้วว่าระยะที่มาจากงานระยะที่กลับเลิกงาน ในระยะนั้นเราจะพบว่าประชากรทั้งกรุงเทพฯ ๓ ล้านคน เราได้ดูจากตัวเลขของการจำหน่ายตั๋ว ก็ปรากฏว่ามีผู้ใช้บริการรถโดยสารประมาณ ๓ ล้านครั้ง เพราะฉะนั้น ๓ ล้านครั้ง ซึ่งเกิดขึ้นในระหว่าง ๖.๐๐ นาฬิกา ถึง ๕.๐๐ นาฬิกา หรือ ๗.๐๐ นาฬิกาถึง ๕.๐๐ นาฬิกาและระหว่างตอนบ่ายซึ่งเวลาเลิกงาน ๑๖.๐๐ นาฬิกาถึง ๑๘.๐๐ นาฬิกาถึง ๑๘.๐๐ นาฬิกา ไม่ใช่บ่อย ยิ่งกว่านั้นยังผสมด้วยความสะดวกในการจราจรทำให้การหมุนเวียนของรถโดยสารนี้ช้าลง ทั้ง ๒ สถานะนี้ทำให้สัดส่วนของความถี่ของการใช้กับการบริการแตกต่างกันอยู่ราว ๆ ๓๐ - ๔๐ เปอร์เซ็นต์ เพราะฉะนั้นเราก็พยายามที่จะหาทางที่จะทำให้ ๓๐ - ๔๐ เปอร์เซ็นต์ ลดลงจนกระทั่งได้สมดุลกันที่สุดในที่สุด

สำหรับความสะดวกความปลอดภัยแก่ผู้โดยสารนั้น เราก็พยายามอยู่

อย่างเต็มที่ที่มีความปลอดภัย เกิดขึ้นจากคนขับเป็นส่วนใหญ่ คำตอบที่อาจจะตอบได้ก็คือที่สุดก็คือว่า เราพยายามหลีกเลี่ยงการอบรม ประการหนึ่ง และการลงโทษอีกประการหนึ่ง ตลอดจนการให้รางวัลมีทั้ง ๓ สถานสำหรับบุคคลซึ่งกระทำผิดโดยที่เราพิจารณาแล้ว เห็นว่าไม่สามารถจะยกโทษให้ได้จึงมีการไล่ออก ปลดขอด และให้ออกกันอยู่ตลอดเวลา เฉลี่ยแล้วในปี ๒๕๒๒ นี้เราให้เจ้าหน้าที่ที่ใดกระทำผิด ในลักษณะที่ต้องอย่างน้อยก็ต้องให้ออกนั้น รวมทั้งสิ้นเฉลี่ยแล้วประมาณเกือบจะ ๑๔๑ คน คือทั้งปี ๑,๒๕๒ คนที่เราได้ให้ออกไปจากบริการประชาชน เพราะฉะนั้น การเพิ่มความปลอดภัยก็จะค่อยๆ ค่อยๆ เป็นค่อยๆ ไปในลักษณะนี้คือมีทั้งการลงโทษ การให้รางวัลผู้ที่ทำดี ตลอดจนการอบรมเพื่อให้รู้ในมารยาทที่ควรจะเป็น ตลอดจนกฎจรรยาบรรณทั้งหลายที่เราได้กวดขันขึ้น

ส่วนความสะอาดนั้นก็ต้องร่วมมือกันหลายฝ่าย ทางบ้านของ ชสมก. เอง เขาก็ให้ความสะอาดอยู่อย่างเต็มที่เท่าที่เขาจะให้ได้ และในขณะที่เดียวกันทางบ้านอื่นก็ได้พยายามไม่ใช้ยาเพื่อลดโดยสารโดยตรง ทำเพราะเหตุอื่นด้วย ในกรณีที่แก้ไขการคับคั่งของการจราจรนั้น เราจะเห็นว่ารัฐบาลได้พยายามเร่งรัดโครงการทาง เร่งด่วนก็คือ การจัดระบบจราจรของถนนสายต่าง ๆ ก็คือ การจัดช่องทางวิ่งสำหรับผู้โดยสารโดยเฉพาะก็คื ทาง ๆ เหล่านี้ ก็เป็นส่วนประกอบที่จะทำให้เกิดความสะอาดขึ้นแก่ผู้โดยสาร คือทำให้การเดินทางจากจุดหนึ่งถึงจุดหนึ่ง เร็วขึ้น

สำหรับความสะอาดในเรื่องของการแออัดก็มีทางแก้ทางเดียวคือ ทำให้เกิดความสมดุลเกิดขึ้นอย่างทีกระดมได้กราบเรียบร้อยแล้ว

ที่นี้เรากำลังทำอะไรอยู่บ้างในขณะนี้หลังจากกระดมได้เข้าไปรับหน้าที่ปลัดจังหวัดที่เคยเรียนไว้แล้วในรัฐสภานี้ครั้งหนึ่งว่า สิ่งแรกที่เห็นว่าแก้ไขได้ง่ายที่สุดคือเรื่องมารยาทของเจ้าหน้าที่ที่รับใช้หรือให้บริการต่อประชาชน อันนั้นกระดมก็ได้เรียนคำตอบไปแล้วว่า เรามีการดำเนินการกันอย่างไรบ้าง

กระทำไ้ก็ยังมีการลงนามอยู่ เรื่องต่าง ๆ เหล่านี้ก็กำลังแก้ไขกันอยู่ คิดว่าคงจะค่อย ๆ คืบหน้าเป็นลำดับ การประหยัดในแง่ของการทุจริตนั้น ท่านก็ทราบแล้วว่าปราบคนทุจริตนั้นยากแค่ไหน ก็ได้จับกันอยู่เรื่อย ๆ ทั้งที่ปรากฏอยู่ในข่าวบ้าง แล้วที่เขาไม่ออกข่าวก็คงจะมีอีกมาก การชโยมน้ำมันก็ดี การทำค้ำป้อมก็ดี ก็ได้ตามกันอยู่อย่างนี้ สหละครับ ก็เหมือนกับตำรวจไล่จับผู้ร้ายไม่มีหมดสักที ความใฝ่ที่ยังมีคนชั่วอยู่มากในสังคม เพราะฉะนั้นเราไม่ได้ปล่อยให้ปล่อยปละละเลย เราพยายามแก้ไขปรับปรุงกันอยู่เรื่อย ๆ

ไปประเด็น

สำหรับการขึ้นราคาค่าโดยสารรถเมล์ ในกระทู้ของท่านถามมาว่า รัฐจะระงับการขึ้นค่าโดยสารรถเมล์ได้หรือไม่ อันนี้เป็นคำถามซึ่งออกจะตรงเกินไป ซึ่งไม่สามารถจะให้คำตอบที่ตรงได้ กระผมเห็นจะต้องเรียนว่า จะระงับการขึ้นค่าโดยสารรถเมล์เลยนั้นคงจะกระทำได้ แต่อาจจะชะลอได้หรือขึ้นให้น้อย เพื่อจะไม่ให้เกิดความเดือดร้อนอย่างกะทันหันต่อประชาชนได้ซึ่งได้กระทำอยู่ การออกข่าวก็ดี ก็ได้เรียนไปแล้ว เป็นการเตือนกลาย ๆ ไม่ใช่เป็นการชี้ชัด เราควรจะต้องยอมรับความจริงกันเสียว่าเมื่อค่าใช้จ่ายสูงขึ้น ไม่ว่ารัฐจะทำเองหรือเอกชนทำก็ตาม ทางที่จะได้มาซึ่งรายได้ก็ต้องหาหนทางให้สูงขึ้นด้วยตามส่วนตามสมควร เพราะฉะนั้นที่จะทำให้ระงับการขึ้นค่ารถเมล์เสียเลย เป็นการถาวรนั้นคงจะไม่ได้ นอกเสียจากรัฐจะยอมรับเป็นนโยบายว่า เอาละเก็บกันอยู่แค่นี้ตลอดกาล แล้วก็หากินเท่าไรก็มาเบิกเอาไป เพราะเป็นรัฐวิสาหกิจ ซึ่งรัฐก็ไม่สามารถจะทำได้ เพราะเราไม่รู้ว่าจะค่าน้ำมันจะขึ้นไปเท่าไร ค่าอะไหล่ก็จะขึ้นเป็นเงาตามตัว ตลอดจนค่าครองชีพของพนักงาน ซึ่งเราก็ต้องให้เขาขึ้นตามไปเรื่อย ๆ อยู่ช่นเดียวกัน เพราะฉะนั้นคำตอบอันนี้กระผมตอบได้แต่เพียงว่า จะชะลอให้ช้าที่สุด ถ้าจะต้องขึ้นก็จะขึ้นให้กระทันหันเพื่อประชาชนน้อยที่สุด แล้วส่วนที่เหลือก็จะเป็นในส่วนที่อยู่ในความสามารถของรัฐจะช่วยจุนเจือได้ เพราะฉะนั้นขึ้นอยู่กับองค์ประกอบหลายสถาน

กระผมขอขอบพระคุณ ทพณา รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม ที่ได้มาตอบกระทู้ถาม
 ของกระผม และหลังจากที่ได้ฟังคำชี้แจงของท่านแล้วก็รู้สึกสบายใจขึ้นเล็กน้อย แต่
 ว่าอย่างไรเสียรัฐบาลก็ไม่ทอดทิ้งประชาชน แต่ท่านประธานครับ เรื่องรถเมล์เป็น
 ปัญหากระทบกระเทือนขวัญของประชาชนเป็นอย่างมาก ความจริงกระผมตั้งกระทู้ถาม
 เรื่องนี้ตั้งแต่วันที่ ๒๒ มิถุนายน ๒๕๒๒ ๒ เดือนมาก็เพิ่งได้มารับคำตอบ เหตุการณ์
 บางสิ่งบางอย่างก็จะเปลี่ยนแปลงไป อย่างไรก็ตามกระผมขอขอบพระคุณท่านรัฐมนตรี
 ที่ให้กระผมได้ทราบความเป็นไปหรือความเป็นมาต่าง ๆ คราวนี้มีความสงสัยที่จะ
 เรียนถาม ทพณา ให้สบายใจยิ่งกว่านี้อีก คือว่า กรมที่กระผมได้ศึกษาถึงปัญหา เรื่อง
 รถเมล์นี้ทำให้ได้ทราบข้อมูลต่าง ๆ ในวงอันจำกัดว่า ทำไมการบริหารกิจการรถเมล์
 นี้ถึงขาดทุน เท่าที่กระผมได้ประมวลมาก็มีอยู่หลายข้อ ก็อยากจะทราบเรียนถามว่าใน
 ข้อเหล่านั้นทาง ขสมก. ก็คือ หรือว่าทางรัฐบาลจะกรุณาแก้ไขให้ได้เพียงใดหรือไม่ คือ
 ว่าหากันอย่างจริง ๆ จัง ๆ ไม่ต้องไปใช้วิธีสู้หน้าปะอะไรอะไรอย่างนี้ คือทำ
 อย่างไร ประชาชนนั้นก็เป็นคนของรัฐบาลนั่นแหละครับ ให้เขาได้รับความสะดวก
 สบาย เรื่องของเรื่องก็คือว่า เมื่อกระผมไปในที่ต่าง ๆ ไม่ว่าจะเป็นบ้านเอกชนบริษัท
 ห้างร้าน หรือว่าที่ทำการของรัฐบาล เกือบทุกแห่ง พอรู้ว่ากระผมเป็นผู้แทนราษฎร
 เขาจะฝากมาเลยว่า ท่านผู้แทนครับ เรื่องรถเมล์ อย่าปล่อยให้รัฐบาลท่านขึ้นนะ
 ทรมาณจริง ๆ เงินเดือนก็น้อย อย่างนี้ครับ อย่างนี้จริง ๆ ครับ กระผมได้รับฝากมา
 อย่างนี้จริง ๆ แล้ว กระผมเองก็โดยสารรถเมล์เป็นประจำทุกวันก็ทราบดี สาเหตุที่
 รถเมล์ขาดทุนนั้น เท่าที่กระผมได้ข้อมูลมาก็มีอยู่ว่า :

ข้อ ๑ นั้น โดยมากรถที่เราไปซื้อ ก็อย่างที่กระผมทราบเรียนแล้ว เป็น
 รถเก่า ใช้งานไม่ค่อยค่อยได้อย่างนี้

ข้อ ๒ อันนี้กระผมสงสัยจริง ๆ สงสัยมานานแล้ว ไม่น่าจะเป็นไปได้คือ
 เราไปซื้อรถเก่ามาแล้ว รัฐยังต้องไปเสียค่าเช่าอยู่เป็นที่จอดรถ เป็นที่ซ่อมรถไปราคา

แพง แทนที่เราจะหาที่ซึ่งเราเสียเอง หรือทำอะไรให้เป็นของเราเสียเอง แล้วก็
ไม่ทำกัน ไปเช่าของของคนนั้นแหละ เช่าในราคาแพง เสียค่าย อันนี้เป็นทางหนึ่ง
ทำให้กิจการรถเมล์ขาดทุน

ข้อ ๓ จำนวนคน รถเมล์มีอยู่แค่นี้ มีคนงานถึง ๒๕,๐๐๐ คน จะมาก
กว่ากระทรวงบางกระทรวงอีก เงินเดือนเท่าไร โบนัสเท่าไร อันนี้ก็เป็นอย่างหนึ่ง
เหมือนกัน

ข้อ ๔ ก็อย่างที่รู้ ๆ กัน ทางรั้วโหลมีมากมายเหลือเกิน อย่างที่ปลอม
พิมพ์กันมาปลอมกันไปเอามาขาย ของจริง ของปลอมมาขาย แล้วก็ไม่มีการควบคุม -
บางที่นายตรวจก็เป็นใจกับคนขายตัวเสียอีก เพราะฉะนั้นคนงานที่ควบคุมการเดินรถ
เป็นสาย ๆ มีหัวหน้าสาย มีนายท่า มีนายตรวจ กระทบก็สงสัยว่าบุคคลเหล่านี้เขาไป
นอนทำอะไรอยู่ หากไม่ถึงควบคุมกันไม่ได้ อย่างนี้เป็นต้น และนอกจากนั้นหนังสือพิมพ์
ก็ลงข่าวอยู่เกือบจะทุกวัน พอรถไปจอดที่ขโมยคนน้ำมัน ถูกจับได้ก็มี อย่างนี้ กระทบ
ว่าเรื่องเหล่านี้อยู่ในวิสัยที่จะแก้ไขได้

นอกจากนี้เรื่องภาษีอะไหล่ กระทบเคยกราบเรียนมาแล้วในสมัยงบประมาณ
ประมาณนั้นทางราชการ โดยเฉพาะรถเมล์นี้ทำเป็นว่าเล่น ภาษีอะไหล่ปลอม ภาษี
อะไหล่เทียมในราคาของอะไหล่จริงซ้ำยังซ้ำของแพงยิ่งกว่าในท้องตลาดเสียอีกอย่าง
นี้จะไม่ใช่ขาดทุนได้อย่างไร

อีกประการหนึ่ง รถเมล์แต่ละสายดำสีง เกิดให้จะมีรถเมล์ประเภทหนึ่ง
เป็นรถโดยสารแต่ไม่มีตราของ ขสมก. ไม่มีเลขหมายประจำรถ คนขับแต่งตัวไม่ค่อย
จะเรียบร้อย กระทบก็ถามคุณตรวจว่าเป็นรถอะไร ตามคำตรวจที่เขาตรวจดูแถว ๆ นั้น
ถามคุณว่ารถนี้เป็นรถอะไร คำตรวจจรรยาจรรกับบอกว่ารถนี้เป็นรถเดือน กระทบบอกว่ารถ
เดือนมาวิ่งได้อย่างไร นายตรวจก็มีนายท่าก็มี นายสายก็มี เอาหูไปนา เอาตาไปไร่
ได้อย่างไร แล้วคุณทำไมไม่จับ คำตรวจบอกจับไม่ได้หรอกครับ ขึ้นจับผมก็อยู่ไม่ได้

มีอะไรค่าคอมมอยู่ กระทบก็ไม่อยากจะทำเรียนให้มากกว่านี้ รถเมลนี่เป็นรถเมล
เดือน ไม่ใช่รถ ๒ แถว เล็ก เป็นรถเมลนี่แหละแต่เป็นรถเดือนมีทุกสาย ขอให้จับคา
ให้ทีเถอะครับ อันนี้ก็เป็นทางรั้วไหล

อีกประการหนึ่งก็มีผู้กล่าวว่า ผู้บริหารระดับสูงไม่มีประสบการณ์ในค่าน
การบริหารกิจการรถเมลมาก่อน มาศึกษาจากคนเก่า ๆ เขาก็บอกจริงบ้างไม่จริง
บ้าง ปิคบ้างไม่ปิคบ้าง ถึงจะพยายามทำแค่ไหนเพียงใดก็ไม่ได้ เพราะฉะนั้นกรรม
ขอประทานกราบเรียนว่าจริง ความบกพร่องเหล่านี้ทางรัฐบาลจะมีทางแก้ไขอย่างไร
กระทบขอกราบเรียนเท่านั้นก่อน ขอพระคุณมากครับ

นายสมพร บุญยุปต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : ท่าน
ประธานสภาที่เคารพสำหรับคำถามที่ถามเพิ่มเติมจากท่านสมาชิกสภาผู้มิเกียรติสำหรับ
ข้อแรกที่ไต่ถามว่า เมื่อท่านไปตามบ้านเรือนของประชาชนไปเยี่ยมประชาชน เกือบ
จะทุกบ้านขอมว่าขอย่าให้ขึ้นคาร์เมล ความจริงกระทบก็ได้ตอบไปแล้ว กระทบก็
ขอร้องกลับไปอีกต่อท่านสมาชิกสภาผู้มิเกียรติขอย่าไปรับปากเขาว่าจะไม่ขึ้น แต่ขอให้
ตอบถ้าเป็นไปได้ในลักษณะที่กระทบได้กราบเรียนแล้ว คือว่าความจำเป็นที่ต้องขึ้นอาจ
จะมี ที่จะระงับไม่ให้ขึ้นเลยนั้นจะเป็นไปไม่ได้เป็นธรรมชาติเราคงจะต้องยอมรับว่า ว่า
สมรรถภาพหรือกำลังทางการเงินของรัฐที่จะสนับสนุนหรือจุนเจืออย่างเต็มที่นั้นเฉพาะ
รถโดยสารประจำทางเดียวทำไม่ได้แน่ เงินอาจจะมีแต่จะมาทุ่มเรื่องเดียวคงไม่ได้แน่
การพัฒนาอื่นของเราที่สำคัญก็ยังมีอีกมากมาย เพราะฉะนั้นจะต้องแบ่งสรรปันส่วน
กันให้พอสมควร ส่วนที่ยังขาดอยู่ก็อาจจำเป็นที่จะต้องขอแรงร่วมมือช่วยกันคนละเล็กคน
ละน้อยบ้าง อย่างที่กระทบเรียนแล้วจะพยายามผ่อนให้ช้าที่สุด ขึ้นให้น้อยที่สุดถ้า
จำเป็นจะต้องขึ้น แต่ที่จะไม่ให้ขึ้นเลย แล้วตอบกันอย่างตรง ๆ อย่างนั้น กระทบเอง
ไม่สามารถจะตอบได้ กระทบอยากจะขอร้องท่านสมาชิกผู้มิเกียรติจะกรุณาให้ ความ
เข้าใจต่อประชาชนด้วย ในข้อเท็จจริงต่าง ๆ เหล่านี้ที่กระทบได้กราบเรียนมาก็คงจะ

ช่วยไต่ถามมาก ก็เกิดความรู้สึกว่าจะต้องช่วยกันบ้างถึงยามนั้นแล้วที่จะต้องช่วยกัน
 สำหรับเรื่องที่ ๒ เรื่องรถเกาไม่มีผู้หาควม ทรามกันอยู่แล้วเราไปซื้อ
 ของเขามาจาก ๒๔ บริษัท คือนอกจากเกาแล้วยังเกาหลายประเภทอีกด้วย เพราะ
 ๒๔ บริษัทเขาไม่ใช้รถยนต์เดียวกัน หลายยี่ห้อ นี่เป็นจุดตั้งต้นทำให้เกิดผลต่อเนื่องกัน
 มากมาย เช่น เครื่องอะไหล่รถตั้ง ๑๐๐ ชนิด รถก็ไม่มีใช้รถยนต์เดียวกัน เรื่องนี้
 ก็มี ๒๔ ยี่ห้อ เราไปรับเขามายังไม่ใคร่ซัดกันเตรียมไว้สักแห่งเดียว ที่จะทำเป็นของ
 เราที่จะรับรถจำนวน ๔,๐๐๐ กว่าคันอะไรตอนนั้น จะต้องเป็นที่ดินซึ่งไม่ใช่น้อย
 เรื่องนี้ก็ได้พยายามแก้ไขมาในลักษณะที่เฉพาะหน้าด้วยการ เขาเขาต่อไปก่อน ที่นี้การ
 เขาอย่างทันทราบก็เป็นเชิงของการค้าชนิดหนึ่ง ก็เหมือนกับตลาดหน้าคุก เขาเห็น
 ว่าเราหมกมุ่นจะคงอาศัยจุดที่เขา เขาก็อาจจะเรียกร้องค่าเช่าสูงตามปกติวิสัยของ
 การค้า ซึ่งก็ให้เข้ากันมาตั้งต้นกันมาอย่างนั้น ก็พยายามอย่างยิ่งที่จะจัดหาที่ของตนเอง
 ขึ้นมา ทาง ชลสมก. เขาก็เคยเสนอมา จะขอซื้อ ซึ่งทางรัฐบาลก็ไม่เงินที่จะให้
 เขาอย่างนี้เป็นคน การเขาที่จอร์เจียก็ต้องคงอยู่เช่นเดิม ยิ่งกว่านั้นที่จอร์เจีย
 กระจายไปอยู่ตามที่ต่าง ๆ แล้วจุดตั้งต้นของรถไม่ได้อยู่ตรงที่จอร์เจีย นี่ก็เป็นการ
 สิ้นเปลือง การเพิ่มค่าใช้จ่ายขึ้นอีกประการหนึ่งเหมือนกัน กระผมก็เลยเวียนเสียเลย
 เพราะว่าจะต้องวิ่งรถเปล่าจากที่จอร์เจียจนถึงจุดตั้งต้นของเส้นทางของสายนั้น อย่าง
 นี้เป็นต้น เพราะฉะนั้นความไม่พร้อมที่เกิดขึ้นในระยะนี้ นี้ครบเป็นผลสืบเนื่องมาจน
 ถึงปัจจุบัน ทำให้ค่าใช้จ่ายสูงขึ้น

สำหรับจำนวนคนนั้น ก็อย่างที่กระผมเรียนมาแล้วเมื่อสักครู่นี้ว่า เรา
 ต้องรับเขามาหมดทั้งคนทั้งรถ จะเป็นเศษเหล็กหรือไมเศษเหล็กแล้วแต่ คนจะคิดจะ
 เลวอะไรรับมาหมด ที่นี้พอรับมาแล้วกระทั่งไต่ถามตัวจริงมามากมายแล้ว ว่าคนของรัฐ-
 วิสาหกิจของเรานี้เป็นอย่างไรบ้าง คนแต่งงานเราจะปลดออกไป ที่ว่าเป็นหมั้น ๆ
 คนนี้ไปปลดเขาเฉย ๆ ก็ไม่ได้ จะต้องมีความผิดเกิดขึ้น พิสูจน์ไต่แล้วว่าเขาผิดถึง

จะไล่ออกกันได้ ก็ไล่ไล่กันมาเรื่อย ปีหนึ่งประมาณเกือบ ๒,๐๐๐ คน นี่ละครับ เท้าที่
จะทำได้ กระทบกวดขันไปเป็นสิ่งแรกเลย เพราะคิดว่าเป็นสิ่งที่ทำได้ง่ายที่สุดเพราะ
ฉะนั้นจำนวนคนนั้นก็จะต้องค่อยทำค่อยไปในรูปนี้ ในที่สุดถ้าเราไล่คนตีไว้ แล้วการ
เพิ่มจำนวนรถขึ้นเราไม่จ้างคนเพิ่มขึ้น ความสมคูลย์ก็อาจจะเกิดขึ้นได้เหมือนกัน คน
ซั๊กก็ค่อย ๆ จะหมดไป เพราะฉะนั้นสักวันหนึ่งหวังว่าในไม่ช้าเมื่อเรามีรถเพิ่มขึ้นแล้ว
เราไม่ต้องจ้างคนเข้ามาใหม่ จำนวนคนล้งงานก็จะมีเปอร์เซ็นต์ลดลงตามส่วนด้วย

สำหรับเรื่องของการรั่วไหล กระทบก็เรียนตั้งแต่นั้นแล้วว่าเป็นที่ยอมรับ
กัน เพราะว่ามีปรากฏชัดเป็นหลักฐานอยู่ว่ามีการรั่วไหล เราก็พยายามกวดขันควบคุม
สำหรับนายตรวจอะไรทำอะไรทำไม่ถึง ไม่ทำหน้าที่นายตรวจ นี่ก็เป็นปัญหอนี้ละครับ-
ถ้าไปไล่คนตีเป็นนายตรวจก็คงตีไล่คนตี เช่นนายตรวจก็คงเป็นคนตี ก็ไปรับเข้ามา
อะไรอย่างนี้ ยังจับไม่ได้ ยังไล่เขาออกไม่ได้ ก็เป็นไปในรูปนี้ ซึ่งเป็นวิถีของชีวิต
ในปัจจุบัน ซึ่งกระทบเชื่อว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติคงจะยอมรับอยู่ไม่มากก็น้อย

สำหรับเรื่องเครื่องอะไหล่ อันนี้เป็นไปทุกแห่งหน เป็นการควบคุมที่
ลำบากมาก แล้วยังกัน สิ่งที่กระทบเรียนเมื่อสักครู่นี้เราไปรับรถเข้ามาหลายร้อยยี่
หื้อ ไม่ใช่หลายร้อยจริง ๆ นะครับ หมายความว่าหลายยี่หื้อ เครื่องอะไหล่ ก็ไม่เคย
คิดจะทุน เพราะว่าเงินไม่มีตอนนั้นที่จะทำให้เป็นเรื่อง เป็นราว ประมุขกันเป็นเรื่อง-
ใหญ่ ก็จะต้องทำทีละเล็กทีละน้อย ซื่อทีละนิคทีละหนอย แล้วยิ่งกว่านั้น ยังต้องซื้อด้วย
ลักษณะเครดิต เพราะว่าเงินส่วนตัวเองก็ไม่มี การซื้อด้วยเครดิตราคาก็สูงขึ้นอีก ยิ่ง
กว่านั้นก็ยังเล่นทุจริตอย่างที่ท่านว่านี่แหละ คือของยังไม่เสียก็บอกว่าเสีย ถอดออกมา
เอาอันเก่าใส่เข้าไปแล้วไปเบิกต่าง ๆ เหล่านี้ เราอยู่ยั้งยืนยง แต่ที่นี้การที่จะจับให้
ได้คาหนังคาเขา ถึงจะทำอะไรกันก็ได้ก็เป็นเรื่องลำบาก ต้องค่อยทำค่อยไปอีก เช่นกัน
คือท่านลองนึกภาพดู ถ้าเราเตรียมการให้พร้อมในระยะหนึ่ง แล้วก็ตั้งต้นด้วยการใช้รถ
ยี่หื้อเดียวกัน มีสต็อคอะไหล่เตรียมไว้พร้อม อะไรต่าง ๆ เหล่านี้ ปัญหาเหล่านี้

แก่ไปโดยอัตโนมัติ แต่ที่เราตั้งต้นกันมาด้วยควมจำเป็นในทางการเมืองก็ดี หรือทางเศรษฐกิจก็ดีในขณะนั้น ทำให้เกิดปัญหาเหล่านี้ขึ้น ก็ต้องแก้กันไปตามระยะเวลาที่ผ่านไป

สำหรับรถเดือนที่ท่านพูดถึงนั้น ทรงเราก็ดทราบอยู่ ส่วนรถเดือนทำไม คำว่าจริงไม่กล้าจับมันก็เป็นคำตอบที่ท่านตั้งถามทั้งตอบอยู่แล้ว กระจมกก็ไม่อยากจะซ้ำ แค่ว่าเห็นค่าย ๑๐๐ เปอร์เซ็นต์ว่าเป็นเช่นนั้น คำว่าจริงเขาไม่จับ เพราะว่าเขามีเหตุผลที่เขาจับไม่ได้ จะด้วยเหตุผลใดทุกท่านก็คงทราบอยู่แก่ใจ กระจมกก็ไม่อยากจะพูดให้เห็นเช่นเดียวกัน แต่ในขณะเดียวกันรัฐบาลก็หาทางแก้ไขอยู่แล้ว โดยมีคณะกรรมการอย่างทีกระจมเคยเรียนให้รัฐสภานี้ทราบแล้วว่าเป็นคณะกรรมการ ชุดหนึ่งพยายามปรับปรุงไม่ให้มีรถเดือน คือรถที่ดำเนินการผิดกฎหมายอยู่ต่อไปอีก ขณะนี้กำลังจะเริ่มเอาจริง ชักจะมีเสียงร้องขึ้นมามากแล้วเหมือนกันว่าจะเกิดการรังแกกันขึ้นอะไรต่าง ๆ เหล่านี้ แค่ว่าเราจะเอาจริงนะครับกระจมขอเรียน กระจมทรงคมนาคมวางนโยบายไว้แล้วว่าจะต้องมีจุดสุดท้ายจุกจบ จะมาเดือนกันอยู่อย่างนี้ตลอดชาติไม่ได้ ยิ่งกว่านั้นเรายังมีรถอีกประเภทหนึ่ง ซึ่งกระจมไม่ได้เรียนตั้งแต่ต้น คือรถที่เราระดมเข้ามาให้มีการบริการได้ดีขึ้น มีรถมากขึ้นที่เราเรียกว่ารถร่วม รถร่วมนี้เราเอามาทั้งกระบิ คือคนกักคนของเขา เราควบคุมเขาไม่ได้ ก็ให้เจ้าของรถร่วมเขาดูแลของเขาเอง เพราะฉะนั้นเป็นการดำเนินการที่มีนายกระจกกระจายกันไปหมด อีกประเภทหนึ่งเหมือนกัน ซึ่งเป็นรถหายอยู่เวลานี้ เพราะว่าเราอยากให้มีรถใช้ให้คนโดยสารขึ้นให้ได้มีรถจำนวนมากที่สุด ทางแก้ทางนั้นก็คือการที่คนเขามีรถก็เอาเข้ามาไว้ร่วมด้วย เรียกว่าเป็นรถร่วม พวกนี้เขาก็ใช้สิทธิของเขาคือ บอกว่าเมื่อจะให้ฉันร่วม ฉันทำเอง คนของฉัน มาไล่คนที่ฉันใช้ไว้เค็มออกไม่ได้ การควบคุมก็เป็น ๒ จังหวะแล้วทุกคนลำบากมากก็เป็นข้อลำบากอีกอย่างหนึ่งที่จะต้องปรับปรุง

สำหรับผู้บริหารระดับสูงนี้ กระจมไม่ขอเอ่ยถึง เพราะว่าเป็นการคัดเลือก

ผู้บริหาร เมื่อกระผมมารับหน้าที่ก็ได้รับมา ก็จะต้องให้ความเป็นธรรมแก่บุคคลอย่าง
 กระผมเคยเรียนแล้วก่อนที่จะดำเนินการอะไรลงไป ผู้บริหารจะมีความสามารถเพียง
 ใดก็ต้องขอให้เขาพิสูจน์ให้เราเห็น โดยเฉพาะอย่างยิ่งแก่ผู้มีหน้าที่โดยตรงให้กระผม
 เห็นเสียก่อนว่าถึงขนาดหรือไม่ถึงขนาดที่ควรจะดำเนินการต่อไปหรือไม่ในกรณีอื่นก็ได้
 ดำเนินการไปแล้ว กระผมให้เวลาพอสมควร เมื่อใช้การไม่ได้ ก็มีทางแก้ไขปรับปรุง
 กันไปแล้ว กระผมเชื่อว่าท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลายก็คงจะได้ทราบข่าว อยู่แล้ว
 สำหรับขณะนี้ ชสมก. ทางคณะกรรมการก็ยังมีสภาพอยู่ดีมาก คณะกรรมการของ
 ชสมก. ว่าการดำเนินงานต่าง ๆ ก็ยังเป็นไปในลักษณะที่เรียบร้อยก้าวหน้าตามแผน-
 ใดก็ตามควร ยังไม่มีสาเหตุใดที่จะต้องมีการปรับปรุง เปลี่ยนแปลงประการใดกรรมการ
 นี้ก็ประกอบด้วยผู้แทนจากหลายหน่วย ตลอดจนเอกชน ฉะนั้นกระผมเชื่อว่าเขาก็
 พยายามทำอย่างเต็มที่ดูแลในการบริหารอยู่แล้ว กระผมก็จับตาดูอยู่ว่าจะดำเนินการ
 ให้ได้รับผลถึงขนาดที่เราวางนโยบายไว้หรือไม่ ถ้าเมื่อไรได้เห็นว่าไม่มีหนทาง
 ที่จะทำได้ทั้ง ๆ ที่ควรจะทำได้แล้ว เมื่อนั้นก็เป็นเรื่องที่จะต้องพิจารณาในระดับผู้บริหาร
 กระผมเชื่อว่าคำถามเพิ่มเติมที่ท่านผู้มีเกียรติได้ถามมากกระผมได้ตอบทุกข้อแล้ว ถ้า
 หากว่ามีอะไรจะถามอีก กระผมยินดีที่จะตอบ ขอขอบพระคุณครับ

นายณรงค์ บุญสิทธิ์ (กรุงเทพฯ) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมขอขอบพระคุณ ท่านรัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคมที่ได้ให้ความรู้ ความ
 เข้าใจในเรื่องรถเมล์เกี่ยวกับกระผม ที่ว่าบังเอิญเมื่อคืนนี้ กระผมอ่านหนังสือพิมพ์
 เคลมมิเวอ์ในนั้นเขาบอกว่า ปัจจุบันคนกรุงเทพฯ เป็นโรคประสาทถึง ๘๐
 เปอร์เซ็นต์ แล้วก็ตายเพราะโรคมะเร็ง เป็นจำนวนมาก เขาบอกว่าสาเหตุที่คน
 กรุงเทพฯ นี้ต้องตายเพราะโรคมะเร็งนี้มีอยู่ ๖ สาเหตุด้วยกัน แต่สาเหตุที่ บังเอิญ
 เกี่ยวข้องกับกระผมของกระผมคือ เป็นสาเหตุที่ ๒ ว่าประชาชนตายผ่นส่ง เพราะฉนั้น
 เสียจากท่อไอเสียเครื่องยนต์เป็นจำนวนมาก เขาบอกว่ายาเสพติดให้โทษ หรือ

เฮ้ รื้อบ้านแสนร้ายก็ยังไม่อันตรายเฉพาะคนที่เสพยาเท่านั้น แต่ควรรู้เสียจากท่อไอเสีย เครื่องยนต์ทำลายประชาชนทุกคนที่ยืนอยู่ในท้องถนน เพราะฉะนั้นกระผมก็ขอประธานกรรมาธิการเรียนว่า ทางรัฐบาลมีวิธีการหรือนโยบายอย่างไรที่จะแก้ไขปัญหานี้เรื่องท่อไอเสียจากเครื่องยนต์ เพื่อว่าประชาชนจะได้มีสุขภาพดี อย่าให้ค่ายรถยนต์อะไรอย่างนี้ ก็ขอกรรมาธิการเรียนถามเพียงเท่านี้ขอขอบพระคุณครับ

นายสมพร บุญยุปต์ (รัฐมนตรีว่าการกระทรวงคมนาคม) : สำหรับเรื่องนี้กระผมขอยอมรับว่ากระผมไม่มีความรู้ในเรื่องของการแพทย์มากนัก แต่ได้รับฟังมาเช่นเดียวกันว่าอาจจะ เป็นสาเหตุหนึ่งของโรคมะเร็งอย่าลืมนะว่าเรื่องโรคมะเร็งนี้เขามีกារค้นคว้ากันมา ๔๐ - ๕๐ ปีแล้ว จนบัดนี้ก็ยังไม่ทราบว่าอะไร เป็นสาเหตุของโรคมะเร็ง แต่เราจะสรุปกันว่าควันเสีย ไอเสียของรถยนต์ซึ่งเป็นควันดำ ซึ่งหมายความว่าคาร์บอนไฮโดรเจนไม่หมดมันเป็นสาเหตุหนึ่ง ถ้าเรายอมรับกันในรูปนั้น ความจริงถึงแม้ว่าจะไม่ใช่สาเหตุของมะเร็ง เราก็ไม่ควรจะให้มัน เพราะว่าเป็นการสูญเสียเปล่าของเชื้อเพลิงเหมือนกัน เพราะว่าพลังงานที่ควรจะได้รับเต็มที่ไม่ได้รับเต็มที่เผาไหม้ไม่หมด เมื่อเป็นเช่นนั้นแล้วเราก็ควรจะแก้ไขอยู่ การแก้ไขเราได้พิจารณาแล้ว วิธีการก็จะกระทำโดยการตรวจสอบสภาพที่การตรวจสอบสภาพนี้ กระผมก็เป็นห่วงอยู่อีกแง่หนึ่ง เมื่อมีการตรวจสอบสภาพกันชนนั้นก็จะมีเรื่องทุจริตกันเกิดขึ้นอีก เพราะฉะนั้นก่อนจะทำ กระผมก็กำลังดูหาทางว่า ถ้าเราจะบังคับให้รถเข้าไปตรวจสอบสภาพ ตรวจสอบแล้วออกมาควันดำจะต้องไม่มี จะไม่ต้องเสียเบียดบ้ายรายทางกันจริง ๆ ทางคณะกรรมการเขาได้พิจารณาแล้ว ตลอดจนเลยไปถึงว่าเครื่องมือที่ควรใช้จะต้องเสียค่าใช้จ่ายไปซื้อ เครื่องตรวจจะเป็นเครื่องตรวจชนิดที่ให้ความแน่นอนได้พอสมควร เป็นเครื่องอัตโนมัติพอสมควรที่จะไม่ต้องใช้คนมากนัก เพราะใช้คนมากนี่เรื่องมากทุกทีเมื่อเป็นเช่นนั้นแล้ว ถ้าเราสามารถที่จะซื้อได้ อยู่ในกำลังของเราที่จะมีเงินไปซื้อหามาได้ แล้ววิธีการปฏิบัติสามารถจะทำได้โดยไม่มีข้อขัดข้อง หรืออุปสรรคต่อไปใน

ในภายหลัง คือกระผมขอเรียนว่า กระผมไม่ชอบแก้ปัญหาคณะที่ โดยที่ไม่คำนึงถึงว่าปัญหาที่จะติดตามมาจะมีอะไรบ้าง เพราะฉะนั้นการพิจารณาเรื่องเหล่านี้กระผมขอรับไว้ แล้วจะนำไปพิจารณาต่อไปรอบคอบเชื่อว่าทางคณะกรรมการที่ได้ออกคำสั่งขึ้นเพื่อแก้ไขเรื่องเหล่านี้ เขารับทราบอยู่แล้วต่อไปถ้าเราได้อีกใหม่ ที่กระผมเรียนว่าจะเพิ่มเติมมากกว่าครั้งนี้ รวดเร็วกว่าที่ควรมีค่ามากอะไรต่าง ๆ ก็คงจะค่อย ๆ ลดน้อยลงถ้าเรามีการตรวจสอบกันอย่างถูกต้องจริงจริงไม่มีนอกมีในกันแล้ว ควันคาก็คงจะลดลงตามส่วน ถ้าแต่กระผมเชื่อว่าจำนวนสถิติของมะเร็งจะลดลงด้วยหรือไม่ กระผมไม่แน่ใจ ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาแพนราษฎร : กระผมต่อไปของคุณัน บุณยิต เรื่องบูรณะซ่อมแซมถนนในเขตคู่อการร้าย ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เชิญครับ

นายฉันท บุณยิต (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมฉันท บุณยิต จากอุบลราชธานี พรรคกิจสังคม กระผมขอตั้งกระทู้ถามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

อำเภอเคชอคม อำเภอนาจะหลวย มีทางสายหลักซึ่งเป็นทางหลวงแผ่นดินอยู่และมีทางแยกจากทางสายนี้ที่บ้านเม็กน้อย อำเภอเคชอคม ไปที่บ้านสมพรรัตน์ อำเภอบุณฑริก ระยะทางประมาณ ๑๕ กิโลเมตร ผ่านหมู่บ้านต่าง ๆ ในท้องที่อำเภอเคชอคม อำเภอนาจะหลวย และอำเภอบุณฑริก หลายหมู่บ้านทางสายนี้ได้เริ่มลงมือทำไปบ้างแล้ว โดยเงินบำรุงท้องที่และเงิน ก.พ.ป. บัดนี้ฝนตกหนักทำให้ถนนเป็นหลุมเป็นบ่อใช้การไม่ได้ ราษฎรไปมาส่งสินค้าไม่สะดวกหลายประการประกอบกับบริเวณหมู่บ้านท้องที่เป็นเขตแทรกซึมของผู้ก่อการร้าย ผู้ก่อการร้ายได้ออกมาปลุกปั่นให้ราษฎรเกลียดชังรัฐบาลว่ารัฐบาลทอดทิ้งไม่เหลียวแล เป็นการแย่งชิงประชาชนไม่ให้นิยมรัฐบาล ให้ไปนิยมฝ่ายตรงกันข้าม จึงอยากจะขอเรียนถามรัฐบาลว่า ท่านจะเร่งซ่อมทางสายนี้ซึ่งเป็นเพียงระยะสั้น ๆ และอยู่ในเขตของ

ผู้ก่อการร้าย เพื่อประโยชน์ของรัฐบาล เป็นการแย่งประชาชนจากผู้ก่อการร้ายให้เกิดความนิยมในรัฐบาลนี้จะได้หรือไม่ ถ้าปรับปรุงจะดำเนินการเมื่อใด

ประการที่ ๒ ขอเรียนถามว่า ในการซ่อม สร้าง ระยะทางสั้น ๆ นี้ เพื่อให้เสร็จโดยรวดเร็ว ท่านจะให้หน่วยงานใด จะเป็น ร.พ.ช. หรือ กรมป.กลาง ซึ่งมีเครื่องมือเครื่องมือบริบูรณ์ระดมทำเป็นการด่วนจะได้หรือไม่ ขอขอบพระคุณ

พลตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ กระผมขอตอบกระทู้นี้ตามท่านสมาชิกผู้เกี่ยวข้องดังต่อไปนี้

ข้อแรกที่ว่าทางรัฐบาลจะเร่งรัด ซ่อมแซมปรับปรุงถนนสายนี้ เป็นการด่วนจะได้หรือไม่ ถ้าจะซ่อมแซมปรับปรุง จะสามารถทำได้เมื่อใด กระผมขอเรียนตอบดังนี้ว่า ถนนสายดังกล่าวบางส่วนได้สร้างขึ้นเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๐๘ โดยใช้งบประมาณเงินแผ่นดิน สมัยท่านอาจารย์ หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ ปราโมช เป็นนายกรัฐมนตรี บางช่วงก็เป็นทางที่เกิดขึ้นเอง เนื่องจากชาวบ้านใช้สัญจรไปมาเป็นประจำสำหรับถนนในช่วงที่สร้างขึ้นเองโดยใช้เงินแผ่นดินนั้นได้รับการปรับปรุงซ่อมแซมเสมอมาทุกปี โดยใช้งบประมาณจากเงินภาษีบำรุงท้องที่ขององค์การบริหาร ส่วนจังหวัดและเงิน ก.พ.ป. ปัจจุบันนี้ สภาพถนนสายดังกล่าวได้ชำรุดทรุดโทรมโดยทั่วไป ใช้การได้เฉพาะในฤดูแล้ง เท่านั้น ซึ่งผลจากการที่ได้สำรวจ หากจะให้ถนนสายดังกล่าวใช้การได้ก็ทุกฤดูกาลแล้วก็ต้องดำเนินการทั้ง สร้างและซ่อมแซมตลอดจนสร้างสะพานข้ามห้วยเพิ่มเติมขึ้นใหม่จำนวน ๑ แห่ง ซึ่งคิดเป็นเงินทั้งสิ้นประมาณ ๓,๓๘๑,๕๘๘ บาท เฉพาะค่าก่อสร้างสะพานคอนกรีต ๑ เลน ก็เป็นเงินถึง ๒๕,๕๐๐ บาท เป็นการดำเนินงานที่ต้องใช้งบประมาณเป็นจำนวนมาก แต่เพื่อไม่ให้เป็นการเกือคร่อน กับราษฎรที่ใช้ถนนสายดังกล่าว เป็นเส้นทางสัญจรสู่ถนนสายใหญ่จังหวัดอุบลราชธานี ได้แจ้งมายังกระทรวงมหาดไทยว่า จะรีบดำเนินการซ่อมแซมถนนดังกล่าว เพื่อให้ใช้

เป็นการชั่วคราว พอปะทั้งความเดือดร้อนไปก่อนภายในเร็ววันนี้ โดยใช้งบประมาณขององค์การบริหารส่วนจังหวัด ทั้งนี้ขอเรียนให้ทราบว่า ทางกระทรวงมหาดไทยไม่ได้ละเลยปัญหาเหล่านี้ โดยได้รับทราบความเดือดร้อนของประชาชนอยู่ตลอดเวลา ซึ่งกระทรวงมหาดไทยได้สั่งการให้จังหวัดสำรวจความเสียหาย และจัดทำรายละเอียดโครงการ ขอรับการสนับสนุนช่วยเหลือซ่อมแซมสิ่งสาธารณประโยชน์ และรายงานมาทางกระทรวงมหาดไทย เพื่อขอรับการสนับสนุนจากสำนักงบประมาณอยู่ตลอดเวลา - สำหรับจังหวัดอุบลราชธานีได้ส่งโครงการขอรับเงินสนับสนุน โครงการถนนสายดังกล่าวมาเช่นกัน แต่ขณะนี้ยังไม่มียงบประมาณประเภทใดจัดสรรให้ได้ ซึ่งคงจะได้รับการสนับสนุนงบประมาณในปีต่อไป อนึ่งงบประมาณทางแผนพัฒนาจังหวัดปี ๒๕๒๓ นี้ปรากฏว่าจังหวัดอุบลราชธานีได้รับการจัดสรรเงินส่วนแรกจำนวน ๑๕,๖๕๕,๐๐๐ บาท ซึ่งจังหวัดอาจจะได้พิจารณาในเงินดังกล่าวซ่อมแซมถนนในส่วนที่จำเป็นจริง ๆ เพื่อบรรเทาความเดือดร้อนเป็นการเฉพาะหน้าได้

สำหรับคำถามข้อที่ ๒ เพื่อให้การซ่อมแซมปรับปรุงเป็นการถาวร ท่านได้ถามว่าจะมอบให้ทาง ร.พ.ช. หรือ ตร.ป. กลาง รับผิดชอบดำเนินการจะได้หรือไม่ กระผมขอเรียนตอบว่าสิ่งที่ได้เรียนข้อเท็จจริงในข้อแรกแล้วว่าถนนสายดังกล่าว บางช่วง สร้างโดยใช้งบประมาณเงินผันบวงช่วงก็ดำเนินการโดยใช้เงินบำรุงท้องที่ และเงิน ก.พ.ป. การซ่อมแซมถนนดังกล่าวจึงอยู่ในความรับผิดชอบของจังหวัด ซึ่งขณะนี้ก็มีปัญหาอยู่ที่ไม่สามารถจะหางบประมาณดำเนินการได้ โดยเฉพาะในปีงบประมาณปี ๒๕๒๓ และสำหรับในปีงบประมาณต่อไป กระทรวงมหาดไทยก็จะสั่งการให้จังหวัดพิจารณาความเหมาะสม ซึ่งหากเห็นว่ามีคามจำเป็นเร่งด่วน ทาง ร.พ.ช. ก็จะได้เข้าแผนงาน ปี ๒๕๒๔ เพื่อตั้งงบประมาณดำเนินการถนนสายดังกล่าวให้เรียบร้อยต่อไป

สำหรับรายละเอียดโครงการทางจังหวัดอุบลราชธานี ได้ทำการสำรวจ

ไว้เรียบร้อยแล้ว และได้จัดส่งรายละเอียดผ่านกระทรวงมหาดไทย เพื่อขอรับเงินสนับสนุนจากสำนักงบประมาณด้วยแล้วอนึ่ง กิ่งที่กระผมได้เรียนไว้แล้วในข้อแรกว่า ในเมืองประมาณ ปี พ.ศ. ๒๔๒๓ นี้ ทางจังหวัดอุบลราชธานี ได้รับจัดสรรงบประมาณ เพื่อพัฒนาตามแผนพัฒนาจังหวัดจำนวน ๑๕ ล้านบาท สำหรับความเร่งด่วนในการซ่อมแซมสาธารณูปโภคประโยชน์นั้น จังหวัดมีหลักเกณฑ์พิจารณาจัดสรรลำดับความสำคัญเร่งด่วนในการอนุมัติโครงการอยู่แล้ว หากถนนสายดังกล่าวเป็นถนนที่สำคัญ และมีความจำเป็นเมื่อเปรียบเทียบกับโครงการอื่น ๆ ประเภทเดียวกับจังหวัดอุบลราชธานีแล้วก็สามารถจะใช้จ่ายเงินดังกล่าวมาเพื่อบูรณะซ่อมแซมเป็นการด่วนต่อไปซึ่งเรื่องนี้เมื่อวานนี้เองกระผมได้ให้เจ้าหน้าที่โทรศัพท์ทางไกลสอบถามทางจังหวัดอุบลราชธานี ว่าถนนสายนี้ได้ดำเนินการไปแล้วแค่ไหน ก็ได้รับคำตอบจากจังหวัดว่า ขณะนี้ถนนสายนี้ได้ดำเนินการซ่อมอยู่ยังไม่แล้วเสร็จ แต่ว่าได้ดำเนินการขอมจนกระทั่งรถเดินได้แล้วแต่ยังไม่ตลอดทั้ง ๑๕ กิโลเมตร เนื่องจากติดการซ่อมสะพานที่ห้วยเทียม เมื่อซ่อมสะพานเสร็จก็คงใช้ได้ และงบประมาณที่ใช้ก็ใช้งบประมาณในส่วนของการจัดการบริหารส่วนจังหวัด ขอคุณครับ

นายฉันท บุษบาศิ (อุบลราชธานี) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมขอขอบพระคุณที่ทางรัฐบาลได้เอาใจใส่ กระผมไปเมื่อ ๓ - ๔ วัน ก็ทราบว่าได้ดำเนินการซ่อมอยู่เป็นการด่วน กระผมขอประธานทราบเรียนทางรัฐบาลว่า ทางสายนี้มีความจำเป็น เพราะว่าอยู่ในเขตของผู้ก่อการร้าย ผู้ก่อการร้ายนั้นได้ออกมาปลุกปั่นว่าถนนสายนี้สร้างขึ้นด้วยเงินผันสมัยอาจารย์หม่อมราชวงศ์คึกฤทธิ์ เป็นนายกรัฐมนตรี ในตอนนั้นก็ใช้การได้ ราษฎรชื่นชม มาบัดนี้ถนนทรุดโทรม ผู้ก่อการร้ายเลยถือโอกาสปลุกปั่นว่าทอดทิ้ง อันนี้กระผมอยากจะฝากขอให้ท่านได้กำชับไปยังทางจังหวัด หรือจัดสรรเงินก้อนใดก้อนหนึ่ง ไปซ่อมเป็นการด่วนจะเป็นพระคุณอย่างยิ่ง และจะเป็นผลดีแก่รัฐบาลนี้ เคียงนี้เรากำลังแย่งประชาชน กำลังบอกผู้ก่อการร้ายซึ่งอยู่ในป่า

กระแสมหาบว่ายังมีนักศึกษาอยู่หลายคนในบริเวณนั้น ซึ่งเป็นหัวแรง เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าเราได้ดำเนินการเข้าถึงประชาชน โดยซ่อมแซมถนนหนทางให้นำสินค้า นำผลิตผลอะไรต่าง ๆ ออกมาสู่ตลาด มาสู่อำเภอเกษตรกรรม ซึ่งเป็นตลาดใหญ่ได้ ก็จะเป็นการดี เพราะฉะนั้นกระแสมอยากจะทำให้ ขอให้ ๗๗๗ ได้วิญญูความสั่งการให้ซ่อมแซมต่อไปให้เสร็จโดยเร็ว ขอขอบพระคุณ

พลตำรวจเอก ชุมพล โลหะชาละ (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ขอขอบคุณท่านสมาชิกผู้มีเกียรติที่กรุณาได้ติดตามเรื่องนี้ โดยใกล้ชิดแล้วก็ได้แลเห็น ทางรัฐบาลเองก็ได้กำชับให้ทางจังหวัดได้เร่งรัดในการซ่อมถนนสายนี้ ดังปรากฏผลที่ท่านได้ไปเห็นมาด้วยตา และเมื่อวานนี้กระแสมได้โทรศัพท์ทางไกลไปสอบถามก็ได้รับทราบ อย่างที่ท่านได้เห็นมาแล้ว อย่างไรก็ตามปัญหาความสำคัญ ของถนนสายนี้ก็เป็นไปอย่างที่ท่านว่า คือว่าเป็นเรื่องที่มีความจำเป็น เพื่อช่วยเหลือประชาชนที่อยู่ในเขตนอก ๆ ให้สามารถที่จะใช้เส้นทางสายนี้มาดำเนินการค้าขาย ในทางการค้าได้ เพื่อประโยชน์และเพื่อป้องกันการครหาที่ว่ารัฐบาลทอดทิ้งคนที่อยู่ในชนบท ซึ่งเรื่องนี้ทางกระทรวงมหาดไทยก็ได้กำชับทางจังหวัดไปเป็นส่วนหนึ่ง อย่างไรก็ตามตามที่ท่านฝากข้อคิดไว้เนิ่น กระแสมก็รับไว้ที่จะดำเนินการ ขอขอบคุณครับ

นายฉันท บุษบาศ (อุบลราชธานี) : ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : กระหู่ต่อไปของคุณปรุงศักดิ์ ไชยหาญ - เรื่องการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ในการออกบัตรประจำตัวประชาชน ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย เชิญครับ

นายปรุงศักดิ์ ไชยหาญ (มหาสารคาม) : ท่านประธานที่เคารพกระแสม ปรุงศักดิ์ ไชยหาญ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดมหาสารคาม สังกัดพรรคชาติไทย ความจริงแล้วกระหู่ของกระแสมนี้เข้ามาตั้งแต่เริ่มเปิดสมัยประชุมครั้งแรก ๆ ถ้าหากไม่ทันสมัย แต่กระแสมคิดว่ากระหู่ของกระแสมเป็นเรื่องของทันสมัยตลอดเวลา ถ้า

ทราบใดที่การทำบัตรประจำตัวประชาชนของกระทรวงมหาดไทยยังไม่เป็นไป ตามวิถี
ทางที่ถูกต้อง เพราะฉะนั้นกรมจึงจะขอรบกวนเวลากราบเรียนตามท่านรัฐมนตรีว่า
การกระทรวงมหาดไทย ดังต่อไปนี้

ด้วยปรากฏว่าในการจัดทำบัตรประจำตัวประชาชน ตามกฎหมายว่าด้วย
บัตรประจำตัวประชาชน ปรากฏว่ามีขั้นตอนมากมาย ทั้งนี้เพราะวิธีการจัดทำบัตรเป็น
ไปด้วยความล่าช้าและไม่สะดวกแก่ราษฎร เพราะกระทรวงมหาดไทยวางระเบียบ
ไว้ว่าการขอมีบัตรหรือ เปลี่ยนบัตรประจำตัวประชาชนจะต้องให้ผู้นาขอยื่นขอต่อพนักงาน
เจ้าหน้าที่ ณ ที่ว่าการอำเภอหรือที่ทำการกิ่งอำเภอ หรือที่ซึ่งพนักงานเจ้าหน้าที่ได้
กำหนด เมื่อราษฎรได้ยื่นขอไว้แล้ว เจ้าหน้าที่จะออกใบแทนหรือที่เรียกกันทั่ว ๆ ไป
ว่าใบเหลืองไว้ให้เป็นการชั่วคราว และขั้นตอนในการทำบัตรประชาชนเหล่านี้ นับว่า
เป็นการดำเนินการที่ยังขาดประสิทธิภาพขาดการติดตามผลตามปฏิบัติงาน ไม่มี
การกำหนดเวลาที่แน่นอน ประชาชนจะเดินทางมารับบัตรประจำตัวประชาชน จะต้องเดิน
ทางมาติดต่อเพื่อขอรับบัตรจริงนั้นหลายครั้งหลายหน เมื่อได้ทำแล้วก็ตามยังไม่ทราบ
ว่าจะได้บัตรเมื่อใด มาแล้วก็ยังถูกตอบโต้กลับไปมาอย่างไม่พร้อมยังไม่เสร็จ เพราะ
ฉะนั้นขอกราบเรียนถามว่า

๑. ท่านจะกำหนดไว้ในระเบียบการออกบัตรประจำตัวประชาชน ให้มี
กำหนดเวลาภายในกี่วันหลังจากได้ยื่นคำร้องไว้แล้ว จึงจะมาติดต่อขอรับบัตรได้อย่าง
ช้าไม่ควรจะเกิน ๓๐ วัน จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด ถ้าได้จะดำเนินการ
ได้เมื่อใด

๒. ในการออกบัตรประจำตัวประชาชนตามหมู่บ้านตามตำบลต่าง ๆ นั้น
เมื่อเจ้าพนักงานไปถ่ายรูปทำบัตรแล้วจะมีทางใดหรือไม่ที่จะแจ้งไปยังกำนัน ผู้ใหญ่
บ้าน ซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารส่วนท้องถิ่น มีอำนาจออกบัตรประจำตัวประชาชน
ซึ่งออกบัตรเหลืองได้ เช่นเดียวกับนายยกเทศมนตรี ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด ถ้าได้

จะสั่งการ เมื่อใด ขอประทานกราบเรียนตามเท่านี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญครับ ท่านรัฐมนตรี

นายคำวิ น้อยมณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพ และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเกี่ยวกับ เรื่องการปฏิบัติ ในการที่พนักงานเจ้าหน้าที่ออกบัตรประจำตัวประชาชนครั้งนี้ครับ ที่ถามเกี่ยวกับว่าท่านจะกำหนดไว้ในระเบียบการออกบัตรประจำตัวประชาชนใหม่ที่กำหนดเวลาภายในกี่วัน คือหลังจากที่ได้รับคำร้องแล้ว จึงจะมาติดขอรับบัตรได้อย่างช้าไม่ควรจะเกิน ๓๐ วัน จะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใดหรือ ถ้าได้จะดำเนินการได้เมื่อใด ขอเรียนว่า การจัดทำบัตรนี้เราได้เขียนไว้ตามกฎหมายอย่างที่พระราชบัญญัติการออกบัตรประจำตัวประชาชนไว้นั้น เป็นความจริงครับ ที่ว่าไม่มีขั้นตอน แต่เพราะเหตุใดถึงได้มีขั้นตอนอย่างนั้น ก็มีทางปฏิบัติที่เกิดปัญหาอยู่ เหมือนกับว่าในประการที่ ๑ ตามเขตที่เราได้ตั้งไว้สำหรับรับคำขอ ในการออกบัตรนี้ มีด้วยกันทั้งหมด ๒๕๔ แห่ง เป็นผู้รับคำขอ ที่นอกจากรับคำขอแล้วมีการถ่ายภาพด้วย พอเสร็จแล้ว เราก็รวบรวมมาส่งกองบัตรประจำตัวประชาชน ซึ่งตั้งอยู่ที่ กรุงเทพฯ ฯ เป็นผู้ผลิตบัตร ปัญหาเรื่องผลิตบัตรนี้เป็นเรื่องที่เราจะไปมอบเทคนิคออกไปไว้กับผู้ใด ซึ่งกระผมจะตอบในตอนต่อไปนั้นไม่ได้ ก็เพราะว่าเป็นเทคนิคของการที่จะออกบัตรของส่วนกลาง เฉพาะอย่างยิ่งตามกฎหมายนั้นเราจำเป็นจะต้อง รักษาความคิดสิทธิ์ของบัตรประจำตัวนี้ไว้ จึงจำเป็นจะต้องมีศูนย์กลางนี้ไว้ที่กรุงเทพฯ ไม่สามารถที่จะขยายการดำเนินงานนี้ออกไปตามภูมิภาคได้ นี่เป็นประการแรก ที่นี้ในทางปฏิบัติที่ว่าถ้าเราวางไว้นั้นเมื่อรับบัตร เขาแล้วก็ให้ทุกหน่วยงานส่ง เข้ามายังศูนย์กลางนี้ทุก ๆ ระยะเวลา ๗ วันนับแต่วันที่ราษฎรไต่ยื่นคำขอ ต่อจากนั้นกองบัตรประจำตัวก็จะได้ดำเนินการผลิตบัตร ซึ่งจะต้องใช้เวลาอีกประมาณ ๓๕ วันทางเทคนิคเขวและเมื่อรวบรวมเวลาการส่งฟิล์มหรือคำขอบัตรมาแล้ว ทั้งหมดนี้ก็จะจะเป็นเวลาที่

การส่งบัตรมอบกลับไปยังอำเภอ เพื่อไปมอบให้แก่ผู้ขอมีบัตรจะเสียเวลาประมาณ ๕๐ วัน ตั้งแต่เริ่มต้น ในกรณีที่ฟิล์มถ่ายรูปนั้นมีปัญหาต่อไปอีกว่า ถ้าฟิล์มถ่ายรูปนั้นเกิดมีการชดุกชดักหรือมีผิดพลาดอะไรขึ้นแล้วจำเป็นจะต้องทักท้วงสอบถามเป็นเฉพาะรายไม่ใช่หลักการทั่วไปที่อาจจะมีการล่าช้า อย่างที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติถามอาจจะเป็นไปได้เฉพาะรายอาจจะเสียเวลา นั้นข้อที่ ๑

ที่นี้คำถามในข้อที่ ๒ ที่ถามว่า ในการออกบัตรประจำตัวคนหมู่บ้าน ตำบล เมื่อเจ้าพนักงานไปทำการถ่ายรูปทำบัตรแล้ว จะมีทางใดหรือไม่ที่จะแจ้งให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านซึ่งเป็นเจ้าหน้าที่ฝ่ายบริหารมีอำนาจออกบัตรประชาชนได้ เช่นเดียวกับนายกเทศมนตรี ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใดอันนี้กระผมขอเรียนตอบสั้น ๆ ว่า เนื่องจากเครื่องถ่ายรูปนี้จะเป็นเรื่องที่เจ้าหน้าที่เราออกไปช่วยทางห้องที่อยู่แล้วในระคับตำบลกับหมู่บ้านเป็นแห่ง ๆ ไป ซึ่งจะได้อำนาจการไปก็เป็นการช่วยเหลือ ที่นี้เราไม่สามารถจะมอบให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้ ก็เกี่ยวกับว่าเรื่องเทคนิคการถ่ายรูปก็ การทำบัตรก็ อย่างไม่ได้กราบเรียนมาในตอนต้นแล้วว่า เราจะต้องรักษาความมั่นคง ความปลอดภัยของบัตรนั้นไว้จำเป็นจะต้องผ่านศูนย์การปฏิบัติการกลาง จึงไม่สามารถที่จะให้อำนาจดังกล่าวนี้ไปยังกำนัน ผู้ใหญ่บ้านได้ แต่อย่างไรก็ตามในฐานะที่กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเป็นนายทะเบียนท้องถิ่นประจำตำบล หมู่บ้านนั้นรับการร่วมมือดำเนินการอยู่กับเจ้าหน้าที่ของส่วนกลางที่ออกไป ดังที่กระผมได้เรียนชี้แจงแล้วในตอนต้น จึงขอตอบกระทู้ถามของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติเพียงเท่านี้ก่อน ขอขอบคุณครับ

นายปรุงศักดิ์ ไชยหาญ (มหาสารคาม) . . . ท่านประธานที่เคารพ กระผมยังมีข้อข้องใจ เมื่อกระผมได้พูดออกไปนี้แล้ว ก็ไม่จำเป็นที่ท่านรัฐมนตรีจะต้องตอบ แต่ถาหากเห็นว่าคำพูดของกระผมจะมีประโยชน์ต่อไปแล้วจะชี้แจง กระผมก็ขอบพระคุณล่วงหน้า โดยขอเท็จจริงแล้วการทำบัตรประจำตัวประชาชน ท่านผู้แทนราษฎรทุกท่านที่ออกมาเสี่ยงมาทราบว่ามีปัญหามากมาย โดยเฉพาะท่านรัฐมนตรี

ซึ่งท่านกรุณาได้ให้เกียรติตอบไปเมื่อสักครู่นี้ ท่านก็อยู่ในแวดวงของกระทรวงมหาดไทยมาโดยตลอด ท่านทราบดีครับ แต่อาจจะไม่ทราบลึกเข้าไปก็ได้ เพราะว่าท่านเป็นผู้ใหญ่ที่อยู่แต่ในเมืองหลวง ปัญหาของการทำบัตรประจำตัวประชาชนนั้นก่อให้เกิดความเดือดร้อนขึ้นแก่ประชาชนเป็นอย่างมาก โดยเฉพาะประชาชนที่อยู่ห่างไกล ความเจริญ บางครั้งนั้นเดินทางเข้ามาทำบัตร ๔ ครั้ง ๕ ครั้ง ต้องเสียเศรษฐกิจส่วนตัว เสียค่าเดินทาง เสียค่ารถ ไม่เชื่อลองไปถามท่าน ผู้ใหญ่บ้านทั้งหลายเถอะครับ เดินทางเข้ามาแล้วบางทีไม่พบกับเจ้าหน้าที่ถ่ายทำบัตร หรือชาวบ้านเขาเรียกว่าช่างถ่ายรูปน้อยประจำอำเภอไม่พบครับ เดินทางมาจากบ้านเห็นเห็นนี้ว่าจะเข้ามาต้องต่อรถแล้วต่อรถอีก บางทีหน้าฝนเข้ามาลำบากลำบากนเหลือเกิน ทำไมรัฐบาลจึงไม่เปลี่ยนแปลงระบบทำเสียให้ถูกต้องให้ความสะดวกเกิดขึ้นแก่ประชาชน — เหล่านี้ กำหนดลงไปเลยว่าคนอายุ ๑๗ ปีบริบูรณ์ตามกฎหมาย และคนที่ขาดบัตรประจำตัว หมู่บ้าน ก. ตำบล ข. บัตรประชุมท่านผู้ใหญ่บ้านมอกออกไปเป็นสเค็ดทวล (Schedule) เป็นตารางมอกออกไปเลยว่าวันที่ ๑ เดือน มกราคม จะต้องออกไปทำบัตรประจำตัวที่หมู่บ้าน ก. ตำบล ข. ให้ประชาชนที่มีอายุครบ ๑๗ ปี บริบูรณ์ไม่ว่าหญิงหรือชายให้ประชาชนที่บัตรขาดอายุให้หรืออยู่ที่บ้านผู้ใหญ่บ้าน หรือกำนันนั้นไปตั้งกล้องถ่ายรูป เจ้าหน้าที่ที่อำเภอถือกล้องออกไปหาเขาไม่ใช่ให้คนทั้งหมู่บ้านเดินทางเข้ามาหาเจ้าหน้าที่ถ่ายรูปคนเดียว เจ้าหน้าที่บ้านเมืองที่ถือกล้องถ่ายรูป ออกไปนั้นก็ยังจะได้ เบี้ย เลี้ยงพาหนะ เดินทางอีกด้วย วันหนึ่งออกไปทำสัก ๑๐ หมู่บ้านก็ได้ครับ ไม่ใช่เป็นเรื่องหนักหนาอะไรเลย เรื่องเหล่านี้ที่ราษฎรเขาต้องเดือดร้อน ที่กระผมได้นำมาเป็นที่รู้ตามนี้ ก็เพราะว่าราษฎรต้องเดินทางเข้ามาหาคนคนเดียว กำนัน-ผู้ใหญ่บ้าน ที่เป็นเจ้าพนักงานปกครองท้องที่ในส่วนชั้นต้นนี้ เคียวนี้รัฐบาลก็คิแล้ว ขอขอบพระคุณแทนกำนันผู้ใหญ่บ้าน ที่ฟังเสียงผู้แทนราษฎร ได้พิจารณาปรับเงินเดือนประจำตำแหน่งหรือเรียกว่า เงินตอบแทนให้อีก ๒๐ เปอร์เซ็นต์ กระผมก็ขอขอบพระคุณ

แทนกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน เมื่อให้เขาขึ้นมาพอสมควรแล้วก็ให้สิทธิให้คนที่เขามากขึ้น สัก
 หน่อยครับ บัตรเหลืองที่กระผมพูดถึงให้อ่านาหน้าที่ในการเข้มงวดเหลืองนั้น ทำไม
 จะต้องให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านเซ็น ก็เพราะเขาจะได้รับรองลูกบ้านของเขา ใ้คำชื่อ
 อย่างนั้น นามสกุลอย่างนั้น เขารู้จักกันตั้งแต่หัวบ้านจรดท้ายบ้าน กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน
 ต้องรู้จักลูกบ้านของตัวเอง ที่กระผมยกตัวอย่าง อย่างบัตรขาว บัตรจริง สมมุติว่า
 รอแล้ว ๕ เดือนได้รับบัตรจริงไป บัตรเหลืองเข้ามาับ ๔ ครั้งถัดไป ๕ เดือนได้รับ
 บัตรใบจริง ชื่อเดิมเขาชื่อว่า นายกลม นามสกุล ก็แท้ สมมุติอย่างนี้ ทางเสมียน
 อำเภอพิมพ์เขาผิดคนละกอง ที่ท่านบอกว่ากองเทคนิคอะไรของท่าน ทำผิดละครับ
 เปลี่ยนชื่อเขาเสียเองเป็นนายกล สิมพิมพ์ตัว ม ลงไป คือชื่อเท็จจริงครับ ก ล ม
 ถึงจะอ่านว่ากลม แต่บังเอิญไปพิมพ์ว่า ก ล แล้วนามสกุล ก็แท้ ไปรับบัตรแล้วก็ไป
 หานายอำเภอหรือปลัดอำเภอบอกว่า ชื่อผมชื่อ นายกลม ไม่ใช่ นายกล ขอให้เปลี่ยน
 ให้ผมด้วย นายอำเภอก็ต้องตอบความระเบียบปฏิบัติไม่ได้ คุณต้องยื่นคำร้องเสีย ค่า
 ธรรมเนียมอีก ๕ บาท นี่ครับเป็นอย่างนั้น นายกลมเขาไม่ได้มีความผิดอะไรเลย สัก
 นิดเดียวเขาไม่ได้พิมพ์บัตรเขาเองด้วย เจ้าหน้าที่อำเภอทำให้เขาผิดแล้ว จะต้องให้
 เขายื่นคำร้อง เสียเงินอีก ๕ บาท ชำรายครับ ยังต้องให้นายกลมไปเอาสูติบัตรมาไป
 เอาใบสุทธิที่ราชการออกให้มายืนยันว่าชื่อกลมจริง เป็นความผิดของใครครับ เรื่องนี้
 กระผมขอประทานครามเรียนฝากไว้กับรัฐบาลด้วย การทำบัตรประจำตัวประชาชน
 เป็นเรื่องที่ราษฎร เขาเดือดร้อนกันในขณะนี้ ถ้าหากว่ารัฐบาลแก้ไขอย่างที่กระผมว่า
 กระผมจะไม่รบกวนเวลาของสภาแห่งนี้มากมายนัก กระผมทราบครับถึงตามไป ถ้า
 หากว่าท่านเอาความรู้สึกของกระผมไปทำทั้ง ๒ ข้อ คือ ๑. กระจายอำนาจให้กำนัน
 ผู้ใหญ่บ้าน ใ้มีโอกาสเซ็นใบเหลือง แล้วเขาจะได้ตรวจสอบรายชื่อของลูกบ้านเขา
 ให้ถูกต้อง เมื่อถูกต้องแล้ว เขายื่นบัตรขาวมาให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้านมารับบัตรขาว
 แทนไป ถ้าหากเกิดทางกองเทคนิคทำบัตรประจำตัวประชาชนผิดไป เมื่อตรวจสอบ

กับใบเหลืองไม่ถูกต้องกัน ให้กำนัน ผู้ใหญ่บ้าน คำเนิการแก้ไขให้ราษฎรของเขาไม่ต้องไปยื่นคำร้อง ๕ บาท ไม่ต้องไปหาหลักฐานอะไรมาแก้ไข กระผมขอกราบเรียนฝากไว้เท่านี้ ถ้าหากรัฐบาลทำได้จะเป็นกุศลแก่ประชาชนทั่วแผ่นดิน ขอขอบพระคุณ
ครับ

นายคำริ น้อยมณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่านประธานที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ ก่อนอื่นกระผมขอขอบคุณที่ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติได้สนใจในปัญหาที่เกิดขึ้นโดยทั่ว ๆ ไป แต่การที่เราจะปรับปรุงต่อไป ไม่ลำพังแต่เพียง เราจะมอบอำนาจเท่านั้น จะต้องลงทุนอำนวยความสะดวกคือ ความทันสมัยเกี่ยวกับเรื่อง เครื่องถ่ายรูป เครื่องพิมพ์ดีด เหล่านี้เราจะต้องลงทุนกันไปมาก และในท้องที่ที่ท่านเสนอแนะไว้ ความจริงก็ทำอยู่ คือการนำออกไปเป็นแห่ง ๆ แต่ว่าท้องที่เรามีจำนวนมาก ที่เจ้าหน้าที่ที่จะออกไปก็ไม่พอทำให้งานที่จะบริการประชาชนล่าช้าไป

อีกเรื่องหนึ่งก็ขอขอบคุณที่ท่านเสนอว่า การที่เราให้ออกใบเหลืองหรือใบแทน คือถ้าออกง่ายไป ถ้าไม่มีทะเบียนแล้วก็คงจะสับสนพอๆ เพราะท่านคงจะได้ทราบข่าวว่า ทะเบียนราษฎร หรือทะเบียนอะไรต่าง ๆ นี้ปลอมปนกันมาก เราจึงจำเป็นจะต้องระมัดระวัง การที่เราจะออกบัตรเหลืองนี้ไปมอบให้คนละตำบลออกกันได้ กระผมเข้าใจว่าความสมบูรณ์อย่างที่ว่ากระผมได้กราบเรียนตอนต้นคงจะไม่ได้จะทำไม่ได้ผล แต่อย่างไรก็ดี กระผมคิดว่าข้อเสนอของท่านเป็นประโยชน์ ในการที่เราจะได้นำเอาไปศึกษาปรับปรุง เรื่องอำนวยความสะดวกให้การทำบัตร เกิดผล ในขณะที่เดียวกันจะอำนวยความสะดวกอย่างเดียวกับประสิทธิภาพหรือความศักดิ์สิทธิ์ของบัตรออกบัตรจะต้องมีอยู่ด้วย อันนี้จะได้รีบไปพิจารณาประกอบกันไปด้วยขอขอบคุณครับ

นายปรุ่งศักดิ์ ไชยหาญ (มหาสารคาม) : กระผมขออีกนิดเดียว ขอกราบขอบพระคุณท่านรัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย เป็นอย่างยิ่ง ที่คิดว่า

ความคิดความเห็นของกรรมชนจะมีประโยชน์ในการทำบัตร กระทบขอทราบเรียนว่า ถ้าให้กำหนด ผู้ใหญ่บ้านเขาได้เซ็นในบัตรเหลืองได้แล้ว เพิ่มหน้าที่ให้เขาแล้ว เราก็ ออกระเบียบควบคุม ถ้าหากว่าเขาออกบัตรกันเรื่อยเรื่อย โดยไม่มีการรับผิดชอบ ก็ ออกกฎหมายเอา กับเจ้าหน้าที่ของรัฐ คือ กำหนด ผู้ใหญ่บ้าน เมื่อให้เกียรติท่านแล้วท่าน เกิดทำหลักฐานเท็จซึ่งจะต้องส่งมายังกองชกตบชกของท่านอยู่ที่ บัตรเหลืองนั้นเป็นบัตร ชั่วคราวเท่านั้นเอง จะไม่มีผลใด ๆ ต่อไปเป็นอันขาด ก็กำหนดไว้เลยว่าทำอยู่แค่ ๕๐ วัน หรือ ๑๒๐ วันก็ว่ากันไป ขอฝากไว้เถอะครับ และถ้าหากว่าท่าน ผู้ใหญ่บ้าน เหล่านั้นดูแก่อ่านาจ คือทำหลักฐานเท็จขึ้นมาก็เอาติดคุกติดตะรางกันได้ กรรมชน มันใจว่าท่าน ผู้ใหญ่บ้านคงจะภาคภูมิใจในหน้าที่ที่รัฐบาลได้มอบหมายให้เขา กระทบ ขอทราบเรียนขอพระคุณ ไม่ต้องการที่จะซักถามอะไรต่อไปอีก ถ้าหากว่าท่านจะรับ เอาความคิดของกรรมชนไปปรับปรุงแก้ไข ขอขอบพระคุณอย่างยิ่งครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ขอให้รัฐมนตรีรับไปประกอบการพิจารณา ก็แล้วกันกระทั่งต่อไป ของคุณประจักษ์ กล้านจตุ เรื่องการยกฐานะการศึกษาประชาบาล ขึ้นเป็นทบวงการศึกษาระชาบาล ตามรัฐมนตรีว่าการกระทรวงมหาดไทย คงต่อไป

นายประจักษ์ กล้านจตุ (นครราชสีมา) : ท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ที่เคารพ กรรมม ประจักษ์ กล้านจตุ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรจังหวัดนครราชสีมาพรรค ชาติไทย กรรมมจะพูดสั้น ๆ เพื่อให้ไม่ให้เป็นการรบกวนเวลาของสภา และก็จะถาม เพียงครั้งเดียว ถ้าหากไม่มีเหตุอันจำเป็น กรรมมตั้งกระทู้ถามท่านรัฐมนตรีว่าการ - กระทรวงมหาดไทยดังต่อไปนี้

เนื่องจากการศึกษาประชาบาลเป็นกิจการที่สำคัญอย่างยิ่งในการพัฒนา การศึกษาเบื้องต้นของประชากรไทย ประชากรไทยจะมีสมรรถภาพ มีความรู้ มีการ ศึกษา โดยเฉพาะในต่างจังหวัด และประชาชนผู้ยากจนหาเข้ากินคำ หรือผู้ใช้แรงงาน ก็ได้อาศัยการศึกษาประชาบาลทั้งสิ้น แต่การดำเนินการศึกษาประชาบาล ไม่ได้มี

การวางแผนการทำงาน ไม่มีโครงสร้างที่ดี ทำให้การศึกษาประชาบาลถูกมองข้าม ความสำคัญไป ทั้ง ๆ ที่การศึกษาประชาบาลเป็นรากฐานเบื้องต้นการศึกษา ของเด็ก และเยาวชนของชาติ โดยเฉพาะครูประชาบาลมีฐานะสังกัดกับผู้นับตั้งคัมภีร์หลาย หน่วยงานขาดหน่วยงานที่รับผิดชอบโดยเฉพาะเจาะจง เป็นงานฝักกับหน่วยงาน กระทรวง ทบวง กรมที่มีหน้าที่อื่น ๆ อีกมากมาย งานด้านการศึกษาประชาบาล จึงไม่ประสบผลสำเร็จ ทั้งในด้านครู และการศึกษา การวางแผนการศึกษา จึงขอ เรียนถามว่า

๑. ท่านจะปรับปรุงยกฐานะกิจการศึกษาประชาบาลเป็นหน่วยงานอิสระ หน่วยงานหนึ่ง โดยเฉพาะมีผู้นับตั้งคัมภีร์ที่รับผิดชอบโดยตรง เฉพาะงานศึกษาประชาบาล— เช่นเดียวกับหน่วยงานอื่นจะได้หรือไม่ ถ้าได้ จะยกฐานะเป็นทบวงจะได้หรือไม่ ถ้า ไม่ได้เพราะเหตุใด

๒. ท่านได้วางแผนการปรับปรุงการศึกษาประชาบาล ซึ่งรวมทั้งฐานะ ของครูประชาบาลให้ดีขึ้นอย่างไรบ้าง หรือส่งเสริมให้มีความสำคัญกับกิจการนี้ ในอนาคตอย่างไรบ้าง ขอขอบคุณครับ

นายคำวิ น้อยมณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : ท่าน ประธานสภาที่เคารพและท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ กระผมขอตอบกระทู้ของท่านสมาชิกผู้มี เกียรติ เกี่ยวกับเรื่องการยกฐานะของครูทางการศึกษาประชาบาลนี้ ก่อนอื่นกระผม คิดว่ากระทรวงมหาดไทยคงจะมาก่อนที่ทางรัฐบาลได้พิจารณาไปบ้างแล้ว เพราะฉะนั้นก็คิดว่า เพื่อที่จะได้เรียนชี้แจงตอบ เพื่อให้เข้ากับเหตุการณ์ที่ผ่านมา กระผมก็ขอตอบสั้น ๆ ดังนี้ และต้องขออภัย เพราะบางอย่างกระผมก็ตอบไม่ได้ เพราะรายละเอียดนั้นยัง อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการซึ่งคณะรัฐมนตรีได้มอบให้ไปพิจารณา ตั้งแต่วันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๒ อย่างนี้เป็นต้น ดังนั้นจึงขอสรุปตอบเพียงสั้น ๆ ดังนี้ครับ

ข้อ ๑ ที่ถามว่า การปรับปรุงยกฐานะกิจการศึกษาประชาบาลขึ้นเป็น —

หน่วยงานอิสระส่วนหนึ่งโดยเฉพาะ มีผู้บังคับบัญชาซึ่งรับผิดชอบโดยตรง เฉพาะงานศึกษาประชาบาล เช่นเดียวกับงานอื่นจะทำได้หรือไม่ ถ้าได้จะยกฐานะเป็นทบวงจะได้หรือไม่ ถ้าไม่ได้เพราะเหตุใด ขอเรียนตอบดังนี้ การจัดตั้งทบวงหรือหน่วยงานอิสระในชื่ออื่นขึ้นรับผิดชอบการศึกษาประชาบาลนั้น คณะรัฐมนตรีได้ประชุมเมื่อวันที่ ๓ กรกฎาคม ๒๕๒๒ นี้ได้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นเพื่อประมวลข้อคิดเห็น และสรุปเรื่องราวที่เกี่ยวข้อง เสนอคณะรัฐมนตรีพิจารณาวินิจฉัยให้เป็นที่แน่นอนต่อไป ขณะนี้อยู่ในระหว่างการพิจารณาของคณะกรรมการในเรื่องรายละเอียด แต่ในหลักการนั้น ข้อ ๑ ก็คือว่า การศึกษาประชาบาลที่ไปอยู่ในความรับผิดชอบของกระทรวงมหาดไทยนั้น จะโอนกลับมาอยู่กระทรวงศึกษาธิการและบริหารงานในรูปของคณะกรรมการกลาง ส่วนในจังหวัดต่าง ๆ นั้นก็มีปัญหาอยู่ว่า เราจะถอนการควบคุมการศึกษาประชาบาล จากองค์การบริหารส่วนท้องถิ่นจะเป็นรูปใดก็ตาม คือองค์การบริหารส่วนจังหวัด ท้องถิ่น เทศบาล อย่างนี้เอากลับมาไว้ส่วนกลาง จะเป็นกระทรวงศึกษาธิการ หรือจะเป็นทบวงก็ได้แต่ เป็นการถอยหลังมาว่าทำการกระจายอำนาจ ซึ่งเราจะกระจายออกไปบริการประชาชนให้ไปอยู่ในหน่วยงานขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น เอากลับมาไว้ในราชการบริหารส่วนกลางนี้ ท่านจะเอาอย่างไรนั้นกระผมคิดว่า เมื่อคณะกรรมการได้เสนอรายละเอียด เข้าคณะรัฐมนตรีจำเป็นจะต้องมีการแก้ปรับปรุงกฎหมายหลายฉบับที่เกี่ยวข้องกับเรื่องนี้ ฉะนั้นคงจะต้องผ่านการพิจารณาของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติในสภาแห่งนี้เองครับต่อไปข้างหน้าจะเอาอย่างไรก็คงจะได้มีการอภิปราย หรือถกเถียงหรือแปรมติอะไรกันต่อไป กระผมก็ขอเรียนตอบในข้อแรกสั้น ๆ เพียงเท่านั้น

ในส่วนข้อ ๒ ที่ว่า ใ้วางแผนการศึกษาประชาบาล ซึ่งรวมทั้งฐานะครูประชาบาลให้ดีขึ้นกว่านี้ได้อย่างไรนั้น หรือจะเสริมให้เกิดความสำคัญกิจการ ในอนาคตได้อย่างไรบ้างนั้น ขอเรียนว่า นับตั้งแต่รัฐบาลได้ออนการศึกษาประชาบาลจากส่วนกลาง คือถอนอำนาจเดิมคิดว่าในฐานะที่กระผมได้ทำงานในเรื่องเกี่ยวกับการ

ปกครองส่วนท้องถิ่น รูปแบบต่าง ๆ นี้ ทั้งส่วนกลาง ส่วนภูมิภาคและส่วนท้องถิ่นนี้ ก็มีการ เข้าใจกันว่า การโอนการศึกษาจากกระทรวงศึกษาธิการ ไปไว้กระทรวงมหาดไทย เป็นการที่เราต้องการว่าในฐานะของกระทรวงมหาดไทยเป็นกระทรวง ที่รับผิดชอบในเรื่องการบริหารองค์การบริหารส่วนจังหวัด เอาไปไว้ แต่ในเรื่องหลักวิชาการก็ตั้งงบประมาณเรื่องครู เรื่องหลักสูตรอะไรต่าง ๆ นี้ ยังอยู่ที่กระทรวงศึกษาธิการรับผิดชอบอยู่ทั้งสิ้น เพราะฉะนั้นระหว่างส่วนกลาง รัฐบาลกลางคือ กระทรวงมหาดไทย กระทรวงศึกษาธิการจึงได้ร่วมกันดำเนินการในเรื่องนี้มา เลยกลายเป็นว่าเรามีนายหลายคนในเรื่องขององค์การบริหารส่วนจังหวัด แต่อย่าลืมว่า องค์การบริหารส่วนจังหวัดนั้นเป็นรูปแบบของการกระจายอำนาจจากส่วนกลาง ไปอยู่ส่วนท้องถิ่น ซึ่งเราคงจะไม่ได้คิดว่า จะเอากลับมา จะเลิกราชการบริหารส่วนท้องถิ่น หรือเลิกหลักกระจายอำนาจ กลับเอามาไว้ในส่วนกลางอย่างที่กระผมได้เรียนแล้วว่า ควรจะไปอยู่ในรัฐสภา แต่อย่างไรก็ตามระหว่างที่อยู่กับกระทรวงมหาดไทยครั้งสุดท้ายนี้ พ.ศ. ๒๕๐๔ เป็นต้นมา คือตอนก่อนอยู่ ก็ยังก็กลับไปเยี่ยมก็กลับมาอะไรอย่างนี้ เราก็ได้พยายามปรับปรุงทางบ้านโรงเรียนนี้ได้ขยายโรงเรียนออกไปสู่หมู่บ้าน ที่ห่างไกล เพื่อให้เด็กที่อยู่ในหมู่บ้านเหล่านั้นได้มีโอกาสได้เข้าเรียน ได้สร้างโรงเรียนเพิ่มเติมขึ้นถึง ๖,๐๙๔ โรงเรียน และได้สร้างอาคารเรียนเพิ่มขึ้น สามารถรับนักเรียนเพิ่มขึ้นได้อีก ๒๕,๐๙๓ คน จากที่มีอยู่เดิม

ที่นี้ทางบ้านนักเรียน ก็ไปช่วยเหลือให้มีโอกาสได้เข้าเรียนกันโดยทั่วถึง เพราะออกไปตามตำบลหมู่บ้าน และยังได้ช่วยเหลือนักเรียนที่ผู้ปกครองยากจน ไม่สามารถจะซื้อสมุด หนังสืออะไรต่าง ๆ ไปได้ ก็มีการจัดงบประมาณ โดยได้รับความเห็นชอบจากทางสภาฯ ให้ไปบริการประชาชนในเรื่องเสื้อผ้าและเครื่องแบบอยู่ ก็ได้ทำไปตลอดมาจนกระทั่งปีงบประมาณ ๒๕๓๓ นี้เราก็ได้รับการอุดหนุนไปเช่นเดียวกัน

สำหรับในด้านครู ครั้งสุดท้ายที่ ปัญหาเกี่ยวกับเรื่องว่าครูประชานาอยู่

ในขณะทางไกลไม่ได้รับการเหลียวแลดูแลเอาใจใส่ กระผมจำได้เมื่อราวเดือน
มีนาคม เมษายน ๒๕๒๒ เราก็ได้ดำเนินการแก้ไขปัญหาเรื่องสวัสดิการของครูนี้ ออก
ไปให้มีฐานะเท่าเทียมกับข้าราชการในเรื่องค่าที่พัก ค่าเบี้ยเลี้ยง ค่าพาหนะ เฉพาะ
อย่างยิ่งที่สนใจมากที่สุด กระผมจำได้ว่าได้เคยเสนอขอรับอนุมัติจากรัฐสภาในปี ๒๕๒๑
นั้นเองครับ ที่แก้ไขกฎหมายพระราชบัญญัติครูกับ พระราชบัญญัติข้าราชการองคการ
บริหารส่วนจังหวัด เพื่อให้ฐานะครูนั้นทัดเทียมกับข้าราชการพลเรือน ในหลาย ๆ
ประการ แล้วก็ได้รับการสนับสนุนแก้กฎหมายนั้นไปเรียบร้อยแล้ว แต่สิทธิของค่านอย่าง
อื่น เกี่ยวกับเรื่องฐานะของครูรัฐสภาอันนี้เราก็ได้แก้ไขไป โดยเฉพาะอย่างยิ่งก็ได้
ให้โอกาสแก่ครูประชาบาลใน ๔ ภาค ได้เลือกตัวแทนเข้ามาเป็นกรรมการคุรุสภาว่รวม
กับ ทางกระทรวงศึกษาธิการอยู่คุรุสภาอื่นอีกครั้งหนึ่ง เพื่อที่จะได้ถือว่าทางบริหารงาน
นั้นจำเป็นจะต้องได้ทราบข้อมูลและข้อเท็จจริงอะไรจากทางท้องถิ่นโดยตรงผ่าน ทาง
ครูที่มาตรวจราชการหรือการอื่นประเภทหนึ่งของครูซึ่งก็ไม่สามารถจะจัดการได้ใน ที่ที่
ที่ใดที่นี้ ก็เกี่ยวกับว่าเราควรจะยกฐานะหน่วยการควบคุมดูแลครูจากสำนักงานคุรุประ
ชาบาลในกรมการปกครองขึ้นเป็นกรม นี้เราได้พยายามจัดทำขึ้น แต่ว่าทางครูส่วนมาก
ที่ได้ร้องเรียนกันขึ้นมานั้นก็อยากจะให้มีฐานะเป็นทบวงหรือเป็นกระทรวงการศึกษาประ
ชาบาลขึ้นนั้น ก็คิดว่าน่าจะเป็นเรื่องที่ต้องการจะให้ให้มีฐานะเช่นเดียวกับข้าราชการ ซึ่ง
กระผมได้เรียนในข้อ ๑ แล้วว่า ทางคณะรัฐมนตรีให้แต่งตั้งคณะกรรมการขึ้นคณะหนึ่ง
ซึ่งไปตรวจสอบ โดยการพิจารณารายละเอียดในเรื่องนี้ ถ้าหากเห็นด้วยกับหลักการ
ว่าควรเป็นอย่างไร จำเป็นต้องแก้กฎหมาย เมื่อนั้นครบหลักการนี้คงจะมาสู่สภาอื่น อีก
ครั้งหนึ่ง กระผมขอขอบคุณ ขอตอบสรุปเพียงเท่านี้ก่อน ขอขอบคุณครับ

นายประจัญ กล้าผจญ (นกรราชสีมา) ∴ กระผมต้องขอขอบคุณท่าน
รัฐมนตรีครับ ความจริงกระผมตั้งใจว่าจะไม่เรียนถาม แต่บังเอิญท่านได้พูดมาว่าจะมี
การปรับปรุงหรือให้สิทธิแก่ครูประชาบาลให้มีค่าพาหนะและ เบี้ยเลี้ยง กระผมจึงขอ

เรียนถามว่า จะได้น้ำมันหรือไม่ ถ้าได้น้ำมันจะได้เมื่อไร ขอขอบคุณครับ

นายคำวิ น้อยมณี (รัฐมนตรีช่วยว่าการกระทรวงมหาดไทย) : เรื่อง
นี้ได้เท่ากับข้าราชการอยู่แล้ว ได้สั่งการไปตั้งแต่ ถ้ากรมจำไม่ผิดคุณเหมือนจะเริ่ม
เปิดภาคเรียนเดือนพฤษภาคม ๒๕๒๒ มาแล้ว แต่ก็ได้รับคำร้องเรียนบอกว่าเงินนี้ ยัง
ล่าช้ายังไม่อะไรต่าง ๆ นี้เราเลยรองประมาณอยู่ เข้าใจว่าคงจะไปพร้อมแล้วตั้ง
แต่เดือนพฤษภาคมที่ผ่านมาครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ระเบียบวาระที่ ๘ เรื่องที่คณะ
กรรมาธิการพิจารณาเสร็จแล้ว คือพิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ.
ซึ่งคณะกรรมาธิการการสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมพิจารณาเสร็จแล้ว เป็นการ
พิจารณาในวาระที่ ๒

ขอเชิญคณะกรรมการเข้าประจำที่

(คณะกรรมการเข้าประจำที่)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คณะกรรมการจะเมื่อไรแถลงครับ

นายบุญเหลือ ประเสริฐสุวรรณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน

ที่เคารพ ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คณะกรรมการการสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อมได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อเสร็จเรียบร้อยแล้ว จึงได้ขอนำประธานทราบเรียนท่านประธานสภา เพื่อจะขออนุมัติ ประกาศใช้ เป็นกฎหมาย เพื่อประโยชน์ ของประชาชนสืบต่อไป ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการครับ

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน

เลขาธิการรัฐสภา) : ร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ พ.ศ. ชื่อร่างพระราชบัญญัติ ไม่มีการแก้ไข

คำปรารภ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑ มาตรา ๒ มาตรา ๓ มาตรา ๔ มาตรา ๕ มาตรา ๖ มาตรา ๗ มาตรา ๘ มาตรา ๙ มาตรา ๑๐ มาตรา ๑๑ และมาตรา ๑๒ ไม่มีการแก้ไข

มาตรา ๑๓ มีการแก้ไข

นายวราพงษ์ พงษ์บริบูรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานสภา

ที่เคารพ กระผมนายวราพงษ์ พงษ์บริบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร-พรรคประชากรไทย ที่ขอแปรญัตติไว้สืบเนื่องมาจากเมื่อครั้งที่แล้ว จึงทางรัฐบาลได้เสนอร่างพระราชบัญญัติโรคติดต่อ เข้ามาในสภา ปรากฏว่าพระราชบัญญัติโรคติดต่อทั้งหลายตั้งแต่ปีพุทธศักราช ๒๕๓๗ แก้ไขเพิ่มเติม พ.ศ. ๒๕๓๘ และ พ.ศ. ๒๕๔๒ มารวมไว้ในฉบับเดียวกัน และได้มีบทกำหนดโทษให้แก่ผู้ผิดโรคระบาดแล้วไม่ไปแจ้ง

ต่อเจ้าหน้าที่ของสาธารณสุข หรือสถานีตำรวจที่ได้ระบุไว้อีกหลายแห่งด้วยกัน ภายใน ๒๔ ชั่วโมง จะมีโทษทั้งปรับและจำ เมื่อกระผมได้อ่านดูแล้วก็มีความเป็นห่วงว่า ถ้าโรคระบาดในแพร่หลายที่ใดที่หนึ่งแล้วประชาชนไม่ปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ โดยไม่ไปแจ้งตามที่ได้กำหนดไว้ เช่นที่เขตกรุงเทพมหานครให้แจ้งต่อสถานีตำรวจนครบาลที่อยู่ใกล้ที่สุด หรือกองควบคุมโรคติดต่อ กระทรวงสาธารณสุข ในต่างจังหวัดให้แจ้งต่อกำนันหรืออานามโยธาภายใน ๒๔ ชั่วโมงนับแต่เริ่มพบ กำหนดโทษที่ได้กำหนดไว้ในมาตราที่กระผมจะขอประทานอ่านในที่นี้ก็มีมาตรา ๓๓ "ผู้ใดไม่ปฏิบัติตามมาตรา ๓ หรือฝ่าฝืน หรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของเจ้าหน้าที่พนักงานสาธารณสุข ตามมาตรา ๔ (๑) (๒) (๓) (๔) (๕) (๖) (๗) (๘) (๙) (๑๐) (๑๑) หรือ (๑๒) มาตรา ๓๓ มาตรา ๑๔ (๕) หรือไม่ให้ความสะดวกแก่เจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๓๓ - (๕) หรือ (๖) หรือ (๗) ต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท" มาตรา ๑๔ "ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศหรือคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๔ (๕) (๖) หรือ (๗) มาตรา ๕ มาตรา ๑๐ หรือมาตรา ๑๔ (๓) หรือ (๑๔) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือนหรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือทั้งจำทั้งปรับ" มาตรา ๑๕ "ผู้ใดฝ่าฝืนหรือไม่ปฏิบัติตามประกาศของผู้ว่าราชการจังหวัดตามมาตรา ๑๒ วรรคสองต้องระวางโทษปรับไม่เกินสองพันบาท" มาตรา ๒๐ "เจ้าของยสสนพาหนะหรือผู้ควบคุมยานพาหนะผู้ใดไม่ปฏิบัติตามคำสั่งของเจ้าพนักงานสาธารณสุขตามมาตรา ๑๔ (๒) ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหนึ่งปีหรือปรับไม่เกินห้าหมื่นบาท หรือทั้งจำทั้งปรับ" บทลงโทษผู้ที่ไปไปแจ้งความ สำหรับกำหนดโรคที่ต้องไปแจ้งความแบ่งออกเป็น ๒ ประเภท

๑. โรคติดต่ออันตราย ได้แก่ ก.กาฬโรค อหิวาตกโรค ไช้ทวีป
ไช้กาฬหลังแอ่น ไช้เหลือง ข. โรคติดต่อใดที่รัฐมนตรีประกาศในราชกิจจานุเบกษา
หรือโรคติดต่ออันตรายได้แก่ ไช้รากสาครใหญ่ รีแลปซิง (Relapsing) (ไช้กลับซ้ำ)

๒. โรคติดต่อที่ตองแจ้งความมีทั้งหมด ๒๒ ชนิด ดังนี้คือ ๒. ไข้ทรพิษ
 ๒. อหิวาตกโรค ๓. กาฬโรค ๔. ไข้เหลือง ๕. ไข้กาฬหลังแอ่น ๖. ไข้รากสาก
 ใหญ่ ๗. ไข้เลือดออก ๘. โปล์อีโอ ๙. คอติบ ๑๐. ไอกรน ๑๑. บาดทะยัก ๑๒.
 ไข้รากสากน้อย ๑๓. บิด ๑๔. ไขสมองอักเสบ ๑๕. พิษสุนัขบ้า ๑๖. คับอักเสบ
 ๑๗. หัก ๑๘. หักเยอรมัน ๑๙. กุททะโรค ๒๐. พิษจากยามาแมลง ๒๑. อูจจาระ
 ร่วง ๒๒. ไข้ไม่ทราบสาเหตุ ๒๓. ไข้จับสั่น ๒๔. ไข้หวัดใหญ่ ๒๕. โรคเรื้อน
 ๒๖. อีสุกอีใส ที่กระผมกราบเรียนต่อท่านประธานจะเห็นว่าโรคเหล่านี้เป็นโรค ที่
 บังคับให้ตองแจ้งความและตองแจ้งภายใน ๒๔ ชั่วโมง และเป็นโรคร้ายแรง ดังเช่น
 ตารางที่กระผมได้รับจากกองควบคุมโรคติดต่อทั่วไป กรมควบคุมโรคติดต่อของ
 กระทรวงสาธารณสุขได้มั่งซักไว้ว่าปี ๒๕๒๑ ซึ่งเริ่มตั้งแต่ปี ๒๕๑๐ กระผมจะไม่อ่าน
 ปี ๒๕๒๑ ในตารางแจ้งไว้ว่า อหิวาตกโรค โรคนี้ขึ้นอันคับหนึ่งเลยครบ เป็นมาตรา
 แรก ผู้ป่วย ๓,๕๒๓ ราย ตาย ๑๒๒ ราย ผู้ป่วยอูจจาระร่วง ๑๓๖,๗๕๕ ราย ตาย
 ๖๖๕ ราย และเมื่อปี พ.ศ. ๒๕๒๒ ซึ่งผ่านไปไม่นานมานี้ผู้ป่วยขึ้นเป็น ๑๕๕,๖๓๒ ราย
 ตาย ๔๘๓ ราย นี้กระผมยกตัวอย่างจากโรคที่ได้แจ้งโดยตารางนี้ถึง ๒ หน้ากระดาษ
 มีทั้งป่วยและตาย เป็นจำนวนเพิ่มขึ้น แต่เมื่อเร็ว ๆ นี้กระผมได้ทราบจากเพื่อนสมาชิก
 ซึ่งเป็นสมาชิกผู้แทนราษฎรจังหวัดสมุทรปราการ พรรคประชากรไทย ชอกฤณาเอ๋ย
 นามคือคุณสนธิ กุลเจริญได้ไปตรวจพบประชาชน ซึ่งเป็นอหิวาตกโรค ที่อำเภอ พระ
 ประแดง ห้องที่สำโรงใต้ แพทย์ได้ชันสูตรแล้วว่า เป็นอหิวาตกโรคก็ไปแจ้งความ แต่
 ปรากฏว่าเจ้าหน้าที่เพิกเฉยไม่ได้ไปดูแล ไม่ได้รายงาน ไม่ได้เอาใจใส่ จนกระทั่ง
 โรคนี้มันได้ระบาด คนในห้องที่เกี่ยวกันนั้นก็ได้เกิดป่วยซ้ำขึ้นอีกหลายราย เจ้าหน้าที่ก็
 ยังเฉย กระผมก็ได้มีความเป็นห่วงว่ากฎหมายฉบับที่ร่างขึ้นมาจะเป็นฉบับนี้ คือ
 ประชาชนซึ่งได้รับทุกขุทรมานต่าง ๆ ได้ปฏิบัติตาม ไปแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ ดังที่ได้
 ระบุไว้ตามกฎหมายฉบับนี้ อาจจะอยู่ในห้องไรห้องนาในป่าในเขา หรืออาจจะอยู่

ณ ห้องที่ทุรกันดาร เกรงกลัวกฎหมายฉบับนี้คนคนมาแจ้งความต่อเจ้าหน้าที่ แล้ว
 เจ้าหน้าที่ไม่ปฏิบัติ กระทบอยากจะทำเรื่องเรียนท่านประธานว่า โรคนั้นจะหยุดระบาค
 ได้หรือไม่ เพราะโรคนั้นในประวัติศาสตร์ก็ หรือเท่าที่เราทราบกันก็
 เมืองทั้ง เมืองต้องถูกทิ้ง เป็นเมืองร้าง เพราะไม่สามารถป้องกันและยับยั้งโรคนั้น
 ได้ ค่ายเหตุนี้อยู่ในฐานะที่เป็นสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรที่เลือกตั้งจากประชาชน ก็
 อยากจะให้กฎหมายฉบับนี้มีผลสัมฤทธิ์ผลตามเจตนารมณ์ของผู้ร่าง คือรัฐบาลให้มีบท
 ลงโทษเจ้าหน้าที่ที่ได้รับแจ้งแล้วไม่ปฏิบัติตาม เพื่อจะได้ยับยั้งโรคนั้นที่ประชาชน
 อุตสาหมาแจ้งให้เกิดสัมฤทธิ์ผลขึ้น ถ้าหากไม่มีบทลงโทษอยู่ในกฎหมายฉบับนี้แล้ว เชื่อ
 ว่าเหตุการณ์ต่าง ๆ ที่เกิดจากโรคนั้นก็จะไม่สงบลง เมื่อไม่สงบลงแล้ว ความ
 เสียหายก็จะเกิดขึ้นแก่คนที่อยู่ใกล้เคียง หรือโรคที่สามารถแพร่ไปถึงได้ กระทบจึง
 กราบเรียนท่านประธานสภาขอเพิ่มมาตรา ๑๖ ทวิ ดังต่อไปนี้ มาตรา ๑๖ ทวิ "เจ้า
 พนักงานสาธารณสุขผู้ใด หรือเจ้าหน้าที่ที่ได้รับความกฎหมายฉบับนี้ ไม่ปฏิบัติตาม
 หน้าที่ที่กำหนดไว้ในมาตรา ๔ ภายในเวลาหกชั่วโมง นับตั้งแต่ได้รับแจ้ง ตามความ
 ในมาตรา ๓ ต้องระวางโทษจำคุกไม่เกินหกเดือน หรือปรับไม่เกินหนึ่งหมื่นบาทหรือ
 ทั้งจำทั้งปรับ" เพื่อให้กฎหมายฉบับนี้ได้เป็นไปตามเจตนารมณ์ และสามารถยับยั้ง
 โรคนั้น ซึ่งได้ร่างไว้ถึง ๒๖ รายการด้วยกันให้สงบลง และให้ผู้ที่ เป็นเจ้าหน้าที่
 จะได้รับรู้ไปแก้ไขปฏิบัติตามพระราชบัญญัตินี้ได้กล่าวไว้ ขอขอบคุณท่านประธานครับ

นายบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ (กรรมาธิการ) : ท่านประธาน

ที่เคารพ กระทบบุญเชื้อ ประเสริฐสุวรรณ ผู้แทนราษฎรจังหวัดสุพรรณบุรี พรรค
 ชาตินไทย กรรมาธิการ กระทบเห็นเจตนารมณ์ของท่านกรรมาธิการเป็นอย่างดีที่ได้มี
 ความห่วงใยประชาชน ที่ว่าเป็นโรคติดต่อร้ายแรงแล้ว เผลอว่าเจ้าหน้าที่ พนักงาน
 จะไม่ปฏิบัติตามหน้าที่ แต่กระทบใครขอประทานกราบเรียนท่านประธานว่าในต้น
 ปฏิบัติ ถ้าจะนึกถึงคำประมวลกฎหมายอาญา มาตรา ๑๕๗ ซึ่งได้ตราไว้แล้ว

ได้มีกำหนดโทษไว้แล้ว ได้กำหนดโทษเจ้าหน้าที่และเจ้าพนักงาน ซึ่งละเว้นมีปฏิบัติหน้าที่ได้มีบทลงโทษอย่างร้ายแรงไว้แล้ว โดยให้มีการจำคุกถึง ๑ ปี จาก ๑ ปี ถึง ๑๐ ปี ปรับตั้งแต่ ๒,๐๐๐ บาทถึง ๒๐,๐๐๐ บาท หรือมีโทษทั้งปรับและจำ โดยเหตุนี้ กระผมจึงใคร่ขอประทานทราบเรียนว่า ถ้าเราจะตรากำหนดโทษไว้ในร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้เข้าช้อนเข้าไปอีกก็จะเป็นการลดโทษ ลดกฎหมายประมวลกฎหมายอาชญา มาตรา ๑๕๙ ให้ลดน้อยลงไปเป็นการซ้ำซ้อน ทั้งไปขัดต่อกฎหมายอาญาซึ่งได้ตราไว้แล้วด้วย ด้วยเหตุผลดังที่กระผมได้กราบเรียนมานี้ คณะกรรมาธิการจึงขอยืนยันขอให้เป็นไปตามร่างเดิม ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ยังติดใจอยู่หรือครับ เชิดครับ

นายวรราชพงษ์ พงษ์บริบูรณ์ (กรรมาธิการ) : ท่านประธานที่เคารพ

กระผม นายวรราชพงษ์ พงษ์บริบูรณ์ สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรกรุงเทพมหานคร พรรค ประชากรไทย ยืนยันครั้นว่าควรจะได้ตราบทลงโทษไว้ในกฎหมายฉบับนี้ ซึ่งเท่าที่ทราบสภานี้เป็นสภาที่ทรงเกียรติ เป็นสภานิติบัญญัติ เราสามารถที่จะเพิ่มเติมแก้ไขกฎหมายได้ แล้วเกี่ยวเนื่องการตัดสินคดีสำคัญ ๆ ศาลก็ได้พิจารณาโทษผู้ที่ได้กระทำความผิดต่างกรรม ต่างวาระกัน รวมโทษแล้วจำคุกเกินกว่า ๑๐๐ ปีก็ยังมีเพราะฉะนั้นกระผมอยากจะขอประทานทราบเรียนท่านประธานสภาได้ตราไว้ในกฎหมายฉบับนี้ เมื่อมีการตัดสินก็เป็นหน้าที่ของศาลสถิตยุติธรรมว่าจะตัดสินเป็นประการใด เพราะว่าเจ้าหน้าที่ส่วนใหญ่เราต้องยอมรับกันว่า ถ้าเขาไม่มีผลประโยชน์จากเรื่องที่มาแจ้ง - เขาจะไม่ค่อยออกไปปฏิบัติหน้าที่ ที่กระผมกล่าวเช่นนี้เชื่อว่า ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ คงจะได้พบปะอยู่เสมอ ๆ ถ้าเราตราไว้ในนี้แล้ว อย่างน้อย ๆ ประชาชนก็จะได้ขึ้นใจว่าเขาต้องปฏิบัติตาม ซึ่งวางโทษเขาไว้มีทั้งจำและปรับ แล้วทำไมเจ้าหน้าที่ซึ่งประชาชนไปแจ้งแล้วยังเฉยอยู่อีก เมื่อเรามีโทษอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ แล้วก็ยังมีความหมายอาญาซึ่งตราไว้ในมาตรา ๑๕๙

ถึงที่ท่านกรรมาธิการแทนประธาน

คณะกรรมการพิจารณากฎหมายฉบับนี้ของรัฐสภาได้อ้างถึงก็จะดีไม่น้อย คือแทนที่จะมีบทลงโทษอยู่ในกฎหมายอาญาแล้ว ก็อยากจะให้มีบทลงโทษอยู่ในกฎหมายฉบับนี้ด้วย เพราะสงสารประชาชนซึ่งกฎหมายฉบับนี้ออกไปก็ตรึงโทษไว้ ลงโทษไว้จนประชาชนแยกโทษไม่ไหวแล้ว กระผมเชื่อว่า จะละเลยการไปแจ้งความมากกว่า ซึ่งประชาชนเมื่อที่จะไปติดต่อกับทางราชการ เมื่อที่จะเอาใจใส่ต่อเรื่องราวต่าง ๆ ที่ราชการได้กำหนดโทษไว้ เขาอาจจะหลบหนีหรืออ้างว่า ไม่ทราบไม่รู เพราะไปแจ้งแล้วมีคนมาบอกว่า เจ้าหน้าที่เขาเพิกเฉย กระผมอยากจะให้สถานีได้พิจารณาว่าโทษที่กระผมกำหนดไว้เล็กน้อยไปหรือมากไป ก็ขอประทานทราบเรียนว่า กระผมยังยืนยันให้เพิ่มเติมในมาตรา ๑๖ ทวิ ดังที่ทราบเรียนท่านประธานสภาไปแล้ว ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดมีความเห็นเป็นอย่างอื่นอีก ผมจะขอมติที่ประชุมว่า เห็นควรจะให้เป็นไปตามร่างของคณะกรรมการที่เสนอมานี้ หรือว่าจะให้มีการเปลี่ยนแปลงแก้ไขซึ่งร่างที่ท่านกรรมาธิการผู้หนึ่งขอสงวน คือคุณวราพงษ์ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรคงไว้ตามร่างของคณะกรรมการที่เสนอมานี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๕๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรแก้ไขให้เป็นไปตามข้อสงวนความเห็นของกรรมาธิการคือคุณวราพงษ์ที่เสนอมานี้โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้คงไว้ตามร่างของคณะกรรมการ ขอให้เลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปณิธาน เลิศฤทธิ์ (รองเลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทนเลขาธิการรัฐสภา) : มาตรา ๑๗ มาตรา ๑๘ มาตรา ๑๙ มาตรา ๒๐ มาตรา ๒๑ และมาตรา ๒๒ ไม่มีแก้ไข

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าเราได้พิจารณาถึงวาระที่ ๒ จบแล้ว ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นว่ามียกข้ออะไรควรแก้ไขหรือไม่

(ไม่มีสมาชิกขอแก้ไข)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มีท่านผู้ใดขอแก้ไข ผมก็จะขอให้พิจารณาในวาระที่ ๓ ต่อไป ท่านผู้ใดเห็นชอบด้วยกับร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ เป็นส่วนมาก)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นชอบด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมนี้ลงมติเป็นเอกฉันท์เห็นชอบด้วยที่จะได้ส่งร่างพระราชบัญญัติฉบับนี้ไปยังวุฒิสภาเพื่อพิจารณาต่อไป
ระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างการพิจารณา คือพิจารณาญัตติเรื่องขอให้ยกพระราชบัญญัติเสนประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ของตุลาการรัฐธรรมนูญขึ้นพิจารณาใหม่ เป็นญัตติของคุณไกรสร ตันติพงศ์ กับคณะเป็นผู้เสนอ ขอเชิญคุณไกรสร

(นายไกรสร ตันติพงศ์ ไม่อยู่ในที่ประชุม)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : คุณไกรสรไม่อยู่ ผู้เสนอมีหลายท่าน ท่านไหนจะเสนอก็ได้ครับ

นายสมบุญ จีระมะกร (นครราชสีมา) : ท่านประธานที่เคารพ กระผมสมบุญ จีระมะกร ส.ส. นครราชสีมา พรรคประชาธิปัตย์ กระผมจะประกาศนฤชาทานประธานอยู่เฉยไปก่อนมายครับ เพียงพอที่แล้วครับ ได้เวลาอาหารกลางวัน

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ผู้เสนอคนเดียวคนหนึ่งก็ได้

นายสมบุญ จีระมะกร (นครราชสีมา) : กระผมเป็นผู้เสนอด้วยผู้หนึ่ง

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เสนอกว่าไปครับ

นายสมบุรณ์ จีระมะกร (นครราชสีมา) : กระผมขอเสนอ เป็นญัตติ
ขอเลื่อนการพิจารณาญัตติไปก่อน นาย ขอผู้รับรองด้วยครับ
(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็แล้วแต่ที่ประชุม มีผู้รับรองถูกต้อง
ขอเลื่อนไปก่อนนายก็พอดีเที่ยงวันแล้ว แคว้นนี้มีผู้เสนอแล้วผมก็จะขอมติว่า ท่านผู้
ใดเห็นว่าควรเลื่อนการพิจารณาไปไว้ในตอนบ่าย โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๖๑ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดเห็นว่าควรพิจารณากันในตอน
นี้ต่อไป โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๓๒ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้เลื่อนการ
พิจารณาญัตติไปก่อน นาย ก็พอดีเที่ยง ขอเลื่อนไปประชุมเวลา ๑๘.๐๐ นาฬิกา ขอ
พักประชุมครับ

พักประชุมเวลา ๑๘.๐๕ นาฬิกา

เริ่มประชุมใหม่เวลา ๑๘.๒๐ นาฬิกา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอเปิดประชุมต่อ เมื่อเช้านี้ก็ว่ากันมา
แคระเบียบวาระที่ ๕ เรื่องที่ค้างพิจารณามา คือญัตติของคุณโกกรสร ตันติพงศ์ กับคณะ
เป็นผู้เสนอขอยก่างพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่าง
อื่นของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญขึ้นพิจารณาใหม่

นายไกรสร ศันติพงศ์ (เชียงใหม่) : ทำประธานสภาที่เคาเวท และท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทั้งหลาย ก่อนนั้นผมขออนุญาตทำความเข้าใจกับเพื่อนสมาชิก ผู้แทนราษฎรทั้งหลาย การที่ตัดสินใจของผมซึ่งเสนอต่อทำประธานสภาผู้แทนราษฎร เพื่อนำเรื่องยกวางพระราชบัญญัติเงินประจำตำแหน่ง และประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญขึ้นพิจารณาใหม่ ตามรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๒๕ วรรคสอง และผมก็ขอเลื่อนระเบียบวาระตั้งหลายครั้ง เพื่อให้วาระอื่นขึ้นพิจารณานั้น ก็เนื่องจากเหตุผลตามระยะของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ วรรคสอง นั่นคือรัฐธรรมนูญได้ระบุไว้ว่า "กฎหมายที่ยกขึ้นมาพิจารณาใหม่ต้อง เป็นกฎหมายเกี่ยวกับการเงิน และจะต้อง ได้รับความเห็นชอบจากสมาชิกไม่ต่ำกว่ากึ่งหนึ่งของสภา" นั่นคือจะต้องมีมติของที่ประชุม ไม่น้อยกว่า ๑๕๑ เสียง กฎหมายที่ผมเสนอตัดสินนี้ เป็นกฎหมายที่ผ่านการพิจารณา ของสภาผู้แทนราษฎรเสร็จสิ้นเรียบร้อยแล้ว และนำเสนอวุฒิสภา การพิจารณาของ วุฒิสภาเกิดมีปัญหาในเรื่อง เงินประจำตำแหน่งของท่านประธานตุลาการรัฐธรรมนูญ และของตุลาการรัฐธรรมนูญ ซึ่งแตกต่างกับของสภาผู้แทนราษฎรเพียงจำนวน ๑,๐๐๐ บาทเท่านั้น เมื่อวุฒิสภาไม่เห็นด้วยจึงต้องตั้งคณะกรรมการความร่วมมือระหว่างสภาผู้แทน ราษฎรกับวุฒิสภาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ (๓) ผลของการตั้งคณะกรรมการร่วม ของทั้ง ๒ สภา ก็ปรากฏว่าสภาผู้แทนราษฎรของเราไม่เห็นด้วยกับมติของ คณะกรรมการร่วมและไม่เห็นด้วยตามวุฒิสภานั้นคือ เห็นตามของสภาผู้แทนราษฎรซึ่ง ผ่านการพิจารณาไปแล้วนั้น จึง เป็นอันว่ากฎหมายที่ผ่านสภาผู้แทนราษฎรเกี่ยวกับ เงิน ประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่น ของคณะตุลาการรัฐธรรมนูญนั้น หยุด ชะงักลง แต่เนื่องจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๒๕ วรรคสอง ได้ระบุไว้ว่า "ถ้าเป็น กฎหมายเกี่ยวกับการเงิน สภาผู้แทนราษฎรสามารถนำขึ้นมาพิจารณาใหม่ได้" ผมใน ฐานะที่เป็นสมาชิกของสภาผู้แทนราษฎร เช่นเดียวกับท่านที่เคาเวททั้งหลาย ก็มี เจตนาพร้อมต้องการให้งานของสภาผู้แทนราษฎรของเราได้มีผลออกมาให้บังเกิดขึ้น เพื่อ

จะแสดงให้เห็นว่าสภาผู้แทนราษฎรมีผลงาน จึงได้เสนอญัตติขอทำเรื่องพระราชบัญญัติ
เงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของตุลาการรัฐธรรมนูญ มาสู่สภา
และว่าในเมื่อเห็นว่าที่ประชุมมีจำนวนเกินถึงหนึ่งสามรัฐธรรมนูญ จึงอยากจะขอความ
กรุณาจาก เพื่อสมาชิกสภาผู้แทนราษฎรทั้งหลายว่าในการลงมตินั้น สามรัฐธรรมนูญจะ
ต้องยกมือกันทุกคนจะต้องมีเสียงมากกว่า ๑๕๑ เสียง กฎหมายของสภาผู้แทนราษฎร
จึงจะไม่ตก ญัตติที่เสนอนี้ไม่ใช่เป็นกฎหมายของผม แต่เป็นของสภาผู้แทนราษฎร เนื่อง
มาจากรัฐสภาได้แต่งตั้งตุลาการรัฐธรรมนูญทรงคุณวุฒิเมื่อวันที่ ๓๑ พฤษภาคม ๒๕๒๒
สามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๔ รัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๘๔ ได้ระบุว่า "ตุลาการ
รัฐธรรมนูญจะต้องประกอบไปด้วย ๑. ประธานรัฐสภา ๒. ประธานศาลฎีกา ๓.
อธิบดีกรมอัยการ และ ๔. ประกอบไปด้วยผู้ทรงคุณวุฒิอีกสี่ท่าน" ปัจจุบันคณะตุลาการ
รัฐธรรมนูญประกอบไปด้วย ๑. พลอากาศเอก หะวัน พงษ์กุล ประธานรัฐสภา
๒. คุณประจักษ์ ธีระวัฒน์ ประธานศาลฎีกา ๓. คุณประเทือง กীরติบุตร อธิบดีกรม
อัยการ ๔. คุณวิกรม เมาสานนท์ อธิบดีประธานศาลฎีกา ๕. พลโท สมิง ไคลังคะ
๖. คุณเสริม วิจิตรกุล ๗. คุณกมล วรณประภา ทั้ง ๗ ท่านนี้ ได้เป็นตุลาการ
รัฐธรรมนูญตั้งแต่วันที่ ๓๑ พฤษภาคม ปี ๒๕๒๒ และสภาผู้แทนราษฎรของเราได้
พิจารณาพระราชบัญญัติเกี่ยวกับเงินประจำตำแหน่งและประโยชน์ตอบแทนอย่างอื่นของ
ตุลาการรัฐธรรมนูญโดยอนุมัติเป็นเสียง เอกฉันท์เมื่อวันที่ ๑๕ กรกฎาคม ๒๕๒๒
ปัจจุบันปรากฏว่ากฎหมายนี้ยังไม่มีผลใช้บังคับ โดยความสัจจริงถ้ากฎหมายนี้ ตกไป
หมายถึงสภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่เอากฎหมายของตนเอง **กลัวว่าจะไม่เอา**กฎหมาย
ของตนเอง เมื่อวุฒิสภา **เขาไม่เอา**ช่วยคณะกรรมการร่วมไม่เอาช่วย สภาไม่เอากับ
เขาก็เท่ากับสภาผู้แทนราษฎร เห็นว่าควรจะ เอาตามของสภาผู้แทนราษฎร เมื่อวันที่
๑๕ กรกฎาคม คำว่า "สภาผู้แทนราษฎร" ในครั้งใหม่หมายถึงท่านรัฐมนตรีอีก ๒ ท่าน
ซึ่งนั่งอยู่ข้างบน คือทั้งท่านรองนายกรัฐมนตรี พลอากาศเอก ทวี รุสละทรัพย์ ทั้ง

ท่านรัฐมนตรีรักษา เพราะท่านก็เป็นสมาชิกของสภา ขณะนี้ไม่มีเพื่อน ส.ส. นับจำนวน ส.ส. ในที่ประชุมมีเกินกึ่งหนึ่งนิดเดียว ถ้าท่านผู้หนึ่งผู้ใดไม่อนุมัติกฎหมายนี้โดยไม่ยกมือหนึ่งอยู่เฉย ๆ ก็เท่ากับท่านไม่อนุมัติกฎหมายของท่าน ผมในฐานะ เป็นส่วนหนึ่งของ สภาขอยกจะเห็นสภาของ เรามีสถาบัน และอยากให้เห็นคณะตุลาการรัฐธรรมนูญ ๗ ท่านนั้นได้รับเงินเดือนซึ่งได้รับการแต่งตั้งมานานแล้วถึง ๗ เดือน ผมขอเรียนอีกครั้ง หนึ่งว่า แม้กระทั่งท่านประธานสภาผู้แทนราษฎร ท่านรองประธานสภาผู้แทนราษฎร ขณะ นี้ท่านก็มีสิทธิที่จะยกมือ เพื่อจะให้กฎหมายนี้ผ่าน แต่ที่ท่านเฉยไม่ยกมือเสียงจะไม่พอ- ๑๕๑ เสียงนั้นคือกฎหมายของสภาผู้แทนราษฎรตก ผมจึงขอทำความเข้าใจ และขอ ขอบคุณทุกท่านที่จะพิจารณากฎหมายนี้อีกครั้งหนึ่ง ขอขอบคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมคิดว่าตีพิจารณาถี่มากมามากแล้ว คือว่า หลายครั้งแล้ว รวมทั้งคณะกรรมการและสภาผู้แทนราษฎร ฟังคำแถลงนี้เสร็จแล้วก็ เห็นจะมีมติได้ เหยยยันหรือไม่ยัน ผมจะขอมติที่ประชุมว่าควรจะยันตามร่างเดิม หรือว่าจะรับเอาร่างของคณะกรรมการร่วม ท่านผู้ใดมีข้อสงสัยอะไรหรือไม่ครับ มติ

(ไม่มีสมาชิกสงสัย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มีครับผมก็ขอมติที่ประชุมว่า ท่าน ผู้ใดเห็นว่าควรจะเป็นยันตามร่างเดิม โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๕๕ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติยันตาม ร่างเดิมผ่านนะครับ เรื่องนี้

ต่อไประเบียบวาระ ๕.๒ พิจารณาญัตติเรื่อง ขอให้สภามอบหมายให้

คณะกรรมการการปกครองพิจารณาปัญหาเสพคดีให้โทษ มีอะไรจะพูดหรือไม่
เชิญครับ

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพ ท่าน
สมาชิกผู้มีเกียรติ กระผม พานิช สัมภวคุปต์ แห่งเพชรบุรี ทำประธานครับ กระผม
ขออาศัยสิทธิตามข้อบังคับ การประชุมสภาผู้แทนราษฎรข้อ ๓๗ (๒) ขอให้เปลี่ยน
ระเบียบวาระการประชุม กล่าวคือในขณะนี้เรามีมติเกี่ยวกับเรื่องท่านเองเกี่ยวกับญัตติ
๔ ญัตติ มี ๕.๒ ๕.๓ ๕.๔ และ ๕.๕ กระผมขอเสนอเอา ๕.๕ ขึ้นพิจารณา ก่อน
เหตุผลที่กระผมขอเสนอนี้ก็เห็นว่าในญัตติเดียวกันนี้ญัตติของกระผมนั้น ให้
คณะกรรมการสามัญประจำสภา มีอำนาจดำเนินการภายในขอบเขตอำนาจของตน
ซึ่งกระผมเสนอญัตติไว้ทั้ง ๑๔ คณะ ซึ่งครอบคลุมถึงอีก ๓ ญัตติที่กล่าวข้างต้นแล้ว
เพราะฉะนั้นถ้าหากว่าสภาได้อนุมัติญัตติของกระผมแล้ว ๓ ญัตตินั้นก็ได้รับอนุมัติ ไป
ท้าย เพราะฉะนั้นเป็นเหตุผลที่กระผมขอกราบเรียน ขอร้องครับ

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีผู้รับรองถูกต้อง มีผู้มีความเห็นเป็น
อย่างอื่นหรือไม่ครับ

(ไม่มีสมาชิกมีความเห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็ถือว่าที่ประชุมอนุมัติตามนั้นครับ
คือพิจารณาญัตติขอให้สภามอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำสภา มีอำนาจ
ดำเนินการภายในขอบเขตอำนาจของตน (นายพานิช สัมภวคุปต์ เป็นผู้เสนอ)

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ครับ ท่านประธานที่เคารพ
 กระผมขอกราบเรียนต่อที่ประชุมนี้เพื่อประกอบนิติของกระผมดังนี้ นิติของกระผม
 นั้นได้ยื่นไปเป็นลายลักษณ์อักษรโดยละเอียดแล้ว กระผมขอเสนอว่า เหตุผลที่
 กระผมเสนอขอให้สามารถมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำสภาเมืองอำนาจคำเน
 กิจการภายในขอบเขตอำนาจของตมนี้ก็เนื่องมาจากตามมาตรา ๓๓๕ แห่ง
 รัฐธรรมนูญได้บัญญัติไว้ว่า ในกรณีที่ให้คณะกรรมการกระทำการใด ๆ ซึ่งจะเป็น
 สามัญคดี หรือวิสามัญคดีนั้น สมควรที่จะให้ทางสภาได้มอบหมายให้ทำเนิการเสียก่อน
 ค่ายเหตุนี้เพื่อให้การดำเนินงานได้เป็นผลสมบูรณ์สัมฤทธิ์ผลถึงเป้าหมาย กระผมจึงขอ
 อำนาจขึ้นมา ทั้งนี้เพราะเหตุว่า เมื่อสภาได้อนุมัติแล้วคณะกรรมการจะได้กระทำ
 งานได้อย่างกว้างขวาง การกระทำงานนั้นก็ถือว่าพิจารณาสอบสวน หรือศึกษาเรื่อง
 ใด ๆ อันเกี่ยวกับกิจการนั้น กระผมได้ยื่นนิติขึ้นมานั้นทั้ง ๑๔ คณะ คือ คณะเกษตร
 และสหกรณ์ การคมนาคม การคลัง การธนาคาร และสถานบันการเงิน การต่าง
 ประเทศ การทหาร การปกครอง การวิทยาศาสตร์เทคโนโลยี และการพลังงาน
 การวัฒนธรรมและสังคม การศึกษา การเศรษฐกิจ การสาธารณสุข และสิ่งแวดล้อม
 การสวัสดิการและการแรงงาน การอุตสาหกรรม และสุดท้ายคณะกรรมการที่ ๑๔
 คือการตรวจสอบการใช้จ่ายเงินงบประมาณลับ ทั้งนี้เพื่อว่าคณะกรรมการของเรา
 นั้นจะได้มีโอกาสทำงานได้โดยกว้างขวางไม่ต้องขออนุมัติต่อสภาบ่อย ๆ เพราะเหตุ
 ว่าการที่จะได้รับอนุมัติและทำกิจการภายในวงขอบเขต อย่างเช่นเรื่องเศรษฐกิจ
 ซึ่งกระผมเป็นกรรมการอยู่นั้น เราไม่ทำงานในวงกว้างขวางของวงการเศรษฐกิจ
 และเราจะไ้รายงานต่อสภา เพื่อปลดเปลื้องความเค็ดร้อนของประชาชน และ
 เพื่อแก้ไขปัญหาของบ้านเมือง ซึ่งรัฐบาลได้กระทำไปนั้นอาจจะไม่ถูกต้อง หรือว่าเรา
 เห็นว่าควรจะทำสิ่งหนึ่งสิ่งใด ซึ่งรัฐบาลยังไม่ได้ทำในฐานะที่เราเป็นผู้แทน ของ
 ปวงชน เรามืออำนาจในการควบคุมการดำเนินงานการบริหารของรัฐบาล เราไม่มี

ส่วนเข้าไปก้าวกาย แคว่เรามีส่วนที่จะควบคุม เมื่อควบคุมแล้วเราก็มีสิทธิที่จะแนะนำ
 ให้คำปรึกษา เมื่อเราได้รวบรวมข้อมูลรายละเอียดข้อเสนอแนะแล้ว เราก็เสนอต่อ
 ประธานสภาเสนอต่อสภานี้ เพื่อให้วินิจฉัยโดยละเอียดรอบคอบ ครั้นแล้วเราก็จะ
 เสนอข้อคิดเห็นและคำแนะนำนั้น ๆ ไปยังรัฐบาล นี่เป็นอำนาจของเราที่เราพึง
 กระทำได้ตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญ ที่นี้ถ้าหากว่ามีปัญหาซับซ้อน อันเกี่ยวกับเรื่อง
 แฉกใด ๆ ของหน้าที่คณะกรรมการอิสระ คณะ เราก็สามารถที่จะตกลงปรองดอง
 กันได้ว่าคณะนั้นทำคณะนี้จะทำเพื่อที่จะได้ประสานประโยชน์ของประชาชน และอีก
 ประการหนึ่งด้วยเหตุที่มีข้อบังคับโดยบัญญัติไว้ว่า เราจะต้องทำงานในสมัยประชุม
 โดยใช้สถานที่สภานี้ในสมัยประชุมเท่านั้น กระผมจึงขออนุมัติขอทำงานนอกสมัยประชุม
 มาด้วย คือขออนุมัติตามข้อบังคับ ข้อ ๔๕ ด้วยการปฏิบัติงานของเรา ของคณะ
 กรรมการทั้งหลายนี้ในระหว่างปิดสมัยประชุม เพราะฉะนั้นกระผมขอเสนอต่อท่าน
 ประธานสภา และขอให้ประชุมนี้ได้ไปพิจารณา ขอขอบพระคุณครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดมีความคิดเห็นในเรื่องนี้
 หรือไม่ เชิญครับ

นายสมิคร สุนทรเวช (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม สมิคร สุนทรเวช พรรคประชาธิปัตย์ กรุงเทพมหานคร กระผมอยากจะ
 ขอแสดงความคิดเห็นสนับสนุนความเห็นของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติ จากจังหวัดเพชรบุรี
 คือ เมื่อสักครู่ที่ท่านอธิบายให้ท่านประธานฟังนั้น กระผมคิดว่ายังอาจจะขาดประเด็น บาง
 อย่างเพื่อประกอบการพิจารณาลงไปบ้าง คือปัจจุบันนี้สภาพการดำเนินการของสภานั้น
 ออกจะเปลี่ยนแปลงไปกว่าแต่ก่อน คณะกรรมการประจำสภาแต่ก่อนนั้น มีไว้ประจำ
 เจย ๆ มีงานอะไรที่เกี่ยวข้องกับใครก็ส่งไปจากสภาให้ไปทำงานแทนสภา เป็นงานที่
 มาจากสภาโดยตรง ที่นี้ในระยะหลังนี้มีปัญหาอะไรถูก เงินเราก็ใช้รั้ง คณะ
 กรรมการวิสามัญไปจนกระทั่งคณะกรรมการวิสามัญนั้นชกจะมากเกินไป แล้วก็

คนบนกันว่าจะไรก็ตั้งคณะกรรมการมาธิการวิสามัญไปพิจารณากันเรื่อยไป อันที่จริงแล้วในงานของบ้านเมืองไม่ว่าจะเกิดปัญหาอะไรขึ้นนั้น แต่ก่อนนี้คนสภาไม่ค่อยได้มีโอกาสมีส่วนได้ร่วมพิจารณาด้วย เพราะถือว่าเป็นเรื่องของฝ่ายบริหาร แต่มาในปัจจุบันนี้เราถือว่าปล่อยให้ฝ่ายบริหารทำไปข้างเดียวมันจะไม่เป็นธรรม ฝ่ายสภาเองนั้นไม่ได้คิดจะไปแย่งงานฝ่ายบริหารทำ เพราะไม่สิทธิจะทำอย่างนั้นแล้ว ก็ว่ากันตามความจริงนั้นหน้าที่ที่จะทำก็ไม่มี แต่ในส่วนงานที่เป็นส่วนของสภานั้นคือรับฟังความคิดเห็นในอีกทางหนึ่ง หรือทางใดที่เราเห็นว่ารัฐบาลไม่ได้รับ กระทบยกตัวอย่างเช่นว่า กรณีเกิดการขัดแย้ง เรื่องรถเมล์เกิดปัญหาขึ้นนั้นรัฐบาลได้ส่งกระทรวงคมนาคมอาจจะแก้ไขอยู่ แต่ในขณะที่เกี่ยวกับถ้าคณะกรรมการการคมนาคมของสภาจะได้มอง เห็นแง่มุมอีกทางหนึ่งโดยใช้สิทธิในฐานะ เป็นกรรมาธิการนั้นขอฟังความว่า ปัญหาที่เกิดขึ้นรถเมล์นั้นคืออะไร คืออย่างไร ทำไมจะต้องขึ้น ทำไมไม่มี ทำไมไม่ครบ อย่างนี้จะครบ ถ้าหากว่าสภาได้ช่วยทำงานแล้วก็เองงานที่คณะกรรมการได้ทำนั้นเสนอต่อสภา ก็จะทำการบริหารงานของบ้านเมือง รัฐบาลได้มีข้อคิดจากทางสภาเข้าไปประกอบด้วย ส่วนจะเอาไปทำอะไร ๆ ก็สุดแต่แต่รัฐบาล อันนี้ละครับที่คณะกรรมการได้ เริ่มทำงานกันอยู่หลายฝ่าย แล้วมีงานซึ่งกำลังค้างอยู่ยกตัวอย่างเช่น คณะกรรมาธิการฝ่ายปกครองกำลังสนใจ เกี่ยวกับเรื่องยาเสพติดที่จะยื่นขออนุมัติค่าเงินงานนี้ และเชื่อว่า จะต้องประชุมกันฟังความกันในระหว่างที่สภาเปิด มีคณะกรรมการหลาย คณะกรรมาธิการ อย่างคณะของกระผมเอง ซึ่งกำลังขอฟังความเรื่องความเป็นไป เกี่ยวกับเรื่องการเงิน การทองในบ้านเมืองนี้ ก็กำลังได้ฟังความทางฝ่ายธนาคารบ้างฝ่ายบริษัทเงินทุนบ้าง ฝ่ายบริษัทประกันชีวิตบ้าง ก็จะอยู่ในจังหวะที่จะขอฟังความทางภาครัฐบาล เช่นทางกระทรวงการคลัง ทางฝ่ายเบี่ยงค้ำชาติหรือว่าทางฝ่ายสำนักงบประมาณ ซึ่งถ้าเราฟังความทั้งหมดแล้ว เราก็จะประมวลเป็นประเด็นปัญหาต่าง ๆ ซึ่งเกิดขึ้นในบ้านเมืองนั้น ฝ่ายสภามีความรับผิดชอบอย่างไร และแน่นอนครับไม่ใช่คณะกรรมการ

จะเอาไปใช้ได้เป็นเอกเทศ ก็ต้องมารายงานต่อสภา ตอนรายงานนั้นสภาก็จะพิจารณาว่าขอรายงานของคณะกรรมการแต่ละชุดนั้นจะคือ หรือ เป็นประโยชน์ที่จะส่งไปให้ทางฝ่ายบริหารหรือไม่ ค่ายประการนี้ละครับคนที่ เป็นประธาน คณะกรรมการทั้ง ๑๖ คณะจึงเกิดความคิดกันขึ้นว่า ในช่วงระยะเวลาข้างหน้าไม่นานนี้ เข้าใจว่าจะสัก ๒ อาทิตย์ข้างหน้าสภาจะปิดสมัยประชุม แต่มีงานที่คณะกรรมการสามัญประจำสภาได้ทำค้างอยู่ จึงได้เสนอความคิดนี้โดยอาศัยรัฐธรรมนูญมาตรา ๑๓๗ มาขอความเห็นจากสภาว่า ถ้าจะขอมอบหน้าที่ให้ทำในขอบเขตนี้ครับ ในขอบเขตงานของคณะกรรมการนั้น สภาจะเห็นเป็นอย่างไร กระผมขอเรียนเพิ่มเติมประกอบพิจารณาอย่างนี้ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : มีท่านผู้ใดเห็นเป็นอย่างอื่น มีอีกหรือไม่ครับที่จะอภิปราย

(ไม่มีสมาชิกขออภิปราย)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มี จะได้ขอมติเลยนะครับ รวดเร็วดี ผมจะตั้งประเด็นขอมติว่าอย่างนี้ ถ้าไม่ถูกก็กรุณาท้วงหน่อย คือว่าสภานี้จะมอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำสภา มีอำนาจดำเนินการ ภายในขอบเขตอำนาจของตน ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะได้มอบหมายให้คณะกรรมการสามัญประจำสภา มีอำนาจดำเนินการภายในขอบเขตอำนาจของตน โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๔๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติมอบหมายเชิญคุณพานิชมีอะไรหรือไม่ครับ

นายพานิช สัมภานุพงศ์ (เพชรบุรี) : ท่านประธานที่เคารพขอทำงาน

นอกสมัยประชุมด้วยครับ มติซึ่งก็คงไม่ครอบคลุมไปถึงทั้งหมดตามที่ กระผมได้ยื่นอุทธรณ์
เอาไว้

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวขอสอบท่อนะครับ เพราะในนี้
ไม่มี ในอุทธรณ์ก็มีเพิ่มเติมที่หลัง ขณะนี้ไม่มี แต่ว่าจะเลยขอมติเสียที่นี้ก็เห็นจะไม่
อะไร จะมีทำนุผู้ใดคัดค้านหรือไม่ครับ

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ทำประธานที่เคารพ กระผม
ได้กราบเรียนขอไปแล้วครับ เมื่อก่อน แต่เกรงว่าทำประธานจะลืม

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ในนี้ไม่มีครับ แต่มีเพิ่มเติมที่หลัง ก็เห็น
จะไม่มีปัญหาอะไรในร่างเดิมไม่มี แต่อันนี้เลยขอมติเสียที่นี้หรือไม่ครับ เพื่อไม่ให้
มีปัญหา ขอมติว่าให้มีอำนาจดำเนินงานนอกสมัยประชุมด้วยนะครับ

นายพานิช สัมภวคุปต์ (เพชรบุรี) : ครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผมขอมติเสียเลยขอรับว่า นอกจากมีมติ
เมื่อก่อนแล้ว ขอให้มติว่าให้ดำเนินงานนอกสมัยประชุมได้ด้วย ท่านผู้ใดเห็นด้วย
โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิยกมือ ๑๔๔ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น
(ไม่มีสมาชิยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี ก็เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้
ดำเนินงานนอกสมัยประชุมที่นี้มีมติทำนองเดียวกันนี้เป็นอุทธรณ์ขอใหม่อบหมาย ให้
คณะกรรมการการปกครองพิจารณาปัญหาเสพตติ และอุทธรณ์ขอให้คณะกรรมการ
สามัญชุดการวัฒนธรรมและสังคมศึกษา ศึกษาปัญหาเสพตติ ซึ่งทั้ง ๒ คณะ เขาขอ
มา ผมคิดว่าความจริงความหมายที่เราได้ลงมติไปแล้วก็ครอบคลุมถึง ๓ ร่างนี้แล้ว
เจ้าของร่างทั้ง ๓ นี้ว่าอย่างไรครับ เจ้าของร่างแรก คุณชลินทร์ เมว่าวิบูลเจริญเลยครับ

นายชลินทร์ เผ่าวิบูล (กรุงเทพมหานคร) : ท่านประธานที่เคารพ
 กระผม นายชลินทร์ เผ่าวิบูล ส.ส. กรุงเทพมหานครพรรคประชากรไทย ค่ายสภา
 อนุมัติให้ญาติของท่านสมาชิกผู้มีเกียรติไปแล้ว กระผมขอถอนครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อมาญาติที่ ๓ ของคุณบุญเทียม
 เขมาภีร์ตัน กับคณะ เป็นผู้เสนอ เชิญครับ

นายบุญเทียม เขมาภีร์ตัน (กรุงเทพมหานคร) : กระผมในนามของ
 นายแพทย์บุญเทียม เขมาภีร์ตัน ขอถอนญาตินี้ออกครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไปญาติที่ ๔ ของ
 ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ท่านประธานที่
 เคารพ กระผม ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ ส.ส. ราชบุรี พรรค
 ประชาธิปัตย์ ความจริงกระผมได้เสนอญาตินี้ขึ้นมาตั้งแต่เห็นว่าเป็นปัญหาเสพติด
 ให้โทษเป็นปัญหาก่อให้เกิดผลเสียมากมายแต่มาถึงปัจจุบัน ที่นี้กระผมอยากจะกราบ
 เรียนกับท่านประธานสักเล็กน้อย ซึ่งความจริงญาตินี้ก็ได้รับการพิจารณาไปแล้ว ซึ่ง
 ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติจากจังหวัดเพชรบุรีได้เสนอไปก็มีลักษณะเดียวกัน แต่กระผม
 ขอรบกวนเวลาแห่งสถานที่สักชั่วครู่ ท่านประธานที่เคารพ เวลาที่กระผมเองเกิด
 ความรู้สึกกลัว ๆ กล้า ๆ เนื่องจากกระผมไม่แน่ใจว่าสิ่งที่สภาจะทำต่อไปนี้ และเมื่อ
 เสนอไปรัฐบาลแล้วรัฐบาลจะรับฟังหรือไม่ ได้ปรากฏมาตลอด ท่านประธานที่เคารพ
 สภาได้เสนอญาติให้มีการศึกษาถึงปัญหาการขึ้นราคาค่าน้ำ ค่าไฟ ได้มีการตั้ง
 กรรมาธิการวิสามัญขึ้นมาศึกษาปัญหาเรื่องนี้ และระหว่างนี้ก็อยู่ในขั้นการดำเนินงาน
 ของคณะกรรมการวิสามัญชุดนั้น ปรากฏว่ารัฐบาลได้แถลงอย่างแข็งกร้าวว่าจะต้อง
 ขึ้นค่าน้ำ ค่าไฟให้ได้ ย่อมแสดงว่ารัฐบาลไม่รับฟังสภา กรณีต่อมาการที่สภาแห่งนี้ได้มี
 การหยิบยกปัญหาเรื่องการ เช่นสัญญาโรงกลั่นได้เกิดเป็นข่าวเกรียวกราว ทางหน้า

หนังสือพิมพ์และสื่อมวลชน ทางฝ่ายรัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทพณฯ นายกรัฐมนตรี ได้ให้สัมภาษณ์หนังสือพิมพ์ว่าสภาไปก้าวก้าวหรือแทรกแซงกิจการของฝ่ายบริหาร ได้ ประชกด้วยคำที่ไม่สุภาพว่าต่อไปเวลาจะเข้าส่วต้องมาขออนุมัติต่อสภา กระณม ไม่เข้าใจว่าท่านนายกรัฐมนตรีจะรู้อิงภาระหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎร หรือเปล่า ความจริงหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรหรือสภานี้มีบัญญัติไว้ในกฎหมายรัฐธรรมนูญ และ แบบธรรมเนียมปฏิบัติ กล่าวคือในการพิจารณาจัดตั้งรัฐบาล นั้นเป็นประการที่ ๑

ประการที่ ๒ สภามีหน้าที่ที่จะควบคุมการบริหารงานของรัฐบาลให้เป็นไปตามนโยบายที่แถลงต่อสภา

ประการที่ ๓ สภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ที่จะต้องดูแลรัฐบาล ให้ใช้จ่ายเงินงบประมาณแผ่นดินอันเกิดจากภาษีอากรของประชาชนให้ใ้ประโยชน์มากที่สุด

ประการที่ ๔ ผู้แทนราษฎรและสภานี้มีหน้าที่ในการเสนอร่างพระราชบัญญัติหรือแก้ไขกฎหมายต่าง ๆ ให้สอดคล้องกับภาวะการสังคมแต่ละยุคแต่ละสมัย

ประการที่ ๕ สภาผู้แทนราษฎรมีหน้าที่ที่จะเป็นปากเสียงแทนประชาชน แล้วการทำงานในหน้าที่ของสภาผู้แทนราษฎรนั้นได้กระทำไปด้วยความบริสุทธิ์ใจที่จะรักษาผลประโยชน์ของแผ่นดิน ที่จะรักษาผลประโยชน์ของส่วนรวม ทางฝ่ายรัฐบาลโดยเฉพาะอย่างยิ่ง ทพณฯ นายกรัฐมนตรีกลับมาพูดจาย่างนี้ ท่านได้แถลงต่อสภาแห่งนี้ว่าในสถานการณ์เมืองภายในประเทศนั้น รัฐบาลนี้จะส่งเสริมพัฒนาการปกครอง ระบอบประชาธิปไตย แต่สิ่งที่รัฐบาลได้กระทำมาในระยะ ๒ - ๓ สัปดาห์ที่ผ่านมาเน้นขัดแย้งกับนโยบายที่ได้แถลงไว้ต่อสภา

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เกี่ยวควับ คุณเชาวรินดมว่า

ร้อยตำรวจโท เชาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : กระณมจะ

กราบเรียนอย่างนี้ครับว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ขอให้เข้าไปในเรื่องนี้หน่อยครับ จะนอกเรื่องไปครับว่า คณะกรรมการวิสามัญการวัฒนธรรมและสังคมจะให้ศึกษาปัญหาเสพพิศให้โทษหรือไม่ หรือถ้าหากเห็นว่ายุติที่เราเข้าไปเมื่อต้นของคุณพานิช สัมภาษณ์คลุมถึงอยู่แล้ว

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : คลุมถึงอยู่แล้วครับ กระผมก็ทราบอยู่แล้ว ท่านประธาน กระผมเองก็อยากจะทราบเรื่องนี้ว่า

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ปัญหาที่ว่ารัฐบาลจะปฏิบัติตามมติ ของคณะกรรมการหรือไม่ ตามความเห็นของคณะกรรมการหรือไม่ แต่ละเรื่องกันครับ

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : กระผมจึงได้ขอเวลาของสภาเพื่อจะพุดจากฝ่ายรัฐบาลสักเล็กน้อยเท่านั้นครับ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : จะไปกันยาว

ร้อยตำรวจโท เขาวริน ลัทธศักดิ์ศิริ (ราชบุรี) : ก็ไม่เป็นอะไรครับ พอดีกระผมพุดจบพอดีที่ท่านประธานทักท้วงมา กระผมก็จะยุติอยู่แล้ว ขอขอบพระคุณครับ ท่านประธานที่เคารพ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ต่อไประเบียบวาระ ๕.๖ พิจารณาร่างข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. (นายชูสง่า ฤทธิประศาสน์ เป็นผู้เสนอ)

นายชูสง่า กุทธิประศาสน์ (เชียงราย) : ท่านประธานสภาที่เคารพ
ท่านสมาชิกผู้มีเกียรติทุกท่าน กระผมเสนอญัตติขอเพิ่มเติมร่างข้อบังคับการประชุมของ
สภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ.

ทั้งนี้โดยที่หลักการตั้งคือ ขอแก้ไขเพิ่มเติมข้อบังคับการประชุมของ
สภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๗๒ (๑๒)

เหตุผลนั้นก็คือว่า สมควรที่จะแก้ไขเพิ่มเติมข้อความ คำว่า "สังคม"
ลงในชื่อคณะกรรมการสวัสดิการและการแรงงาน เป็นคณะกรรมการการ
สวัสดิการสังคมและการแรงงาน เพื่อให้การทำงานของคณะกรรมการชุดดังกล่าวนี้ มี
ขอบเขตชัดเจนยิ่งขึ้น กระผมใคร่ที่จะขอเสนอเพิ่มเติมเพียงโดยย่อดังนี้ครับ

การที่กระผมได้ขอแก้ไขเพิ่มเติมนั้น ก็เพราะว่าข้อบังคับการประชุม
ของสภาผู้แทนราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๗๒ (๑๒) โดยเพิ่มคำว่า "สังคม" ก็ช่วย
เหตุดังนี้

ประการแรกนั้นเจตนารมณ์ของคณะกรรมการวิสามัญ ซึ่งร่างข้อ
บังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรมันมีเจตนาที่กว้างขวางและโซ่เชียด แอฟแฟร์
(Social affair) ต้องการให้เป็นการสวัสดิการสังคม คือโซ่เชียด เวลแฟร์ -
(Social welfare) ไม่ใช่โซ่เชียด แอฟแฟร์ หรือ เป็น พับลิค เวลแฟร์
(Public welfare) คือ เป็นการสวัสดิการสังคม เป็นขอบเขตชัดเจน ส่วนการ
ที่โซ่โดยคำว่า "สวัสดิการ" เฉย ๆ นั้นไม่ชัดเจน

ส่วนประการที่ ๒ นั้นก็เพื่อ เป็นการสนองตอบข้อบังคับการประชุม ของ
วุฒิสภา พ.ศ. ๒๕๒๒ ข้อ ๖๘ (๘) ซึ่งโซ่โดยคำว่า "คณะกรรมการสวัสดิการ
การสังคมและการแรงงาน" เป็นการสอดคล้องต้องกันระหว่างสภาล่างและสภาสูงและ
ในโอกาสนี้ กระผมได้พบข้อพิมพ์ที่ตีพิมพ์หลายข้ออยู่ข้อหนึ่ง ในร่างข้อบังคับฉบับนี้ คือโดย
คำในข้อ ๗๒ บอกว่า คณะกรรมการสามัญประจำสภา ๑๕ คณะนั้นขออนุมัติ จาก

ที่ประชุมของสภาผู้แทนราษฎรนี้ แก่ เป็น ๑๖ คณะ ครบ ขอขอบคุณ

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ก็ขอ เติมถ้อยคำ เข้าไป ท่านผู้ใดมีความ
เห็นเป็นอย่างอื่น หรือไม่ครบ

(ไม่มีสมาชิก เห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : เมื่อไม่มี ผมก็ขอมติที่ประชุมว่าที่ประชุม
นี้จะรับร่างข้อบังคับนี้ไว้พิจารณาหรือไม่ ท่านผู้ใดเห็นว่าควรจะรับร่างข้อบังคับนี้ไว้
พิจารณา โปรดยกมือขึ้น

(มีสมาชิกยกมือ ๑๘๓ คน)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ท่านผู้ใดไม่เห็นด้วย โปรดยกมือขึ้น

(ไม่มีสมาชิกยกมือ)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้รับร่าง
ข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร (ฉบับที่ ..) พ.ศ. ไว้พิจารณา
ส่งคณะกรรมการคณะใดพิจารณา

นายชูสง่า ฤทธิประศาสน์ (เชียงราย) : กระผมขอ เสนอ

คณะกรรมการเพิ่มสภาพิจารณา ท่านผู้ใด เห็นด้วยโปรดรับรอง

(มีสมาชิกยื่นขึ้นรับรอง)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ผู้ใดเห็น เป็นอย่างอื่นหรือไม่

(ไม่มีสมาชิก เห็นเป็นอย่างอื่น)

ประธานสภาผู้แทนราษฎร : ไม่มี เป็นอันว่าที่ประชุมลงมติให้ตั้ง
คณะกรรมการเพิ่มสภาพิจารณา ขอเชิญเลขาธิการรัฐสภาดำเนินการต่อไป

ร้อยตรี ปดิชาน เจริญฤทธิ์ (รอง เลขาธิการรัฐสภา ปฏิบัติหน้าที่แทน
เลขาธิการรัฐสภา) :

ด้วยความเคารพของข้าพระพุทธเจ้า

ร่างข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร

(ฉบับที่ ..) พ.ศ.

อาศัยอำนาจตามความในมาตรา ๑๔๒ ของรัฐธรรมนูญแห่ง
ราชอาณาจักรไทยพุทธศักราช ๒๕๒๑ สภาผู้แทนราษฎรตราข้อบังคับ การประชุมของ
สภาขึ้นไว้ ดังต่อไปนี้

ข้อ ๑ ข้อบังคับนี้เรียกว่า "ข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทนราษฎร
(ฉบับที่ ..) พ.ศ."

ข้อ ๒ ข้อบังคับนี้ให้ใช้บังคับตั้งแต่วันถัดจากวันประกาศ ใน
ราชกิจจานุเบกษา เป็นต้นไป

ข้อ ๓ ให้ยกเลิกความในข้อ ๓๒ แห่งข้อบังคับการประชุมของสภาผู้แทน
ราษฎร พ.ศ. ๒๕๒๒ และให้ใช้ความต่อไปนี้แทน

"ข้อ ๓๒ ภายใต้บังคับมาตรา ๑๓๕ ของรัฐธรรมนูญ ให้สภาตั้ง
คณะกรรมการสามัญประจำสภานับสิบหกคณะ แต่ละคณะประกอบด้วยกรรมการมี
จำนวนสิบเก้าคน คือ

- (๑) คณะกรรมการการเกษตรและสหกรณ์
- (๒) คณะกรรมการการคมนาคม
- (๓) คณะกรรมการการคลัง การธนาคาร และสถาบันการเงิน
- (๔) คณะกรรมการการต่างประเทศ
- (๕) คณะกรรมการการทหาร
- (๖) คณะกรรมการการปกครอง
- (๗) คณะกรรมการการวิทยาศาสตร์ เทคโนโลยีและการพลังงาน
- (๘) คณะกรรมการการวัฒนธรรมและสังคม
- (๙) คณะกรรมการการศึกษา

ระเบียบวาระที่ ๖ เรื่องเสนอใหม่ ไม่มี

ระเบียบวาระที่ ๗ เรื่องอื่น ๆ ไม่มี

วันนี้หมดระเบียบวาระการประชุมแล้ว ขอเลิกประชุม

เลิกประชุมเวลา ๑๕.๐๐ นาฬิกา